

SVAIDĪTIE LAIKA BEIGĀS

Labrīt, klausītāji. Tagad parunāsim ar mūsu Kungu.

Varenais Dievs, debesu un zemes Radītāj, Kurš Dievišķā veidā ir nozīmējis mums šo laiku šajā rītā, lai mēs pielūgtu Tevi. Un ļauj mums, Kungs, mūsu sirdīs ļauties Tavai Dievišķajai gribai un Svētā Gara darbībai mūsos, lai izteiktu to, ko Tu gribētu, lai mēs zinām. Mūsu vēlme ir būt labākiem kristiešiem un labākiem Taviem pārstāvjiem. Lūdzu dāvā to mums šajā rītā, jo mēs gaidām uz Tevi, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Sēdieties. [Kāds jautā: “Vai paņemt malā lūgšanu audumus?”–Tulk.] Jā.

2 Mēs ļoti priecājamies, ka šorīt atkal varam būt šeit, tā varenā Ķēniņa kalpošanā. Un mēs atkal atvainojamies par to, ka mēs...ka mums nav vietas cilvēkiem, bet mums vienkārši... Mēs pacentīsimies izdarīt visu iespējamo tādos apstākļos.

3 Un tā, daudzi ir nolikuši šeit lakatiņus un lūgumus, par kuriem aizlūgt. Un es vienkārši nolikšu tos malā; es tos nepavisam neignorēju, taču es lūdzos par tiem pēc tam...man pārsvarā patīk...un šovakar, es to izdarīšu šorīt un tad atkal vakarā, kad...tad es lūgšos un gaidīšu uz Svēto Garu dziedināšanai. Lūk, kad man patīk lūgties par lakatiņiem un pārējo.

4 Un par īpašajiem lūgumiem – Billjs man tos iedeva, tos visus. Tur ir apmēram trīs simti, un es tikai tikko kā iznācu no kabineta. Saprotiet, es tos izskatu, cik ātri vien varu, un katru, ko vien pagūstu. Un es mēģināšu tikt līdz tiem, cik ātri vien varēšu. Visus es izskatīt nespēju. Vienkārši izstiepu roku, ņemu vienu, saku: “Kungs, varbūt šis, bet varbūt šis?” Tieši tādā veidā, jo tās visas ir vajadzības, īsti lūgumi; tas, bez šaubām, ir kaut kas, ko mums vajadzētu apspriest kopā. Un es... Ja vien, ziniet, Svētais Gars reizēm var nosaukt kādu konkrētu no tiem, ko es izlasu, kas iekrīt man sirdī; es atkal pie tā atgriežos un meklēju tur, līdz atrodu. Vai arī vienkārši ņemu tos kā pagadās.

5 Un tā, gribētos arī pateikt šajā rītā un pasveicināt tos, kas atrodas citās valsts daļās. Gribētos šorīt pasveicināt caur šo telefona pieslēgumu draugus no Ņujorkas, Bomontas, Teksasas štatā; Preskotas, Arizonas štatā; Toskānas, Arizonas štatā, Sanhosē, Kalifornijas štatā; Konektikutas; Geinsvilas, Džordžijas štatā un Ņuolbanī, Indiānas štatā, it visur valstī. Mēs sveicinām jūs Kunga Jēzus Vārdā.

6 Indiānā šorīt ir skaidrs rīts. Naktī bija lietus, kurš atnesa vēsumu. Un mēs... Dievnams ir pārpildīts, un visi ir gaidās, nepacietīgi gaida svētdienas skolas nodarbību. Un es ticu, ka bagātīgās Dieva svētības būs uz jums, kas atrodaties tur visur.

7 Un mēs ceram, cik drīz vien iespējams, atrast veidu, lai mēs varētu...lai mēs visi varētu sanāktu kopā, varbūt zem kādas lielas telts, jo es jūtu acīmredzamu vadību sludināt par tiem pēdējiem Septiņiem Kausiem Bībelē.

8 Un tā, tagad, lai šī rīta svarīgā nodarbība pārāk neievilkto... Es meklēju To Kungu, pārdomādams: “Ko es varētu pateikt,” apzinoties, ka šis taču varētu būt mūsu pēdējais dievkalpojums. Tā Kunga Atnākšana jau ir tik tuvu!

9 Es redzu, ka pēc tā paredzējuma, kas bija izteikts Kalifornijā, mājas un vietas tur iegrimst par septiņdesmit centimetriem stundā, baļķi plaisā un lūzt. Un viņi nezina, kas to izraisa. Hm-hm. Mēs esam beigās. Iegrimst mājas, kas ir vērtas simts tūkstošus dolāru. Man ir lieli avīžu virsraksti, fotogrāfijas, kuras es grasos atnest šovakar, jo es gribu nedaudz parunāt par to šodien vakarā.

10 Un vēl, šovakar mēs lūgsimies par slimajiem. Nāciet šodien pēcpusdienā pulksten piecos, sešos vai kad nu tas būs. Droši vien mēs sāksim laicīgāk, lai cilvēki varētu laicīgāk aizbraukt un saņemt jūsu lūgšanu kartiņas. Un šovakar mēs lūgsim par slimajiem, ja Kungs ļaus.

11 Un tā, pēc tam, kad lūdzot pārdomāju: “Ko man darīt?” apzinoties, ka kaut kad man būs jāatbild par to, ko es šeit runāju... Un es biju nolēmis jeb sajutis Svētā Gara vadību runāt šajā rītā par pravietojumu, lai mēs, tā teikt, būtu informēti. Saprotat? Tas ir tas, kas mums...ja mēs neesam informēti, bet kaut kas starp citu notiek, mums par to būtu jāzina. Svētais Gars ir mums to devis, lai brīdinātu cilvēkus par to, kas tuvojas. Ziniet, Bībelē ir teikts, ka “Dievs neko nedara, pirms sākumā to neparādīs Saviem kalpiem, praviešiem”. Un...un tā Jēzus brīdināja cilvēkus par to, kas notiks; tā arī pravieši brīdināja cilvēkus par to, kas notiks. Un tagad, šajā svarīgajā stundā, kurā mēs dzīvojam, mums ir pienākums ieraudzīt, kādā periodā mēs dzīvojam un kas notiek...kas notiks šajā periodā. Tāpēc man sirdī atnāca parunāt ar cilvēkiem šajā rītā par vienu no tām neskaidrajām tēmām, par ko mēs, droši vien, esam daudzas reizes lasījuši.

12 Tagad atvērsim Bībelēs Mateja 24. nodaļu un izlasīsim Vārda fragmentu. [Brālis Branhams noklepojas–Tulk.] Atvainojiet. Lai šādi iegūtu pamatu mūsu tematam un jautājumam.

13 Un tā, atcerieties, mēs to mācīsim kā Bībeles stundu, lēnām. Paņemiet savus zīmuļus un papīru. Man šeit ir pierakstītas daudzas Rakstu vietas, lai...lai jūs varētu tās pierakstīt. Pēc tam ejiet mājās un izpētiet to, jo tas ir tieši kā svētdienas skolas nodarbībā, lai mēs zinātu un būtu brīdināti, un sagatavoti tai stundai, kurā mēs dzīvojam.

14 Svētā Mateja Evaņģēlijs. [Brālis Branhams noklepojas–Tulk.] Atvainojiet. 24. pants...tas ir, 24. nodaļa, sākot no 15. panta, es gribu izlasīt Viņa Vārda fragmentu.

Un, kad nu jūs redzēsiet izpostīšanas negantību stāvam svētā vietā, par ko pravietis Daniēls sacījis (kas to lasa, lai uzmana):

lai tad tie, kas ir Jūdejā, bēg kalnos.

Un, kas ir uz jumta, lai nekāpj zemē iznest mantas no sava nama.

Un, kas ir uz lauka, lai neatgriežas mājās paņemt savas drēbes.

Bet vai grūtajām un zīdītājām tanī laikā!

Bet lūdziet Dievu, lai jūsu bēgšana nenotiek ziemas laikā vai sabata dienā.

Jo tad būs tādas lielas bēdas, kādas nav bijušas no pasaules iesākuma līdz šim laikam un kādas arī vairs nebūs.

Un, ja šīs dienas netiktu saīsinātas, tad neviens cilvēks neizglābtos; bet izredzēto dēļ šīs dienas tiks saīsinātas.

Ja tad kas jums sacīs: redzi, šie ir Kristus vai tur, – tad neticiet.

Jo uzstāsies viltus kristi un viltus pravieši un darīs lielas zīmes un brīnumus, lai pieviltnu, ja vien būtu iespējams, arī izredzētos.

Redzi, Es jums to esmu teicis jau iepriekš.

Tāpēc, kad tie jums sacīs: redzi, Viņš ir tuksnesī, – tad neizeita ārā; redzi, Viņš ir kambaros, – tad neticiet.

Jo, kā zibens izšaujās no rīta puses un atspīd līdz vakara pusei, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.

Jo, kur svaiga gaļa, tur salasās ērgļi...

15 Un tā, kā tēmu es gribētu paņemt 24. pantu, lai liktu uzsvaru uz šo pantu mūsu šī rīta svētdienas skolas nodarbībā. Un klausieties uzmanīgi, kad es to vēlreiz izlasīšu.

Jo uzstāsies viltus kristi un viltus pravieši un darīs lielas zīmes un brīnumus, lai pieviltnu, ja vien būtu iespējams, arī izredzētos.

16 Un tā, šorīt es gribētu paņemt tādu jautājumu...tas ir, tēmu: “Svaidītie pēdējā laikā.” Lūk par kādu jautājumu jeb tēmu es gribu runāt: “Svaidītie pēdējā laikā.”

17 Es ticu, ka mēs dzīvojam pēdējā laikā. Es domāju, ka gandrīz ikviens, kurš... Rakstu lasītājs vai pat parasts ticīgais zina, ka šobrīd mēs atrodamies pasaules vēstures beigās. To vairs nebūs jēgas pierakstīt, jo nebūs neviena, kas to lasītu. Tā ir laika beigās. Kad tieši, es nezinu. Cik laika vēl atlicis, pat Debesu eņģeļi nezina ne minūti, ne stundu. Taču Kungs Jēzus mums pateica, ka tad, kad tas viss, ko mēs šobrīd redzam, sāks piepildīties, lai mēs paceļam savas galvas, jo mūsu izpirkšana tuvojas. Un tā, ko nozīmē “tuvojas”? Es nezinu. Iespējams, nozīmē...

18 Kā nesen televīzijā pateica tie zinātnieki, runādami par to lielo tūkstošiem jūdžu garo plaisu zemē, kura ieigrims. Viņam uzdeva jautājumu: “Vai tas var tur iegrimt?” Tas ir Losandželosa, rietumu piekraste. Un daudzi no jums redzēja, kā viņi izpētīja to ar radaru un aizgāja līdz...lūzums bija zem Sanhosē, aizgāja līdz pašai Aļaskai, caur Aleutu salām, apmēram divsimt jūdzes jūrā, un atgriezās uz Sandiego, apgāja apkārt Losandželosai un aizgāja uz augšu, tāda liela kabata.

Un visas tās zemestrīces, kas mums notiek, tie ir vulkāniskie grūdieni tajā it kā tādā milzīgajā kausā. Es nevaru atcerēties nosaukumu, kā viņi...viņi to dēvēja. Lai kā nu tur nebūtu, kad tas kratās, tieši tas izraisa tās zemestrīces, kas mums notiek rietumu piekrastē jau daudzus gadus. Tagad no visām tā pusēm jau ir parādījušās plaisas. Un zinātnieki sacīja, ka viens...

19 Tas vīrs sacīja otram: “Vai tas varētu iekrist?”

Tas atbildēja: “Nevis 'varētu', bet tas iekritīs.”

Sacīja: “Bet droši vien ne jau mūsu paaudzē?”

Atbildēja: “Nākamajās piecās minūtēs vai nākamajos piecos gados. Mēs nezinām, kad tieši.”

20 Šonedēļ man atsūtīja avīžu virsrakstus par to, ka lielas mājas simtu tūkstošu dolāru vērtībā plaisā un lūzt, cilvēki brauc prom. Un viņi nezina, kā to apturēt. To nevar apturēt. Redziet, Dievs var darīt visu, ko vien grib, un neviens nevar Viņam norādīt, kā to izdarīt.

21 Jūs ceļat mājas, jūs kaut ko darāt zinātniski, bet Dievs ir zinātnes radītājs. Kā gan jūs Viņu apturēsiet?Viņš var šorīt pat iznīcināt zemi ar blusām, ja Viņš sagribēs. Vai aptverat, ka Viņš varētu runāt un parādītos blusas, un pusstundas laikā tās izveidotu sešdesmit kilometru biezu slāni, saprotiet, nekādi...un tās aprītu cilvēkus no zemes virsas. Viņš ir Dievs. Viņš vienkārši dara, kā grib. Viņš pats par Sevi ir suverēns.

22 Un tā, redzot tik daudzus pierādījumus par to stundu, kurā mēs dzīvojam, es uzskatu, ka ir lietderīgi atkārtot tās lietas un izskaidrot tās (no Zīmogu atvēršanas laika), un uzzināt taisnību par to visu, jo Dievs pret mums ir bijis tik uzticīgs ar Savu žēlastību un ir to visu mums parādījis.

23 Es gribu, lai jūs šeit pievērsat uzmanību Mateja 24. nodaļai, Jēzus izmantoja terminu “kristi”, k-r-i-s-t-i, “kristi”. Nevis Kristus, bet “kristi”, daudzskaitlis nevis vienskaitlis. “Kristi.” Tādējādi vārds Kristus nozīmē “Svaidītais”. Un tādējādi, ja tas nozīmē “svaidītais”, tad nebūs tikai viens, bet daudzi svaidītie, “svaidītie”. Saprotat?

24 Citiem vārdiem, ja Viņš gribētu to izskaidrot, lai tas kļūtu mums daudz maz labāk saprotams, Viņš pateiktu: “Pēdējās dienās celsies viltus svaidītie.” Lūk, tā vien šķiet, ka tas faktiski nav iespējams, saprotiet, pats termins “svaidītie”, taču pievērsiet uzmanību nākamajiem vārdiem: “...un viltus pravieši,” p-r-a-v-i-e-š-i, daudzskaitlis.

25 Un tā, *svaidītais* ir “tas, kuram ir vēstījums”. Un vienīgais veids, kā vēstījums var tikt atnests, ir caur kādu, kurš ir *svaidīts*, un tas būtu pravietis, svaidīts, “celsies svaidīti viltus mācītāji”. Pravietis māca savu vēstījumu. Svaidīti mācītāji, bet svaidīti cilvēki ar viltus mācību, svaidītie.

“Kristi”, daudzskaitlis; “pravieši”, daudzskaitlis. Un, ja jau ir Kristus (vienskaitlī), tad tie “svaidītie” būs tādi, ka atšķirība būs tajā pravietojumā, ko viņi māca, jo viņi ir svaidītie, svaidīti.

26 Lūk, šī ir svētdienas skolas nodarbība, gribētos pamēģināt to tā patiešām skaidri parādīt caur Rakstiem; nevis caur to, ko par to ir teicis kāds cits, bet tikai lasot Rakstus.

Varbūt jūs sacīsit: “Kā tas ir iespējams? Vai tad svaidītie...? Kas tie tādi bija?”

27 “Kristi”, k-r-i-s-t-i. “Svaidītie kristi un viltus pravieši.” Svaidīti, taču viltus pravieši!

Jēzus sacīja, ka “lietus līst uz taisniem un netaisniem”.

28 Lūk, kāds varbūt man sacīs: “Vai tu uzskati, ka tas svaidījums, kas ir uz tiem cilvēkiem, nozīmē, ka tas ir Svētā Gara svaidījums?” Tieši tā, uz tiem cilvēkiem ir īstens Dieva Svētais Gars, un tomēr viņi ir viltus.

Tagad klausieties uzmanīgi un ieraugiet, ko Viņš sacīja: “Un viņi parādīs tādas zīmes un brīnumus, ka tas pieviltu, ja būtu iespējams, pašus Izredzētos.” Un viņi ir svaidīti ar īstenu Svēto Garu. Es zinu, ka tas izklausās ļoti muļķīgi, taču mēs veltīsim tam laiku un izskaidrosim to ar Vārdu, ka tas ir absolūti TĀ SAKA TAS KUNGS, Patiesība.

29 Tagad atvērsim mūsu Bībeles, vienu brītiņu, Mateja 5. nodaļu un sāksim ar 45. pantu, un paskatīsimies, kad nedaudz palasīsim šīs Rakstu vietas. Un tad, kad mēs līdz tam tiksim, nu, mēs jums dosim... Šādi jūs, ja mums nesanāks izlasīt visas vietas, tad paņemiet savas Bībeles; un...un tāpat jūs varat izlasīt to pēc tam, kad mēs aiziesim un jūs pārnāksiet mājās, un...un jūs izlasīsit, kas par to ir sacīts Bībelē.

30 Un tā, nesteigsimies, lai tas būtu ļoti pamatoti, jo es šeit izsaku tādu apgalvojumu, kas ir pārsteidzošs. Kā gan Svētais Gars var svaidīt viltus mācītāju? Tomēr Jēzus sacīja, ka tieši tā notiks.

Un tā, Mateja 5. nodaļa, 45. pants, tagad to izlasīsim. Paņemsim, sāksim nedaudz iepriekš, 44. pants.

Bet Es jums saku: mīliet savus ienaidniekus un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā, ka jūs topat sava Debesu Tēva bērni, jo Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem. (Lietus līst pār ļaunajiem tāpat kā pār labajiem.)

31 Un tā, turpinot šo domu ar citu pravietojumu, kas ir ar to saistīts, lūdzu, atvērsim vēstuli Ebrejiem 6. nodaļu, to pantu, kur turpinās šī doma, kur Pāvils atgādina par to pašu, ko sacīja Jēzus. Tagad runā Pāvils. Kamēr jūs meklējat... un jūs, kas klausāties translāciju, turiet pa rokai Bībeli un kādu papīru, un tagad to sameklējiet. Ebrejiem 6. nodaļa, Pāvils raksta ebrejiem, rādīdams viņiem ēnas un līdzības, izvezdams viņus no jūdaisma ietekmes uz kristietību, rādīdams viņiem, kā viss bijušais tikai stāstīja par to, kam bija jānāk. Šeit runā Pāvils, Ebrejiem 6. nodaļa.

Tāpēc, atstājuši Kristus (K-r-i-s-t-u-s, vienskaitlis) mācības sākumu, dosimies pretim pilnībai, nelikdami atkal pamatu ar atgriešanos...no nedzīviem darbiem un ticību Dievam, ar mācību par kristībām, roku uzlikšanu, miroņu augšāmcelšanos un mūžīgo tiesu. Arī to mēs darīsim, ja Dievs atļaus.

Jo ir neiespējami tos, kas reiz apgaismoti un baudījuši debesu dāvanu, un kļuvuši Svētā Gara dalībnieki,

Es tikai uz brītiņu gribu pievērst jūsu uzmanību. Vai ievērojāt, ka tur ir “dāvanu” un nevis “dāvanas”? Nevis “debesu dāvanu” bet “debesu *dāvanas*” dalībnieki, vienskaitlis; “Kristus”, vienskaitlis, “dāvana”, vienskaitlis.

*...debesu dāvanu, un kļuvuši Svētā Gara dalībnieki,
un baudījuši labo Dieva Vārdu... (ko baudījuši?)... labo Dieva Vārdu un nākamā laika
spēkus*

un krituši, atkal vest pie atgriešanās, jo tie sev Dieva Dēlu sit krustā un liek smieklā.

*Jo (paklausieties) zeme...kas uzsūkusi bieži līstošo lietu, lai audzētu augus, derīgus tiem,
kuri to apstrādā, saņem svētību no Dieva,*

bet, kas ērkšķus un dadžus audzē, ir nederīga un lāstam tuvu, tās gals ir ugunī.

32 Tagad vēlreiz salīdziniet to ar Mateja 5:24. Ievērojiet, Jēzus sacīja, ka lietus un saule nāk uz zemi, ka Dievs sūta to, lai apgādātu šīs zemes cilvēkus ar barību un pārējo. Un lietus tiek sūtīts barībai, zālei. Taču nezāles, nezāles, kas atrodas uz lauka, saņem to pašu. Tas pats lietus, no kura aug kvieši, ir tas pats lietus, no kura aug nezāles.

33 Reiz es saņēmu tādu pamācību, kad pirmo reizi satikos ar pentakostu ļaudīm! Un tā man bija svarīga pamācība. Es redzēju divus vīriešus, viens... Līdz tam es vēl nekad nebiju dzirdējis runāšanu mēlēs. Viens no tiem runāja mēlēs, bet otrs tās pārtulkoja un otrādi. Un viņi runāja taisnību, sacīja, ka “šodien daudziem šeit ir jānožēlo grēki. Gan sievietēm, gan vīriešiem”. Un cilvēki cēlās un gāja pie altāra.

Es nodomāju: “Cik brīnišķīgi!”

34 Un pēc tam, ar to nelielo Svētā Gara dāvanu, es parunāju ar tiem vīriem, nu, jūs zināt kādā veidā, ar atpazīšanu, tas ir veids, kā to noskaidrot. Un viens no viņiem bija neviltots kristietis un viņš bija īsts Kristus kalps, bet tas otrs bija liekulis. Un viens no viņiem (tas, kurš bija liekulis) dzīvoja kopā ar melnmatainu sievieti, bet bija attiecībās ar kādu blondīni, un viņam bija no tās bērni. Nu, tā bija parādīts tur vīzijā; to nevarēja noliegt. Un es par to ar viņu runāju. Viņš paskatījās uz mani un aizgāja prom pa otru ēkas pusi.

35 Lūk, es, protams, biju ļoti apmulsis. Es biju domājis, ka esmu atnācis pie eņģeļiem, bet pēc tam aizdomājos, vai tik neesmu nokļuvis starp ļaunajiem gariem. Kā tas varēja būt? Es nevarēju to saprast. Un daudzus gadus es tajā neiedziļinājos, līdz reiz, kur...

Džordžs Smits, tas puisis, kas satiekas ar manu meitu, vakar mēs devāmies uz vecajām dzirnavām, to vietu, kur es eju lūgties.

Un, kad es biju pabijis tur dažas dienas, Svētais Gars atkal atgādināja man šo Rakstu vietu: “Jo lietus bieži līst uz zemes, lai to sagatavotu augiem, bet ērkšķi un dadži dzīvo, pateicoties tieši tam pašam lietus, bet viņu gals ir sadedzināšana.” Dzīvo, pateicoties tam pašam dzīvību dodošajam Dieva resursam. Tad es sapratu, ka pēc... Jēzus sacīja: “Viņus pazīst pēc viņu augļiem.”

36 Un tā, tāpēc lietus, kas līst uz dabisko zemes augu valsti, ir prototips Garīgajam lietus, kas dod Mūžīgo Dzīvību, līstot pār Draudzi, tāpēc ka... Mēs to saucam par agro lietu un vēlo lietu. Un tas ir lietus, Dieva Gara izliešanās pār Viņa Draudzi.

37 Ievērojiet, tā ir ļoti neparasta lieta. Saprotat? Kad tās sēklas iekrita zemē, lai kā arī tās tur nokļūva, tie jau no paša sākuma bija ērkšķi. Bet kvieši, kas iekrita zemē, un augi bija tādi jau no paša sākuma. Un katrs augs, atražodams sevi, parāda, kas tas bija oriģinālajā sākumā.

38 “Un viņi pieviltu Izredzētos, ja vien tas būtu iespējams,” jo viņi saņem to pašu lietu, tās pašas svētības, rāda tās pašas zīmes, tos pašus brīnumus. Saprotat? “Viņi pievils jeb pieviltu Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Un tā, ērkšķis neko nevar darīt ar to, ka viņš ir ērkšķis, un tāpat arī kviesis nevar nebūt kviesis; tā jau sākumā nolēma ikviena Radītājs. Lūk, kas ir Izredzētie. Tas pats lietus!

39 Saule uzaust no rīta un apspīd zemi, kā tā pāriet pāri zemei šajā dienā, kurā mēs dzīvojam. Un saule...tā pati saule, kura uzaust austrumos, tā pati saule noriet rietumos. Un šī saule tiek sūtīta, lai nogatavinātu graudus uz zemes, no kuras ir veidoti mūsu ķermeņi.

40 Un mēs dzīvojam, pateicoties kaut kam mirušam. Citādākā veidā tu dzīvot nevari. Un, ja katru dienu kaut kam ir jāmirst, lai jūs dzīvotu fiziski, vai tad tā nav patiesība, ka, ja jūsu...jūsu ķermenim ir jādzīvo, pateicoties kaut kam mirušam, lai dzīvotu fiziski, tātad Kaut Kam ir jāmirst garīgi, lai izglābtu tavu garīgo dzīvību. Un Dievs materializējās, kļuva par miesu un nomira, lai mēs varētu dzīvot. Nekāda draudze, nekas cits pasaulē nespēs jūs izglābt, tikai Dievs. Viņi dzīvo, pateicoties tikai un vienīgi tam.

41 Tagad pasekojiet Rakstiem. Jēzus ir Vārds. “Iesākumā bija Vārds. Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū. Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva. Un Vārds kļuva par miesu, un...kas dzīvoja, mājoja starp mums.” “Un cilvēks nedzīvos no maizes vien,” fiziski, “bet no katra Vārda, kas nāk no Dieva mutes.” Tātad, redziet, mēs dzīvojam no Vārda, un tas ir Dievs.

42 Un tā, saule virzās un nogatavina graudu. Lūk, tā nevar nogatavināt to uzreiz. Tam turpinoties, nobriestot, tas pastāvīgi nogatavojas, līdz tā ir visa vārpa.

Tieši tas pats šodien ir ar Draudzi. Tā piedzima agrā bērnībā, toreiz tumšajos viduslaikos, kur tā atradās zem zemes. Tagad tā ir izaugusi līdz briedumam. Mēs skaidri varam redzēt, kā Dievs caur dabu vienmēr...

43 Dabu izjaukt nedrīkst! Tieši tas notiek šodien. Mēs metam bumbas tur okeānā, ārdām to un spridzinām tajā atombumbas. Jūs šādi visu laiku atdaliet arvien vairāk augsnes, tā tur iekrīt. Jūs cērtat kokus, jums atnāks vētras. Aizsprostojat upes, tās pārplūdīs.

Jums ir jānoskaidro, kādā veidā visu dara Dievs, un pie tā jāturas. Mēs esam konfessionalizējuši cilvēkus baznīcās un organizācijās; paskatieties, kas no tā ir sanācis! Turieties pie Dieva paredzētā ceļa.

44 Taču, redziet, “Viņš liek līt lietum,” atgriežoties pie mūsu tēmas, “pār taisniem un netaisniem.” Jēzus jums šeit saka Mateja 24. nodaļā, ka tā būs zīme beidzamajā laikā.

Un tā, ja šai zīmei ir jāizpaužas tikai laika beigās, tātad tam ir jānotiek pēc to Zīmogu atvēršanas. Saprotat? Tā ir beigu zīme. Tas būs...kad tas viss notiks, tas notiks pēdējā laikā. Un tā būs zīme, lūk, lai Izredzētie tajā visā neapjūk. Vai saprotat? Tātad tam ir jātiekl atklātam, atmaskotam.

45 Ievērojiet, gan kvieši, gan nezāles dzīvo no tā paša Svaidījuma no Debesīm. Gan vieni, gan otri par To priecājas.

Es atceros to, atgriežoties pie tā gadījuma todien Grīnsmilā. Es...es ieraudzīju, kā atnāca tā vīzija. Tur bija liela zemeslode, un tā visa bija uzarta. Un *pirmās* izgāja Sējējs. Es gribu, lai jūs to neaizmirstu. Pievērsiet uzmanību, kas iet *pirmās*, bet kas seko pēc tam. Un, kad pār zemei pārgāja tas Cilvēks baltā, sēdams sēklas, pēc Viņa parādījās cilvēks tumšā apģērbā, izskatījās ļoti aizdomīgs, zagās aiz Viņa, sēdams nezāles. Un, kad tas notika, tad es ieraudzīju, kā uzdīga abas sējas. Un, kad tās uzdīga, vieni izrādījās kvieši, bet otras izrādījās nezāles.

Un atnāca sausums, kad gan vieni, gan otri, izskatījās, nokāra galviņas un vienkārši sauca pēc lietus. Tad virs zemes atnāca liels mākonis un sāka līt lietus. Un kvieši izslējās un sacīja: “Slava Tam Kungam! Slava Tam Kungam!” Un nezāles izslējās un bļāva: “Slava Tam Kungam! Slava Tam Kungam!” Tas pats rezultāts. Gan vieni, gan otri iet bojā, un gan vieni, gan otri izkalst. Un, lūk, kvieši izaug un slāpst pēc ūdens. Un tā kā viņi bija uz tā paša lauka, tai pat dārzā, tai pat vietā, zem tās pašas lejkannas, tad, pateicoties vienai un tai pašai lietai, izauga kvieši un izauga nezāles.

Pievērsiet uzmanību, tas pats svaidījuma ūdens, kas izaudzē kviešus, izaudzē arī nezāles.

46 Tas pats Svētais Gars, kas svaida Draudzi, kas dod viņiem vēlēšanos glābt dvēseles, kas dod viņiem spēku darīt brīnumus, Tas nolīst pār netaisnajiem tāpat, kā pār taisnajiem. Tieši tas pats Gars! Lūk, jums nesanāks pagriezt to citādāk un tad izskaidrot Mateja 24:24. Viņš sacīja: “Celsies viltus kristi,” viltus svaidītie. Viņi ir svaidīti ar to Neviltoto, bet viņi pravieto To nepatiesi, māca par To nepatiesi.

Kas gan liek cilvēkam gribēt mācīt viltu par to, kas ir Patiesība? Lūk, pēc dažām minūtēm mēs tiksim līdz zvēra zīmei, un jūs ieraudzīsiet, ka tā ir konfesija. Saprotat? Viltus mācītāji; viltus svaidītie. Svaidīti kristi, bet viltus mācītāji. Nekā citādāk to neizskaidrosiet.

47 Kā es to esmu pieminējis pirms kāda laika. Es to droši vien izstāstīšu, jo caur pieslēgumu mūs klausās visa valsts. Reiz es runājos ar savu draugu tur, kur to klausās šajā rītā, Arizonā. Un viņam bija citrusaugļu plantācija. Un viņam tur bija koks, apelsīnkoks, uz kura auga greipfrūti, citroni, mandarīni, tangelo. Un es neatceros, cik daudz dažādu augļu bija uz tā viena koka. Un es pateicu tam vīram, es sacīju: “Kā tas ir? Kas tas tāds par koku?”

Viņš atbildēja: “Pats tas koks ir apelsīnkoks.”

Es sacīju: “Tad kāpēc uz tā aug greipfrūti? Kāpēc uz tā ir citroni?”

Viņš atbildēja: “Tie ir uzpotēti uz tā.”

Es sacīju: “Saprotu. Nu, tā tad,” es sacīju, “nu, nākamajā gadā, kad uz šī koka izaugs kārtējā augļu raža,” (un tie visi nogatavojas aptuveni vienā laikā), es sacīju, “tad uz tā izaugs tikai apelsīni. Ja tas ir navel šķirnes apelsīnkoks, tad tas nesīs navel apelsīnus, vai ne, ser?”

Viņš atbildēja: “Nē, ser. Katrs uzpotētais zars nesīs pēc savas kārtas.”

Es pajautāju: “Vai tu gribi pateikt, ka citrona zars uz tā apelsīnkoka atnesīs citronu?”

Viņš atbildēja: “Tieši tā.”

“Vai tad greipfrūts uz šī apelsīnkoka atnesīs greipfrūtu?”

Viņš sacīja: “Tieši tā. Tāda ir tam uzpotētā zara daba.”

Es sacīju: “Slavēts lai ir Dievs!”

Viņš pajautāja: “Ko tu gribi pateikt?”

Es sacīju: “Vēl viens jautājums. Bet, vai uz šī apelsīnkoka vēl kādreiz izaugs apelsīni?”

Viņš atbildēja: “Tad, kad tas izdzīs vēl kādu zaru,” kad *tas* izdzīs vēl kādu zaru, nevis tad, kad tas tiks tam uzpotēts. Un tomēr tie visi ir citrusaugļi, un tie dzīvo pateicoties citrusa dzīvībai, kas atrodas tajā citrusa kokā.

48 Es sacīju: “Te nu tas ir! Metodisti katreiz dzemdinās metodistus. Baptisti katreiz dzemdinās baptistu. Katolis katreiz dzemdinās katoli. Taču dzīvā Dieva Draudze katreiz no tās saknes dzemdēs Kristu, Vārdu, ja vien tas izdzīs vēl kādu Savu zaru.

49 Lūk, jūs varat to tur uzpotēt, saprotiet. Jebkurš greipfrūts, citroni, tangelo, mandarīni, lai kādi citrusaugļi tie arī nebūti, tie visi var dzīvot uz tā koka; taču tie dod viltus liecību par to koku, dzīvodami pateicoties tam kokam. Vai jūs saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Viņi dzīvo un kuplo, pateicoties tai neviltotajai dzīvībai, kura ir tajā kokā.

Lūk, jums Mateja 24:24, dzīvo uz tās pašas Dzīvības rēķina, taču paši jau no paša sākuma nav tādi. Viņi dod viltus liecību par to Koku! Tas ir apelsīnkoks, tas tomēr ir citrusa koks. Un viņi saka: “Šī draudze, šī konfesija liecina par Kristu.” Bet pašiem ir viltus kristība, viltus liecība par Vārdu, mēģina pateikt, ka Dieva spēks bija tikai mācekļiem?

Pats Jēzus sacīja: “Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju katram zariņam, kas...katram kokam, kas izaudzēs...katram zariņam, kas būs uz koka. Un neviltotajiem zariņiem ies līdzī šādas zīmes.” Kur? Kamēr vien tas Koks ir, kamēr vien Tas izdzen zarus, līdz pasaules galam. “Manā Vārdā viņi izdzīs ļaunos garus, runās jaunās mēlēs, ņems rokās čūskas, dzers nāvējošo; uzliks rokas uz slimajiem, un tie kļūs veseli.” Vai redzat, kādā stundā mēs dzīvojam? Vai redzat, ko pateica Jēzus?

50 Atcerieties, tas ir laika beigās, nevis Veslija laikā vai tajos laikos. Lūk, tam ir jānotiek laika beigās.

Tagad ieskatieties Rakstos; lai Tie apliecina! Jēzus sacīja: “Izpētiet Rakstus, jo Tajos jūs domājat jeb ticat, ka jums ir Mūžīgā Dzīvība, taču tieši Tie liecina par Mani.” Citiem vārdiem, ja uz šī koka kādreiz izaugs zars... “Es esmu Vīnakoks, Koks, jūs esat zari. Kas Man tic, darbus, ko Es daru, arī viņš darīs,” svētā Jāņa 14:12.

51 Lūk: “Kas Manī paliek, tas, kas...tas, kas bija Manā saknē jau no paša sākuma.”

Lūk, kāpēc Jēzus bija gan Dāvida Sakne, gan Atvase. Viņš bija pirms Dāvida, Dāvidā un pēc Dāvida, gan Dāvida Sakne, gan Atvase; Rīta Zvaigzne, Šāronas Roze, Ielejas Lilija, Alfa un Omega; Tēvs, Dēls un Svētais Gars. “Viņā mājā Dieva Personas pilnība miesā.” Gan Dāvida Sakne, gan Atvase!

“Tas, kurš ir izredzētā Dzīvība, iepriekšnolemtā Dzīvība, kas ir Manī,” un Viņš ir Vārds, “jau no sākuma; kad viņš izaugs, viņš nesīs Manus augļus,” svētā Jāņa 14:12.

Taču citi dzīvos uz tā paša rēķina, saukdamies par kristiešiem un ticīgajiem. “Ne visi, kas saka: 'Kungs, Kungs,' ienāks.”

Lūk, tam ir jānotiek un jāizpaužas pēdējās dienās, “kad ir jāpiepildās Dieva noslēpumiem”, ko mēs izskatīsim nedaudz vēlāk.

52 Šie koki, patiesais vīnogulājs un viltotais vīnogulājs! Jūs dzirdējāt, kā es to sludinu kopš...jau daudzus gadus, kā viņi ir auguši kopā. Norādīju uz tiem cilvēkos un parādīju to, sākot ar Kainu un Ābelu, tos divus vīnogulājus, kuri satikās pie altāra; tie abi ir reliģiozi, abi svaidīti, abi alkst dzīvības un pielūdz vienu un to pašu Dievu. Un viens tika atgrūsts, bet otrs tika pieņemts.

Un tas, kurš tika pieņemts, varēja izdarīt ko citādāku nekā viņa brālis, tikai viena iemesla dēļ – tas viņam tika atklāts. Jo Bībelē ir teikts: “Ticībā...” 11. nodaļa Ebrejiem: “Ticībā Ābels pienesa Dievam labāku upuri nekā Kains, ar ko Dievs apliecināja, ka viņš bija taisns.”

Jēzus pateica garīgo atklāsmi par to, kas Viņš bija! “Par ko cilvēki Mani, Cilvēka Dēlu, uzskata?”

Viņš sacīja, Pēteris sacīja: “Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.”

“Svētīts tu esi Sīmani...Sīmani Jonas dēls; miesa un asinis tev to neatklāja. Mans Tēvs, kas ir Debesīs, tev atklāja to. Uz šīs klints Es būvēšu Savu Draudzi.” Uz kā? Uz īstenās Vārda atklāsmes. Lūk, kur atkal ir patiesais Vīnogulājs. “Ābels, ticībā!”

Jūs sacīsiet: “Tā nebija nekāda atklāsmē.”

53 Kas ir ticība? Ticība ir kaut kas, kas tev ir atklāts; tā vēl nav, taču tu tici, ka tas būs. Ticība ir Dieva gribas atklāsme. Tādējādi, caur atklāsmi!

54 Bet šodien draudzes pat netic garīgi atklāsmei. Viņi tic kaut kādas sistēmas dogmatiskajām mācībām. “Caur atklāsmi Ābels pienesa Dievam labāku upuri nekā Kains, un to Dievs apliecināja, ka viņš bija taisns.” Āmen. Es ceru, ka jūs to saprotat. Vai redzat, kur mēs dzīvojam? Vai redzat, kādā stundā?

Nesen es runāju ar vienu džentelmeni, viņš ir skolots kristietis un džentelmenis. Viņš sacīja: “Mister Branham, mēs noraidām visas atklāsmes.”

55 Es sacīju: “Tad jums ir jānoraida Jēzus Kristus, jo Viņš ir Dieva atklāsme, Dievs, atklāts cilvēciskā miesā.” Ja jūs to neredzat, jūs esat pazuduši.

Jēzus sacīja: “Ja nenoticēsiet, ka tas esmu Es, tad nomirsiet savos grēkos.” Tieši Viņš ir Dieva atklāsme, Dieva Gars atklājies cilvēka veidolā. Ja jūs nevarat tam noticēt, jūs esat pazuduši. Ja jūs taisāt no Viņa trešo personu, otro personu vai vēl kādu personu un nevis Dievu, tad jūs esat pazuduši. “Ja nenoticēsiet, ka tas esmu Es, tad mirstiet savos grēkos.” Atklāsme!

56 Nav nekāds brīnums, ka viņi nevarēja Viņu ieraudzīt. “Neviens nevar atnākt pie Manis, ja Tēvs viņu nepievilks. Un visi, kurus Tēvs ir Man devis,” iekš saknēm, “atnāks pie Manis.” Saprotat? Vai jūs saprotat? Ak, kā mums būtu jāmīl Viņš, jāapjūsmo Viņš, jāslavē Viņš, redzot Gara augļus pēdējās dienās, un kā Līgavas Koks nobriest laika galotnē!

57 Īstenais vīnogulājs un viltus vīnogulājs – tiem abiem bija tas pats svaidījums. Tos abus laistīja ūdens. Nav brīnums, ka Viņš brīdināja mūs, ka “tas pieviltu pat pašus Izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

58 Ievērojiet, viņi izskatās vienādi. Viņi ir svaidīti vienādi. Taču ievērojiet: “Pēc viņu augļiem...” Kā lai to noskaidro?

Kā tu zini, ka tas nav apelsīns? Tāpēc ka uz tā aug greipfrūts. Ar to zariņu viss ir kārtībā, tas dzīvo uz koka, taču uz tā aug greipfrūts. Tas nav tāds kā tas pirmais.

Un, ja draudze saka, ka viņi “tic, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar šodien un mūžīgi,” bet noliedz Viņa Spēku, noliedz Viņa darbus, noliedz Viņa Vārdu; ja...ja Draudze, kas tic Jēzum Kristum, darīs Jēzus Kristus darbus, tad tai būs Jēzus Kristus Dzīvība. Bet, ja tā nav, tad nav svarīgi, ka tajā ieplūst Dzīvība; ja tā nav iepriekšnolemta jau no saknēm, tad tā vienmēr nesīs greipfrūtus vai kaut ko citu. Taču, ja saknēs atrodas tā iepriekšnolemtā Dzīvība, tad tas nesīs Jēzu Kristu, kurš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, ja tas ir Vārds, kas paceļas no Saknes. Bet Viņš ir tā Sakne, laika sākums.

59 Pievērsiet uzmanību, taču atšķirība ir redzama tieši tajā, ko viņi nes. “Pēc viņu augļiem,” sacīja Jēzus, “jūs viņus pazīsiet.” No dadžiem vīnogas neievāksi, kaut arī tie dadži augtu pašā vīnogulājā. Tas varētu būt iespējams, taču augļi visu parādīs.

Bet kas ir augļi? Vārds tam...augļi tam konkrētajam laikam. Lūk, kas tas ir, viņu mācība. Kāda mācība? Mācība konkrētajam laikam: tagadējam laikam. Cilvēciska mācība, konfesionāla mācība un...vai arī Dieva Vārds konkrētajam laikam?

Un tā, laiks iet tik ātri, ka... Mēs varētu ilgi pie tā pakavēties. Taču es esmu pārliecināts, ka šeit klātesošie, un esmu pārliecināts, ka klausītāji it visur valstī saprot, ko es cenšos jums pateikt, jo mums vairs nav pārāk daudz laika, lai pie tā pakavētos.

60 Taču jūs varat ieraudzīt, ka svaidījums nonāk uz netaisnajiem, viltus mācītājiem, un liek viņiem darīt tieši to, ko Dievs pateica viņiem nedarīt; taču viņi vienalga to dara. Kāpēc? Viņi neko

nevar ar to izdarīt. Kā gan dadzis var būt kaut kas cits, nevis dadzis? Nav nozīmes, cik bieži labs lietus to ir apslacījis, tas noteikti būs dadzis. Tieši tāpēc Jēzus sacīja: “Viņi būs tik tuvi, ka tas pieviltu pašus Izredzētos,” kuri atrodas saknēs, “ja vien tas būtu iespējams,” taču tas nav iespējams. Kviesis var nest tikai kviesi; neko citu tas nenesīs.

61 Ievērojiet. Atcerieties, Dievs nav organizācijas autors. Velns ir organizācijas autors. Es esmu pierādījis to ar Vārdu, krustām šķērsām, atkal un atkal; Mēs tajā neiedziļināsimies šajā rītā. Mēs zinām, ka Dievs nekad neorganizēja cilvēkus tādā veidā, netaisīja kādu organizāciju. Pirmā organizācija parādījās tikai vairākus simtus gadus pēc pēdējā mācekļa nāves. Tā vienmēr ir cietusi neveiksmi. Ja tā tas nav, tad kāpēc šodien mēs neesam kopā mīlestībā: metodisti, baptisti, prezbiterieši, katoļi un visi? Kāpēc tad mums neseko Dieva darbi, katra draudze nestāv uz tā paša, uz Vārda? Tieši šīs lietas sašķēļ cilvēkus, brālību... Mēs esam tālāk no Dieva kā nekad agrāk, runājot par draudzēm.

62 Un tā, mums ir teikts, ka “viss agrāk notikušais bija dots mums piemēram, mūsu iemācīšanai, izlabošanai, pamācīšanai”. Ka viss agrāk notikušais Vecajā Derībā notika kā ēna, lai parādītu, kas būs Jaunajā Derībā, mūsu laikā.

Tieši tāpat, ja tu nekad nebūtu redzējis savu roku, un tu paskatītos un ieraudzītu ēnu uz sienas, kuru, apspīdot gaismai, mestu mana roka. Ja ēnai (negatīvam) ir pieci pirksti, bet tu tuvini roku (kā pozitīvu) pie...pie...pie negatīva, tad tie pieci pirksti noteikti sakrītīs.

Kā mums ir pateikts Bībelē, ka “Vecā Derība ir ēna, līdzība jaunajam jeb gaidāmajam; nevis pati tā lieta, bet tā ir ēna, prototips tam, kam ir jānāk.”

63 Atgriezīsimies pagātnē un paskatīsimies, vai kaut kas tāds ir noticis kādā citā laikā. Vai jūs gribētu? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Lai mēs zinātu, pierādīt to krustām šķērsām, ar Vārdu; nevis ar kaut kādām cilvēciskām idejām, ar kaut kādu teoriju.

Man ir vienalga, kas viņš tāds, kāds cits cilvēks, es pats vai vēl kāds: “Ja viņš nerunā saskaņā ar likumu un praviešiem, tad viņā nav Gaismas.” Saprotat? Tā ir teikts Bībelē. “Lai katra cilvēka vārdi ir meli, bet Mani patiesība,” lai kas viņš nebūtu.

64 Un tā, atgriezīsimies pagātnē un noskaidrosim, vai kaut kas tāds ir noticis agrāk, lai parādītu mums piemēru.

Mēs varētu atkal pievērsties 2. Mozus grāmatai un parunāt par vienu personāžu vārdā Mozus, kurš bija svaidīts pravietis, Dieva sūtīts, ar Dieva Vārdu un Dieva gribu viņa paaudzei. Tā kā Dieva Vārds vienmēr virzās noteiktā sakarībā, Viņš pateica: “Viņš nedarīja neko, pirms Viņš atklāja to Saviem praviešiem.” Tad Viņš to darīja. Jā-jā.

Lūk, Viņš nevar samelot. Viņš nevar melot un būt Dievs. It nekādi. Viņam ir jābūt un jāpaliek patiesam. Viņā nav nekādu melu. Viņš ir...

Un Viņš nevar to izmanīt. Ja Viņš to izmaina, tad Viņš nav Dievs, tad Viņš ir izdarījis kļūdu. Viņam ir jābūt bezgalīgam. Un bezgalīgais nevar izdarīt kļūdu. Saprotat? Tāpēc tas, ko saka Dievs, ir Mūžīga taisnība. Saprotat? Un Viņš to apsolīja. Tāpēc, skatieties, Bībelē pilnīgi viss notiek nepārtrauktā sakarībā.

65 Lūk, Dievs bija apsolījis Ābrahāmam, ka viņa dzimums četri simti gadus būs svešinieks svešā zemē, un pēc tam Viņš to izvedīs ar lielu spēka un varenības roku, parādīs Savas zīmes un brīnumus to cilvēku vidū, ar kuriem kopā tie dzīvoja. Apsolījuma laiks pietuvojās. Cilvēki bija to aizmirsuši. Viņiem bija farizeji un saduķeji, un tā tālāk, konfesijas. Bet tad negaidot atnāca Dievs un iznāca no...nomaļus no tiem visiem.

Dievs nekad, nekādās dienās jeb nekādā laikā nav aicinājis pravieti no kādas konfesijas. It

nekādi. Viņam būtu tik sagrozīta domāšana, ka viņš vienkārši nevarētu to izdarīt, viņam būtu jāpaliek ar to konfesiju.

66 Mozus, Dieva sūtīts vīrs ar Dieva Vārdu un būdams ceļā, veddams Israēlu uz apsolīto zemi, precīzi turēdamies pie Dieva pavēlēm, viņš satika citu pravieti, citu svaidīto, kuram bija neviltots svaidījums no tā paša Svētā Gara, kas bija uz Mozus. Tā tas ir. Viņš bija pravietis. Uz tā vīra bija Svētais Gars. Viņa vārds bija Bileāms. Mēs visi viņu pazīstam. Nu, tieši tās lietas, kas...viss...viss, ko pateica tas vīrs, joprojām notiek, bet tas bija pirms aptuveni divi tūkstoši astoņsimt gadiem. “Tu esi kā vienradzis, ak, Israēl! Kas tevi svētīs, būs svētīts. Kas tevi nolādēs, būs nolādēts. Tu es spēcīgs un varens, cik taisnīgas ir tavas teltis, ak, Jēkab!” Redziet, viņš neko nevarēja izdarīt. Viņš tur atnāca, sirdī apņēmies nolādēt to tautu.

67 Ak, jūs, viltus mācītāji, kuri visus šos gadus klausāties šīs lentes un redziet, kā Dievs precīzi apstiprina to, ko Viņš ir pateicis, bet jūs sēžat savā kabinetā un zināt, ka tā ir Patiesība; taču savas konfesijas atšķirību dēļ jūs apstrīdat to un sakāt saviem ļaudīm, ka tā tas nav. Bēdas jums! Jūsu laiks ir ļoti tuvu.

68 Bileāms, svaidīts ar to pašu Garu, kas biju uz Mozus. Kāda bija atšķirība? Mozus mācība bija pilnīga. Šeit Bībelē, otrajā Pētera vēstulē ir teikts, ka Israēls pieņēma “Bileāma mācību”, un tieši to Dievs nepiedeva. Nepiedodams grēks! Neviens no viņiem neizglābās, kaut arī viņi izgāja, saņemdami Dieva svētības, un redzēja Dieva roku, kas darbojās caur to vareno pravieti, un redzēja, kā Dievs to precīzi apstiprina. Un tā kā parādījās vēl viens pravietis ar pretēju mācību un apstrīdēja Mozus, un centās pierādīt cilvēkiem, ka Mozus kļūdās. Un Datans un Korahs, un daudzi no viņiem piekrita viņam un mācīja Israēla bērniem iet ārā, sekot viņa organizācijai, ka: “Mēs visi esam vienādi.”

“Lai mēs būtu metodisti, baptisti, prezbiterieši vai pentakosti un kas nu vēl, mēs visi esam vienādi.”

69 Mēs neesam vienādi! Jūs esat nošķirta tauta, svēti Tam Kungam, veltīti Vārdam un Dieva Garam, lai nestu šī Viņa apsolījuma laika augļus. Un jūs neesat no viņiem! Es zinu, ka tas ir ārkārtīgi stingri, bet vienalga tā ir Patiesība. Veltīti kalpošanai šajās pēdējās dienās! “Izejt no tā vidus.”

70 Lūk, “Bileāma mācība”. Nevis Bileāma pravietojums, ar to viss bija kārtībā, tas bija no Dieva. Kurš no jums tam tic? Bileāma pravietojums bija pilnīgi pareizs, jo neko citu viņš pateikt nevarēja. Dieva svaidījums neko citu nebūtu izteicis, un Dievs to apstiprināja, pierādot, ka tā ir Patiesība. Taču vaina bija “Bileāma mācība”.

71 Tagad salīdziniet to ar Mateja 24:24. Svaidītie, bet viņu mācība ir maldīga. Trīsvienības un viss kaut kas tāds; nepareizi, antikrists!

Es ceru, ka tas neaizskar jūsu jūtas. Un neslēdziet to ārā, tos telefonus. Un nevajag celties kājās un iet ārā. Vienkārši pasēdiet mierīgi un paskatīsimies, vai Svētais Gars mums to atklās un mums to apstiprinās. Sacīstiet: “Bet tas...” Vienkārši, lai kam arī tu ticētu, vienkārši mierīgi pasēdi un paklausies. Un paprasi, lai Dievs atver tavu sirdi, tad tu uzzināsi, vai esi ērkšķis vai dadzis, vai uz kā tu stāvi. Saprotat?

72 Un tā, pat Jūda, “būdams iepriekšnolemts nosodījumam, kāds viņš arī bija”, sēdēja Jēzus priekšā. Un Jēzus pateica viņam: “Tas esi tu. Visi, ko tu grasies darīt un kas tev ir jādara, ej, dari to ātri.” Viņš taču zināja, ko viņš dara, bet to trīsdesmit sudraba gabalu un popularitātes dēļ viņš pārdeva Kungu Jēzu Kristu. Viens no Viņa mācekļiem, drauzes mantzinis, Jēzus sauca viņu par Savu “draugu”. Saprotat? Bībele saka: “Viņš bija dzimis kā pazušanas dēls,” tieši tāpat kā Jēzus bija dzimis kā Dieva Dēls. “Pievilta pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

73 Klausieties uzmanīgi, mēs turpinām iedziļināties. Paņemsim citu gadījumu no Ķēniņu grāmatas. Tur bija viens pravietis, un viņa vārds bija Miha. Viņš bija Imlas dēls un viņš bija pravietis. Tā tas ir.

Un tur bija vēl viens pravietis, praviešu, svaidīto, organizācijas vadītājs. Bībelē ir teikts, ka tie bija “pravieši” tieši tāpat, kā Viņš pateica, ka Bileāms bija pravietis, svaidītais.

Un tur bija viens no viņiem, kuru sauca Miha, kurš bija Dieva svaidīts un Dieva sūtīts, viņam bija Dieva Vārds.

Tur bija cits, Cedekija, kurš uzskatīja, ka ir Dieva sūtīts. Viņš bija Dieva svaidīts, taču viņa mācība bija pretrunā Dieva Vārdam. “Celsies viltus kristi, rādīs varenas zīmes; pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

74 Ievērojiet, viņi abi, viņi abi bija svaidīti. Nu, kā gan varēja noteikt, kuram ir taisnība, bet kuram nav? Paskatieties, kas Vārdā bija apsolīts Ahabam? Tas pravietis, kurš bija pirms viņa, tas bija Ēlija, viens no lielākajiem tā laika praviešiem, tas bija apstiprināts pravietis. Tas apstiprinātais pravietis bija pateicis, ka “tā kā Ahabs ir izdarījis tādu ļaunumu, suņi laizīs viņa asinis; bija nogalinājis Nabotu. Un ka suņi apēdīs Jezabeli un viņas...viņas ķermenis būs mēslojums uz lauka”. Nu, kā var svētīt to, ko Dievs ir nolādējis? Vai kā var nolādēt, kā pateica Bileāms, to, ko Dievs ir svētījis? Saprotat?

Taču tie pravieši bija patiesi. Nav nekādu šaubu, ka tie bija labi cilvēki, godājami cilvēki. Jo, lai būtu par pravieti Izraēlā, tev ir jābūt godājamam, vai lai būtu kaut vai izraēlitim. Citādāk tu tiktu nomētāts ar akmeņiem. Tie bija godājami vīri. Tie bija gudri vīri. Tie bija izglītoti vīri. Viņus bija izraudzījis Ahabs no visas valsts. (Vai redzi, māsa Raita?) Izraudzīti no visas valsts, pilnīgi atbilda, lai...

75 Un tā, kad Miha ieraudzīja savu vīziju, viņš savā sirdī zināja, kas bija pateikts Vārdā, taču viņš gribēja paskatīties, ko pateiks tas Gars, kas bija viņā.

Un tā, viņi pateica viņam, viņi pateica: “Atkārto to pašu, ko saka pārējie pravieši. Un, ja tu to izdarīsi, tad tu būsi...mēs pavisam noteikti atkal pieņemsim tevi sadraudzībā. Saproti? Mēs padarīsim tevi par vienu no mums. Mēs atkal pieņemsim tevi mūsu konfesijā. Tu esi... Mēs zinām, ka tu esi pravietis, taču tu vienmēr runā lāstus. Tu vienmēr nolādi Ahabu. Un tā, Cedekija, galvenais, pāvests jeb...” lai kas viņš arī nebūtu. “Lūk, viņš ir svētījis Ahabu un pateicis: 'Ej un dari to'. Tagad tu pasaki to pašu, Imlaieti. Nu, tu taču esi nabadzīgs zēns. Tev nav teju vai nekādas sanāksmes. Bet tiem puīšiem ir miljoni. Par viņiem stāv visa valsts. Tagad tu pasaki to pašu, ko viņi, un redzēsi, kas tev būs...tev būs – tu baudīsi no zemes bagātības.” Viņam trāpījās neīstais vīrs!

76 Kā būtu, ja būtu pajautājuši: “Vai tu redzi Cedekijā kādus trūkumus, Miha?”

“Nē.”

“Vai tu kādreiz esi pieķēris viņu grēkojam?”

“Nē.”

“Vai tu kādreiz esi dzirdējis viņu ar kādu lamājamies?”

“Nē.”

“Vai tu kādreiz esi pieķēris viņu dzērumā?”

“Nē.”

“Vai tu apšaubi viņa izglītību?”

“Nē.”

“Vai tu uzskati, ka viņa doktora grāds ir neīsts?”

“Nē.”

“Vai tu uzskati, ka ar viņa...ar viņa filosofijas doktora diplomu viss ir kārtībā?”

“Protams. No sinedrija padomes, man šķiet, tas viss...padome, es domāju, ka ar to viss ir kārtībā.”

“Nu, tad kāpēc tu viņam nepievienojies?”

“Tāpēc ka viņš ir aizgājis no Vārda!”

77 Nu ko, tad mums būs tā visa atrisinājums, kā tas iepriekš bija pravietim Ēlijam. Un, ja tu esi Dieva bērns, tad tu turēsies pie šīs Bībeles pravieša. Tas ir Vārds. Ievērojiet to stundu, laiku.

78 Nu, kā būtu, ja Cedekija pateiktu: “Ak, es zinu, ka pravietis to pateica, bet tas ir citai paaudzei nākotnē. Tas būs kaut kad tālu nākotnē!”

Viņš sacīja: “Pagaidiet, līdz es ieraudzīšu vīziju no Dieva, un tad es jums pateikšu.”

Sacīja: “Vai tad tu pateiksi to pašu?”

Viņš atbildēja: “Es pateikšu tieši to, ko pateiks Dievs; neko citu, neko vairāk. Es nevaru Tam pielikt kaut vienu vārdu vai atņemt no Tā kaut vienu Vārdu.”

Un tā, tajā naktī lūgšanā Tas Kungs atnāca pie viņa vīzijā. Nākamajā rītā viņš iznāca, viņš sacīja...

Lūk, divi pravieši!

79 Varenākais cilvēks valstī, militārajā un nacionālajā ziņā, bija Cedekija. Viņš bija galvenais pravietis pie ķēniņa. Viņš bija visu pārējo praviešu galva tajā organizācijā. Viņa organizācija ielika viņu par viņu visu priekšnieku; droši vien visgudrākais, vislabāk izglītotais, vispiemērotākais tam darbam. Un Viņš bija svaidīts ar Svēto Garu, jo viņš tika saukts par “pravieti”. Protams, nevis vienkārši kāds parasts pravietis, bet viņš bija ebreju pravietis. Tagad pavērojiet viņu.

80 Cedekija sacīja: “Tas Kungs runāja uz mani: 'Uztaisi Man tos divus ragus no dzelzs,' simbolu.” Pravietis parasti parāda caur simboliem. “Viņš sacīja: 'Uztaisi tos dzelzs ragus.' Svētais Gars pateica man: 'Paņem tos,' svaidījums, kas mani svētīja.” Neskatieties uz to, kā uz [zaimošanu], taču es gribu uzsvērt šo domu. “Svētais Gars, kas runā caur mani mēlēs, Tas, Kurš mani apstiprināja, Viņš sacīja: 'Paņem tos ragus un šādi parādi ķēniņam, ka viņš pilnībā padzīs Sīriju no valsts. Un Es atdošu atpakaļ viņam to zemi, kura likumīgi pieder Israēlam, draudzei.”

Brāli, tas ir diezgan fundamentāli, tieši tā, kā toreiz bija Bileāmam. Bileāms runāja tikpat fundamentāli kā Mozus. Mozus... Pareizs Dieva skaitlis ir septiņi. Un Bileāms sacīja: “Uztaisiet man septiņus altārus, septiņus šķīstus upurus, vērsus, un septiņus aunus.” Tas stāsta par Dieva Dēla atnākšanu. Būtībā viņš bija tikpat pareizs, kā visi pārējie.

81 Un, lūk, Cedekija, tieši tikpat fundamentāli pareizs: “Tā zeme taču pieder mums. Nu, tie sīrieši un filistieši, viņu bērni un pārējie, mūsu ienaidnieki, piebāž sev vēderus ar ēdienu, kura trūkst mūsu bērniem! Bet to zemi mums taču iedeva Dievs!”

Brāli, tas ir labs arguments. Droši vien viņš izkļiedza to Israēla priekšā, bet viņi bļāva, kā vien varēja. Lūk, es tagad runāju par šodienu. Es ceru, ka jūs sekojat manai domai. Visi bļauj, auro!

82 Vai atceraties Dāvidu pagājušajā svētdienā? Saprotat? Tie, kuri klausās caur radio vai klausās caur šo telefona savienojumu; ja jūs neesat dzirdējuši pagājušās svētdienas svētrunu, tad noteikti dabūjiet to. *“Necenties pakalpot Dievam, ja tu nesi tam nozīmēts”*, nav nozīmes, cik patiesi, cik labi – Dievs to vispār nepieņem. Saprotat?

Lūk, Cedekija uzskatīja, ka viņam ir taisnība.

83 Miha sacīja: “Atļaujiet man pajautāt Dievam.” Un tā, nākamajā rītā viņš atnāca ar TĀ SAKA TAS KUNGS. Viņš salīdzināja savu vīziju ar Vārdu.

84 Lūk, ja viņš būtu pateicis Cedekijam: “Vai tu zini, ko pravietis šeit Bībelē paredzēja par šo cilvēku?”

85 “Bet ne jau šajā reizē, jo šis cilvēks ir godājams cilvēks. Viņš cenšas!” Nepalaidiet to garām. “Viņš cenšas atgūt atpakaļ draudzei to, kas pieder draudzei. Viņš cenšas atgūt tās īpašumu,” nevis Garīgās lietas; pretējā gadījumā viņš būtu sapurinājis visu to valsti kā Ēlija. Taču viņš centās iedot viņiem materiālās lietas: “Mums ir īpašums. Mēs esam varena organizācija. Mēs tai piederam. Mēs visi...jums visiem, ļaudis, jums, protestanti, ir jāpievienojas mums.” Ha-hā.

Mēs pēc brītiņa to izskatīsim. “Tie visi tik un tā ir brāļi un māsas.” Tā tas nav! Tā nekad nav bijis un nekad nebūs attiecībā pret īsteno, neviltoto Dieva Draudzi. Tas nevar būt!

86 Ievērojiet, viņš redzēja vīziju. Un tāpēc viņš sacīja: “Dievs uz mani runāja.” Lūk, paskatieties, tas cilvēks bija paties. Viņš sacīja: “Viņš pateica: 'Uztaisi tos ragus un ej tur, nostājies ķēniņa priekšā un badi uz rietumiem,’” vai arī kurā tur virzienā atradās tā zeme no tās vietas, kur viņi stāvēja. “Badi, un tas būs TĀ SAKA TAS KUNGS, ka viņš uzvarēs un atgriezīsies, tā būs uzvara draudzei. Izdzīs viņus ārā!” Tas bija ļoti līdzīgi, vai ne? Kas tur bija par lietu?

Lūk, atnāk Miha. Sacīja: “Tagad tu izsaki savu pravietojumu.”

87 Sacīja: “Dodies! Taču es redzēju Israēlu kā izklīdinātas avis, kam nav gana.” Ak! Pilnīgi pretēji.

88 Un tā, jūs esat sanāksme. Kuram no viņiem ir taisnība? Tie abi ir pravieši. Ir tikai viens veids, kā noteikt atšķirību starp viņiem – pārbaudīt pēc Vārda.

Jautāja: “No kurienes tu to ņēmi?”

Viņš atbildēja: “Es redzēju Dievu sēžam uz Troņa.” Sacīja: “Es redzēju visu padomi sēžam Viņam apkārt.”

89 Un tā, atcerieties, Cedekija tikko kā pateica, ka arī viņš redzēja Dievu tajā pašā Garā. “Es redzēju Dievu. Viņš pateica man, lai uztaisu tos ragus no...no dzelzs. Dodies turp un padzen no šejienes tās tautas, jo tas pieder mums. Citiem uz to nav nekādu tiesību.” Tā tas būtu, ja viņi būtu turējušies cieši pie Dieva. Tā būtu viņiem piederējusi, taču viņi atkāpās no Dieva.

Tieši tā ir ar organizāciju, ar draudzi. Tai ir tiesības uz tām lietām, taču jūs esat izmānīti ārā no tā, jo jūs esat atkāpušies no Dieva Vārda un Dieva Gara, svaidījuma, kas apstiprina Vārdu konkrētajam laikam. Noteikti nepalaidiet garām šo svētrunu.

90 Paskatieties, kas tagad notika. Viņš sacīja: “Es redzēju Dievu,” sacīja Miha, “sēžam uz Troņa Debesīs. Viņam apkārt bija sapulcējušies Viņa padome. Viņš sacīja: 'Ko mums nosūtīt lejā, lai pieviltu Ahabu, lai īstenotos vārdi, ko sacīja Ēlija, Mans pravietis, ko Es biju apstiprinājis? Es biju sacījis, ka viņš nāks. Un Ēlijam bija Mans Vārds. Un debesis un zeme zudīs, bet Mani Vārdi nezudīs. Man ir vienalga, cik moderni viņi kļūst vai cik labi viņi kļūst, vai cik gudri viņi kļūst, vai cik izglītoti viņi kļūst, vai cik lieli viņi ir, Mani Vārdi nekad nezudīs.’”

“Un pacēlās melīgs gars no elles, nometās ceļos un sacīja: 'Ja vien Tu atļausi man, es varu iedot viņiem manu svaidījumu, likt viņiem darīt visvisādas zīmes un brīnumus, lai tikai es dabūtu viņus prom no Vārda. Viņš pat nezinās, ka Tas ir Tavs Vārds. Viņš to ignorēs popularitātes dēļ.'” Brāli, laiki nav mainījušies. Brāli Nevil, tā ir taisnība. Atcerieties, ka tā ir taisnība. “Es nonākšu pār viņu, panākšu, lai viņš dara tās lietas, ko dara tie visi pārējie. Es likšu viņam pravietot, bet runāt melus.” Kā tie varēja būt meli? Tāpēc ka tas bija pretrunā Vārdam.

91 Paņemiet jebkuru no tām viltus kristībām, viltus *to un to*, *un to*: man nav svarīgi, cik reāli tas izklausās, cik ļoti viņi cenšas atdarināt – tie ir meli, ja tas ir pretrunā Dieva Vārdam šai stundai. Tieši tā.

Jūs sacīsiet: “Nu, mūsu...nu, mēs taču izdarījām *to* un mēs izdarījām *šito*, un mūsu draudze ir *tāda* un *šitāda*.”

Man ir vienalga, kas tas ir. Ja tas ir pretrunā rakstītajam Vārdam šim laikam, tad tie ir meli. Dievam nebūs ar to nekāda sakara, nav nozīmes, cik patiesi, cik izglītoti, cik gudri, cik patiesi tas izklausās, cik prātīgi tas izklausās, ja tas ir pretrunā šīs stundas Vārdam. Pēc dažām minūtēm mēs iedziļināsimies tajā nedaudz vairāk, ja vien laiks mums ļaus. Ja nē, tad mēs turpināsim to vakarā.

92 Ievērojiet, viņš bija paties, labs cilvēks, šaubu nav. Un viņš pateica... Pēc tam, citiem vārdiem, Miha pateica viņam, ne tieši viņam sejā, bet ar citiem vārdiem: “Tu esi svaidīts ar melīgu garu.” Nu, pateikt kaut ko tādu bīskapam! Taču viņš tā izdarīja.

93 Un tā, tas bīskaps pienāca un sacīja: “Tev vairs nekad nebūs nekādas sadraudzības,” un iesita viņam pa seju. Sacīja: “Tu zini, ka es esmu apstiprināts vīrs. Mana draudze iecēla mani šeit par galveno, pār to visu. Mani par tādu padarīja vēlētāju, Dieva ļaužu balsojums. Mani par to padarīja mana organizācija. Un Dievs iedeva mums to zemi, un Viņš ir paredzējis, ka tā pieder mums. Un man ir TĀ SAKA TAS KUNGS.” Iesita viņam un pateica: “Kurp tad aizgāja Dieva Gars, kad Tas mani atstāja?”

94 Miha sacīja: “Reiz tu to uzzināsi,” kad Kalifornija nogrims tur jūrā, un visas tās lietas. Saprotat? “Tu ieraudzīsi, kur Tas aizgāja, kad sēdēsi iekšējos cietumos.”

95 Un tā, Ahab, ko nu tu sacīsi? “Es ticu *manam* pravietim,” sacīja viņš. Kā būtu, ja viņš vienkārši izpētītu Vārdu? Redziet, viņš negribēja redzēt, ka viņš ir nolādēts. Ieklausieties manī! Viņš negribēja redzēt, ka viņš ir nolādēts. To negrib neviens.

Un mans organizā...brāli no organizācijas, lūk, kas notiek ar tevi! Tev gribas uzskatīt, ka tev ir taisnība, kaut arī sirdī tu zini, ka tad, kad tu kristī, izmantodams “Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdu”, tu melo. Tu zini, ka tad, kad tu paredz...runā par visām tām lietām un pieņem “sākotnējo pierādījumu” un visu ko tādu, ka tev nav taisnība. Kā gan sākotnējais pierādījums var būt runāšana mēlēs, un tad runāt pretrunā kādam Dieva apsolījumam šajā stundā? Kā gan tas var būt? Tu taču negribi lāstu, vai ne? Taču *Šeit* tas ir rakstīts, ka tā tas būs. Tā ir zvēra zīme, tik līdzīgi, ka tiktu pievilti pat Izredzētie, ja tas būtu iespējams.

96 Visas zīmes, visi brīnumi, svaidīti cilvēki, pravietojumi, viskautkas notiek; visvisādas zīmes, visvisādi brīnumi; kā lai nosaka atšķirību? Skatieties uz Vārdu šim laikam. Lūk, kā jūs varēsiet...

97 Paskatieties uz Mozu, kā viņš būtu varējis atbildēt Bileāmam. Paskatieties šeit uz Mihi, kā gan mēs zinām, ka viņam bija taisnība? Vēl pirms viņa Vārds to jau bija pravietojis par Ahabu.

Un vēl pirms mums Vārds ir pravietojis, ka šajā dienā būs šīs organizācijas, šo lāstu uz tām. Un tās lietas, kas notiks ar Viņa patiešām svaidīto Draudzi, ka būs Vārds, Līgava-Vārds. Te nu tas ir. Te nu tas ir šodien, tieši tā, kā bija toreiz.

98 Bībelē ir teikts: “Katrs vārds lai pamatojas uz liecību no divu vai triju liecinieku mutes.” Es

runāju par Bileāmu, es runāju par Bileāmu un Mozu. Un šobrīd es runāju par Mihu un Cedekiju. Tagad es parādīšu vēl vienu. Nu, tādu ir simtiem, bet vēl vienu, lai būtu trīs liecinieki. Man šeit ir pierakstīts vesels saraksts ar viņiem; taču ietaupīsim laiku.

99 Jeremija bija apstiprināts, izraidīts, taču apstiprināts Dieva pravietis. Viņi to vīru ienāda. Viņu apmētāja ar...ar pārgataviem augļiem un visu ko tādu. Un viņš uzlika tiem lāstu. Un viņš darīja noteiktas lietas un gulēja tur te uz viena sāna, te uz otra, un tā tālāk, un rādīja zīmes, ka Israēlam nebija taisnība.

Katrs pravietis, īstens pravietis, kas parādījās šai pasaulē, nolādēja tās konfesionālās draudzes organizācijas. Kā gan nemainīgais Dievs varētu to izmainīt?

100 Šīs stundas Pravietis ir Svētais Gars; Viņš apstiprina Savu Vārdu, pierāda To. Svētais Gars bija tas Pravietis Mozus stundā. Svētais Gars bija tas Pravietis Mihās stundā. Svētais Gars, kas ir uzrakstījis Vārdu, atnāk un apstiprina Vārdu.

101 Un tā, kas notika Mihās laikā? Ahabs tika nogalināts, un suņi laizīja viņa asinis saskaņā ar Dieva Vārdu.

Ak, jūs, viltus mācītāji, tā saka Dievs, ka reiz jūs nopļausiet to, ko sējat, jūs aklie aklo vadoņi! Es neesmu dusmīgs. Es vienkārši saku jums Patiesību. Un es nebūtu to pateicis, ja vien tur, tajā istabā, ja Svētais Gars nebūtu pateicis: "Pasaki to šādā veidā." Vai es kādreiz esmu pateicis jums kaut ko nepareizu, vai tad ne tikai to, ko Dievs ir apstiprinājis kā pareizu? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Pamostieties, mani brāļi, pirms ir par vēlu!

102 Taču atļaujiet man pateikt, lūk, ko. Kā gan ērkšķis varētu pamosties un būt dadzis – viņš taču ir tam iepriekšnolemts. Kā gan Izredzētie varētu to neieraudzīt? Tāpēc ka jūs esat izredzēti to ieraudzīt. "Visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks," sacīja Jēzus, "bet neviens no viņiem nevar atnākt, ja Viņš nav devis viņu Man pirms pasaules radīšanas, kad viņu vārdi tika ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā," nevis draudzes žurnālā, bet tajā Grāmatā, Jēra Dzīvības Grāmatā.

103 Pievērsiet uzmanību, uzcēlās Jeremija, viņš bija apstiprināts cilvēku priekšā, tomēr viņi ienāda viņu.

104 Un tā, viņi devās un uztaisīja jūgu (viņš uztaisīja), un viņš uzlika to sev uz kakla, un nostājās tautas priekšā. Viņi sacīja: "Ak, mēs esam tā varenā Dieva tauta. Nu, mēs taču esam Israēls. Mēs esam tik patiesi mūsu sinagogā! Mēs nākam katru svētdienu, mēs...mēs pienesam upurus un iemaksājam mūsu naudu. Kā gan Nebukadnēcars varētu sagrābt Dieva svētumus?" Ha! Tas ir jūsu grēku dēļ.

Dievs pateica: "Ja jūs ievērosiet Manus baušļus, tad Es to nedarīšu. Taču, ja nē, tad tas nāks pār jums." Pilnīgi pareizi. Tas pats ir tagad. Ievērojiet Viņa baušļus, Viņa Vārdu šai stundai, ko Viņš ir apsolījis.

105 Un tā, ievērojiet. Lūk, Jeremija, caur Dieva gribu apstiprināts pravietis, kaut arī ienīsts... Ikviens no viņiem bija ienīsts viņu laikā. Viņi darīja tik savādas lietas, kas bija pretrunā tās dienas konfesijai, viņu ienāda visi, pat ķēniņi un visi pārējie. Un tā, viņš uzvilka jūgu uz kakla un pateica: "TĀ SAKA TAS KUNGS. Viņi tur atradīsies septiņdesmit gadus," jo viņam bija izpratne no Dieva Vārda. "Septiņdesmit gadus!"

106 Tad Hananja...Hananja, man šķiet, ka to izrunā šādi, Ha-nan-ja. Hananja (pravietis no tautas) pienāca, noņēma no Jeremijas kakla jūgu un to salauza. Un pateica... Viņš bija liela personība starp ļaudīm, saprotiet, kaut arī runāja pretrunā Dieva Vārdam. Un viņš sacīja: "Pēc diviem gadiem viņi atgriezīsies. TĀ SAKA TAS KUNGS."

Divi svaidīti pravieši. Ar ko viņi atšķīrās? Viens runāja Vārdu, bet otrs nē. Jeremija sacīja:

“Āmen.”

107 Visu to vecaju un sanāksmes priekšā, visa Israēla priekšā, redziet, viņš gribēja parādīt, ka viņš varēja būt tikpat liels kā Jeremija. “Zini, tu viņiem tik un tā nepatīc. Tāpēc arī es esmu pravietis. Es esmu par tevi lielāks pravietis, jo tu pravieto melus. Vai tu man saki, ka Dieva tauta būs zem *tādiem un tādiem* spaidiem?”

Tieši to viņi saka šodien, taču kā draudze jūs tik un tā tur nonāksiet. Jūs esat nolādēti ar lāstu. Jūs, visas draudzes, konfesijas, kas turas pie savām cilvēciskajām tradīcijām Dieva Vārda vietā, jūs esat Dieva nolādētas.

108 Un tā, ievērojiet, lūk, viņš nāk. Hananja norauj to jūgu no viņa kakla, Dieva simbolu, salauž to un saka: “TĀ SAKA TAS KUNGS. Pēc diviem gadiem viņi atgriezīsies.” Vienkārši, lai izrādītos: “Es esmu *tāds un tāds!*” Tāpēc ka viņam bija labs stāvoklis, viņš bija organizācijas pravietis.

109 Jeremija bija cilvēks no mežonīgām vietām, kurš dzīvoja vientulībā. Viņš visu laiku pravietoja viņiem ļaunu, jo viņi bija ļauni.

Bet tas vīrs viņiem sacīja: “Ak, ar jums viss ir kārtībā, kamēr jūs piederat pie... kamēr vien jūs esat Israēls, tad nekas vairāk nav vajadzīgs. Saprotiet, jūs...mēs... Dievs neko tādu nedarīs. Es zinu, ka šeit ir noticis neliels pārpratums, taču neuztraucieties, nebaidieties.”

Ak, brāli, tādi dzīvo arī šodien. “Neuztraucieties, viss ir kārtībā. Mēs visu kontrolējam. Mēs esam tā Draudze.” Nemaz nedomājiet! Jā.

110 Un tā, viņš sacīja: “Viss ir kārtībā. Viņi atgriezīsies pēc diviem gadiem. Nekas īpašs nav noticis. Tas nav nekas neparasts. Mums tā mēdz notikt. Vienkārši šeit ir atnācis Nebukadnēcars, bet mūsu Dievs par to visu parūpēsies.”

Taču Vārds pateica, ka viņi tur atradīsies septiņdesmit gadus; līdz izzudīs tā paaudze, un vēl viena paaudze. Četrdesmit gadi ir paaudze. “Jūs tur pavadīsiet teju vai divas paaudzes.” Un Jeremija pateica to saskaņā ar Dieva Vārdu.

111 Hananja to salauza! Jeremija sacīja: “Labi. Āmen. Bet, Hananja, atcerēsieties, ka mēs abi esam pravieši. Mēs esam kalpotāji.”

Un es saku to tev, mans brāli. Atcerēsieties, ka pirms mums ir bijuši pravieši un viņi pravietoja pret ķēniņvalstīm, un viņi pravietoja pret noteiktām lietām. Taču, atceries, kad pravietis kaut ko saka, viņam ir jāpravieto saskaņā ar Vārdu. Kā Miha un Mozus, un visi tie pārējie. Tam ir jābūt saskaņā ar Vārdu. Ja tas nav, tad atceries, kas notika.

112 Tad Hananjam uznāca taisns sašutums. “Es esmu Hananja,” bez šaubām, “Tā Kunga pravietis, un es saku: 'Divi gadi.’” Citiem vārdiem: “Man ir vienalga, ko saka Vārds.” Viņa svaidījums: “Es saku: 'Divi gadi, un viņi atgriezīsies.’”

113 Jeremija aizgāja no viņa prom, izgāja ārā, sacīja: “Kungs, man ir vienalga, ko viņš pateica, es joprojām ticu un zinu, ka tā saka tas Vārds. Es palikšu Tev uzticīgs. Viņš mani nepievils.”

114 Dievs sacīja: “Ej pasaki Hananjam: 'To nākamo jūgu Es uztaisīšu no dzelzs.’” Par šo nodarījumu viņš tika paņemts no zemes virsas, Hananja, tajā pašā gadā.

Lūk, kur ir mūsu piemēri, abi pravieši. Vēl tik daudz ko tagad varētu pateikt un pārrunāt.

115 Taču paskatieties. Jēzus sacīja, ka šajā pēdējā laikā tie divi gari būt tik ļoti tuvu viens otram. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Tagad paskatieties. Tie būs tuvāk nekā toreiz. Ir jau laika beigas. Ak, bērniņi! Dievs, esi mums žēlīgs! Jo, “tas taču būs tik reāli, ka tas pieviltu pat pašus

Izredzētos, ja tas būtu iespējams”. Nu, kā gan jūs varēsiet...kā mēs varējām noteikt to tajos laikos? Kā jūs nosakāt to šodien? Tādā pat veidā – turieties pie Vārda: “Jēzus Kristus tas pats šodien, vakar un mūžīgi.”

Lūk, ņemiet vērā visu šo Vēstījumu. Un, kad jūs klausīsieties šo lenti (varbūt es viendien jau būšu prom, kad Tas Kungs būs beidzis ar mani šeit uz zemes), jūs meklējiet tajā. Ieklausieties manā balsī, ko es jums saku. Ja Viņš paņems mani pirms Viņa atnākšanas, vienkārši atcerieties, es esmu runājis jums Tā Kunga Vārdā caur Tā Kunga Vārdu. Jā.

116 Ievērojiet: “Būs tik tuvu viens otram, ka pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams,” darīs tās pašas zīmes, tos pašus brīnumus caur to pašu Garu. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”– Tulk.] Tieši tā, kā tas bija tiem praviešiem, par kuriem mēs tikko kā runājām, praviešiem. Un tā, tāpat ir rakstīts...

117 Atšķirsim to vietu, šai domai, ja gribat, Otrā Timotejam 3. nodaļa. Neizlaidīsim šo vietu. Un es negribu...

118 Es skatos uz to pulksteni, un es...es gribu daudz ko izlaist, taču es nedomāju, ka šobrīd mums tā būtu jādara. Saprotat? Ievērojiet. Vienkārši... Ja es šeit stāvu, šādi svīzdams, saprotiet, taču es esmu laimīgs. Un es zinu, ka tā ir taisnība. Otrā Timotejam 3:8.

119 Pāvils, tas cilvēks, kas pateica: “Ja atnāks eņģelis no Debesīm un runās jums kādu citādāku vārdu, nekā es esmu sacījis, lai viņš ir nolādēts,” ja eņģelis nonāks! Tā ir otrā Tesaloniķiešiem... Ak, piedodiet!

120 Pievērsiet uzmanību, Otrā vēstule Timotejam 3:8. Skatieties, šeit runā Pāvils. Sāksim apmēram... Sāksim ar pirmo pantu, un tagad klausieties ļoti uzmanīgi. Tie, kuriem ir Bībele, lasiet kopā ar mani. Tie, kuriem nav Bībeles, klausieties uzmanīgi.

Bet zini to, ka pēdējās dienās...

Pasvītrojiet, ka “pēdējās dienās”. Lūk, kad tas notiks.

...iestāsies bīstami laiki. (Tas ir tagad.)

Jo cilvēki būs patmīļīgi, mantas kārīgi, lielīgi, augstprātīgi, zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem, nepateicīgi, nešķīsti,

121 Paskatieties uz to šodienas baru, samaitājušies. Pat vīriešiem uz ielas, jauniem vīriešiem uz pieres nokarājās mati, ar tādu frizūru kā sievietēm. Perversija! Sodomieši!

122 Vai lasījāt šī gada...šī mēneša laikrakstu “Reader's Digest”? Sacīja: “Amerikas ļaudis vecumā,” man šķiet, “no divdesmit līdz divdesmit pieciem gadiem jau atrodas pusmūža vecuma stāvoklī.” Ar viņiem ir cauri! Viņi ir sapuvuši! Tā saka zinātne, ka vīrietis un sieviete jau dzīvo pusmūža vecumu, kad viņiem ir tikai nedaudz pāri divdesmit. Viņu ķermenis ir tik sabojāts un nodots izvirtībai.

123 Ak, Amerika, cik bieži Dievs lidinājās virs tevis, taču tagad tava stunda ir pienākusi! Tu esi pasaules līdere izvirtībā.

...zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem, nepateicīgi, nešķīsti, bez dabiskām jūtām...

Nav īstas mīlestības pat vienam pret otru, vīrietim pret sievieti, sievietei pret vīrieti. “Nav pat dabisku jūtu.” Seksuālā izvirtība!

nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi, nesavaldāmi, labo nicinātāji,

Citiem vārdiem, saka: “Jūs, sektantu bars.” Kāds nesen interesējās, gribēja atnākt šeit uz

draudzi. Sacīja: “Neej tur. Nekā tur nav, kā vien trokšņošana un viss kas tāds.”

Redziet, “nicina tādus”.

nodevēji, pārsteidzīgi, uzpūtīgi, mīlēdami vairāk baudas nekā Dievu,

Jūs sacīsiet: “Brāli Branham, tie ir komunisti.” Bet kas ir teikts nākamajā pantā?

izrādīdami ārēju svētbijību, bet (ko?) tās spēku noliegdami; (Vārdu, Jēzu Kristu tādu pašu vakar, šodien un mūžīgi, izpaustu, apsoliņumu konkrētajam laikam)...

Tieši kā Hananja, tieši kā Cedekija, tieši tā Bileāms un tā tālāk, citi viltus pravieši.

Izrādīdami ārēju svētbijību... (Svaidīti. Saprotat?)

Izrādīdami... (Svaidīti, ordinēti kalpotāji.)

Izrādīdami ārēju svētbijību, bet noliegdami, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un...noliegdami Viņa Vārdu!

Kā viņi noliedza Jēzu tajā laikā? Ko viņi noliedza, kad viņi noliedza Jēzu? Vārdu. Viņi bija reliģiski. Viņi mācīja no savām Bībelēm, taču noliedza konkrētās dienas Vārdu.

Kas viņi ir šodien? Tādi paši, svaidīti, sludina Vasarsvētku dienas Evaņģēliju, taču noliedz, ka tiek apstiprināts šīs dienas apsoliņuma Vārds: “Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai jūs saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

Tie ir tādi, kas ielavās mājās un savaņģo negudras sievas, kas ir grēku pilnas un padodas dažādām iekārēm

“Mūsu šūšanas viesības un mūsu *tas un tas*.” Kāds uzrodas, mēģinādams nepareizi izskaidrot Vārdu, un saka šādi: “Tie ir sīkumi, māsa, ja tu apgriez matus. Nepievērs uzmanību tam muļķim. Saproti? Vai, ja tu...tu nēsā *to un to*, ne jau *tas* cilvēku apgāna, bet 'tas, kas nāk no cilvēka sirds.’” Saprotat? Bet vai jūs saprotat, ka jūs esat svaidīti ar ļaunu, iekāres pilnu, neķītru garu? Varbūt tu dziedī korī ar apgrieztiem matiem, bet tev ir ļauns gars. Tas ir pretrunā Vārdam. Pareizi. Tā ir teikts Bībelē. Bet jūs sacīsiet: “Nu, es nēsāju šortus. Es nejūtu nekādu nosodījumu.”

“Jebkurš...ja sieviete uzvelk vīrieša drēbes, tā ir negantība Dieva acīs.” Tā pateica nemainīgais Dievs.

124 Ak, tik daudzas lietas, kā lai mēs to visu izskatām? Mums nepietiktu laika. Taču jūs zināt pietiekami, lai atšķirtu pareizo no nepareizā. Bet kā gan es varu piespiest viņus to darīt? Kā gan es varu to izdarīt? Saka: “Nu, ko tad tu kliez?” Es esmu liecinieks pret jums. Jā. Reiz Tiesas Dienā jūs nevarēsiet atrast stūri, kur noslēpties.

125 Kā Miha varēja to apstādināt? Kā varēja Mozus, kliegdams, mēģinādams to apturēt? Un Jozua un pārējie, skraidīdami starp cilvēkiem? Bet Levījs izvilka savu zobenu un pat nokāva tādus. Viņi vienalga to turpināja.

Ir paredzēts, ka viņi tā darīs. Un viņi tā darīs, jo tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS, ka viņi tā darīs. Vai jūs domājat, ka šīs konfesijas izjūks, ka viņu konfesija atgriezīsies pie Vārda? TĀ SAKA TAS KUNGS, viņi neatgriezīsies! Vai viņi ieies antikristā? Noteikti. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS, viņi to izdarīs! “Tad kāpēc tu par to runā?” Man ir jābūt par liecinieku, tāpat arī jums, visiem ticīgajiem. Skatieties.

...negudras sievas, kas pilnas ar...dažādām iekārēm.

126 “Nu, visas citas sievietes taču dara.” Viltus pravieši! Tagad paklausieties. Es runāju par viltus praviešiem. Un tā, ko tad viņi darīs pēdējā dienā?

...gūsta negudras sievas...kuras dažādas kārības vada,

“Nu, es zinu, ka visas citas sievietes...” Labi, tā vien turpini.

127 Ko es pateicu pirms tā lielā notikuma tur Kalifornijā? “Jūs, Losandželosas iedzīvotāji, katru gadu, kad es atkal atbraucu, sieviešu ar īsiem matiem un mīkstčaulīgu vīriešu šeit ir vēl vairāk, nekā bija sākumā, arvien vairāk sludinātāju ieiet organizācijā. Jums nav attaisnojuma! Ja tie brīnumi, kas tika izdarīti pie jums, būtu izdarīti Sodomā un Gomorā, tad tās stāvētu vēl šodien. Ak, Kapernauma, kas saucas eņģeļu vārdā, Losandželosa!” Vai redzat, kas notiek? Tā nogrims jūras dibenā. Kad? Es nezinu, kad tā nogrims, taču tā nogrims. Jūs, jaunie cilvēki, ja es to neredzēju manā laikā, tad jūs vērojiet. Tai ir beigas!

Kas vienmēr mācās...bet nekad nevar nonākt pie patiesības atziņas.

Un tā, lūk, kas ir šokējoši, lūk, kur ir tā šokējošā daļa. Paklausieties šo.

Bet, tāpat kā Janne un Jambre uzstājās pret Mozu, tā arī šie pretojas patiesībai: ļaudis, kas pavisam samaitāti savā prātā un izvirtuļi attiecībā uz ticību [Latv. Bībele: “Nav pastāvējuši ticība–Tulk.], kas reiz tika nodota svētajiem, protams.

“Izvirtuļi attiecībā uz Ticību”. “Un viņš vērsīs tēvu...jeb bērnu Ticību atpakaļ pie tēviem.”

128 “Izvirtuļi attiecībā uz Ticību.” Ak! Vai zināt, ko nozīmē *izvirtulis*? Ja jums ir Skoufilda Bībele, tur ir burts “i”. Tur augšā ir paskaidrots, ir teikts: “Atkāpšanās”. Atkāpšanās, lūk, kas tas ir.

129 Un tā, tikai vienu brītiņu. Es gribu šeit kaut ko atrast. Man šķiet, ka es to pierakstīju pareizi. Neesmu pārliecināts, bet es gribu to pateikt, taču paskatīties pirms es...es to pasaku. Un tā, tikai mazu brītiņu. [Pārtraukums lentas ierakstā–Tulk.] “Izvirtuļi attiecībā uz patiesību, attiecībā uz Ticību. Uz “to Ticību”, ir tikai viena Ticība. Tā tas ir. “Attiecībā uz to Ticību, izvirtuļi!”

Tagad es gribu izlasīt Lūkas 18. nodaļu. Pavisam ātri. Jūs ne...jūs varat to nolikt; jums nav jālasa.

Vēl Viņš tiem stāstīja līdzību par to, ka tiem aizvien būs lūgt Dievu un nebūs pagurt,

Sacīdams...sacīdams: Kādā pilsētā dzīvoja tiesnesis, kas Dieva nebijās un no cilvēkiem nekaunējās.

Bet tai pašā pilsētā bija atraitne, tā nāca pie viņa un sacīja: izlem manu lietu pret manu pretinieku.

Tas ilgu laiku negribēja...negribēja. Bet tad viņš sāka spriest sevī: lai gan es Dieva nebīstos un no cilvēkiem nekaunos,

tomēr, lai viņa mani nemocītu, es gribu viņas lietu izlemt, citādi viņa vēl beigās nāks un man sitīs vaigā.

Un Tas Kungs sacīja: vai dzirdējāt, ko netaisnais tiesnesis saka?

Un Dievs lai nedotu tiesu Saviem izredzētiem, kas dienu un nakti viņu piesauc, kaut gan Viņš vilcinās?

Es jums saku: Viņš viņu lietu izlems visai drīz. Bet vai Cilvēka Dēls, kad Tas nāks, atradīs ticību virs zemes?

130 Lūk, tāds ir tas jautājums. Lūk, pie kā es gribēju nonākt: Atklāsmes 10. nodaļā (mēs tiksim līdz tam pēc dažām minūtēm, pie vēl viena panta no Rakstiem) Viņš pateica: “Septītā eņģeļa Vēstījuma dienās ir jāpiepildās Dieva noslēpumam.” Lūk, kāds ir tas jautājums, turpinot šo domu par šo stundu: vai tas būs piepildījies? “Vai Es atradīšu ticību?” Vai šajā laikā tiks piepildīta Malehijas 4.[3.] nodaļa: “Atjaunos bērnu ticību atkal pie tēvu ticības, pie oriģināla, pie Vārda.” Saprotat?

131 “Izvirtuļi, Janne un Jambre, tāpat kā viņi pretojās.” Lūk, turklāt... Paklausieties, Otrā Timotejam 3:8: “Kā Jan...pretojās Mozum, tā arī pēdējās dienās parādīsies tādi paši izvirtuļi,” vai tagad saprotat, kur tas saka, “izrādīdami ārēju svētbiļību,” svaidītie. Tagad vienkārši... Atgriezieties pie tā un...un izlasiet, kad pārņāksiet mājās, lai es šorīt varētu to pabeigt, ja izdosies. “Izvirtuļi, attiecībā uz...” Nevis izvirtuļi dzīvē; tie ir jauki, kulturāli cilvēki.

132 Un tā, pievērsiet uzmanību, kad Mozus devās uz Ēģipti ar vēstījumu TĀ SAKA TAS KUNGS un tika apstiprināts; viņš sauca uz Israēlu, kas bija tauta, nevis draudze. Israēls bija tauta, viņi nekad nebija draudze. Tāpēc ka vārds *draudze* nozīmē “izsauktie”. Viņi bija Dieva tauta. Pēc tam, kad viņi kļuva svaidīti, būdami zem Vārda, un bija izsaukti, viņi kļuva par Dieva draudzi. Taču pēc tam viņi atkrita, jo viņi nenoticēja Dieva Vārdam un paklausīja viltus pravieti. Es ceru, ka tas jūsos dziļi ieiet.

Israēls, būdami Dieva tauta, iznāca, būdami zem Dieva rokas, svaidīti ar Vārdu...ar Dieva Spēku, redzēja Dieva zīmes un brīnumus. Un tad, kad Dievs virzījās līdz ar viņiem, ienāca viltus pravietis, svaidīts, un iemācīja kaut ko pretēju oriģinālajam Dieva Vārdam, kuru viņi bija dzirdējuši; un viņi visi aizgāja bojā tukšnesī, izņemot trīs cilvēkus. Lūk, neizmirstiet to.

133 “Kā bija Noas dienās, kad astoņas dvēseles izglābās no ūdens, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.” “Kā bija Lata dienās, kad trīs izgāja no Sodomas, tā būs tai laikā, kad atklāsies Cilvēka Dēls.” Es tikai citēju Rakstus, Tā Kunga Vārdu, bet: “Debesis un zeme zudīs...” Tas būs mazākums!

134 Paskatieties. Lūk, Mozus nokāpj pie Ārona. Mozum bija jābūt Dievam. Dievs pateica, lai viņš ir Dievs, sacīja: “Tu būsi Dievs, bet Ārons, tavs brālis, lai ir tavs pravietis. Tu liec vārdus viņa mutē, ja nemāki labi runāt.” Sacīja: “Kas gan ir padarījis cilvēku mēmu? Kas ir devis cilvēkam runāt?” Tas Kungs ir devis.

Un viņš devās uz turieni. Ko viņš izdarīja? Viņš izdarīja īstenu un patiesu brīnumu, kuru Dievs bija licis viņam izdarīt. Dievs pateica viņam: “Nem un nomet savu nūju.” Viņš pacēla to, un tā bija čūska. Viņš pacēla to, un tas pārvērtās atpakaļ par nūju. Sacīja: “Ej, izdari to faraona priekšā un saki: 'TĀ SAKA TAS KUNGS.'”

135 Un, kad faraons to ieraudzīja, mēs pateiktu: “Nu, tas taču ir lēts burvju triks.” Sacīja: “Nekā īpaša tur nav. Tā ir mentālā telepātija vai kaut kas tāds, ziniet. Mūsu organizācijā ir puīši, kuri var izdarīt to pašu. Atnāc šurp, bīskaps *Tāds un tāds*, un arī tu, tu, atnāciet šurp. Mūsējie var izdarīt to pašu.” Tas bija sātans, kas runāja caur faraonu.

Bet Dievs runāja caur Mozu.

136 Taču paskatieties, kā iznāk tas puisis. Janne un Jambre iznāca Mozus priekšā un publiski, cilvēku priekšā, izdarīja tos pašus brīnumus, ko varēja izdarīt Mozus. “Viņi pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Darīja to pašu, ko darīja Mozus. Vai jūs to sapratāt? Lūk, atcerieties, tas ir TĀ SAKA RAKSTI, ka tas atkal atkārtosies pēdējās dienās.

Kāda bija atšķirība starp Mozu un Jambri?

Mozus sacīja: “Lai ūdenī parādās asinis.”

Un šie viltus pravieši sacīja: “Protams, arī mēs ieliesim ūdenī asinis.” Tā arī notika.

137 Un tā, Mozus sacīja: “Lai parādās blusas.” No kurienes viņš to ņēma? Pa tiešo no Dieva. Saprotat?

Un ko izdarīja viņš? Viņš sacīja: “Nu, protams, arī mēs varam uzsūtīt blusas.” Un viņi to izdarīja. Jebkuru brīnumu, ko darīja Mozus, varēja izdarīt arī viņi!”

Atcerieties, paturiet to prātā, mēs izskatīsim to nedaudz vēlāk. Viņi var izdarīt visu, ko dara visi pārējie, taču viņi nevar turēties pie Vārda. Viņi nevar turēties pie Vārda.

138 Lūk, ievērojiet, viņi to darīja. Taču Mozus, īstens Dieva sūtīts pravietis, Dieva pilnvarots, viņš ar tiem vispār nestrīdējās, neteica: “Ei, jūs nevarat to darīt! Jūs nevarat!” Viņš vienkārši lika viņus mierā, ļāva viņiem turpināt. Tie ir organizācijas pravieši, lai tik turpina.

Mozus vienkārši turpināja, klausīja Dievu. Lai ko arī Dievs sacīja: “Tagad izdari, lūk, *to*,” Mozus gāja un to darīja. Viņš darīja kaut ko jaunu. Kad viņi to darīja, viņam katram bija kaut kāda sajūta vai kaut kas tamlīdzīgs, un tik aiziet. Arī viņi to darīja tieši tāpat, kā darīja Mozus.

139 Un tā, paskatieties. Tie puīši parādījās... Ak, ļaudis, nepalaidiet to garām! Šie krāpnieki, atdarinātāji parādījās *pēc tam*, kad jau bija parādījušies tas īstenais. Saprotat? Viņi atnāca, lai atdarinātu. Saprotiet, tā tam ir jābūt. Velns neko radīt nevar; viņš tikai izkropļo oriģinālu.

Un kas tad ir grēks? Tas ir izkropļots taisnīgums. Kas ir laulības pārkāpšana? Tā ir izkropļota pareiza darbība. Kas ir meli? Tā ir sagrozīta patiesība. Izkropļojums!

Paskatieties uz Hananju – oriģinālā Vārda izkropļošana. Paskatieties uz Bileāmu – oriģinālā Vārda izkropļošana. Paskatieties uz Cedekiju – oriģinālā Vārda izkropļošana.

Un Bībele saka, ka tie tipi parādīsies, kad izkropļotais...tas ir, lai izkropļotu oriģinālo Vārdu, kurš ir apstiprināts un pierādīts kā Patiesība.

140 “Dari evaņģēlista darbu,” tur tajā ēkas stūrī, “izpildi savu kalpošanu līdz galam. Jo pienāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, bet uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, kā nu ausis niez; tad iet un dara visu, ko sagribas, un: 'Viss kārtībā, mums ir tādas pašas zīmes un brīnumi.' un novērsīsies no Patiesības, bet piegriezīsies pasakām, dogmām.”

141 Ak, Svētā Gara apziņa, tā godbijība, kas pārņem cilvēka dvēseli, kad viņš apstājas, lai aizdomātos, cik gan reāls un skaidri redzams tas ir mūsu priekšā! Izrociet tur to stūrakmeni un izlasiet to papīra lapiņu, kas tur tika ielikta pirms trīsdesmit trīs gadiem. Paskatieties, ko Viņš tur pateica uz...uz Septītās ielas, torīt, kad tika ielikts tas stūrakmens. Tagad paskatieties uz šo. Skatieties, šeit uz upes, kad Dieva eņģelis nonāca Uguns Staba veidā, simtiem draudžu...tas ir, cilvēku no draudzēm stāvēja tai krastā – vai piepildījās tas, ko Viņš pateica? Paskatieties, kas notika.

Tas ir ļoti stingri. Es zinu, ka jums tas šķiet stingri, brāļi. Taču tas... Bībelē ir teikts, pats Jēzus sacīja: Tas pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” To nekādi nevar apiet. Viņi nekad nespēs To ieraudzīt. Ja tas būtu iespējams, tad tas pieviltu pat pašus Izredzētos.

142 Pievērsiet uzmanību, ka tie puīši parādījās pēc tam, kad bija sūtīts īstens Dieva Svaidītais, Viņa īstens pravietis Mozus. Un, kad Mozus kaut ko darīja, viņi to atdarināja.

143 Lūk, brāļi, māsa, es...šī ir mana paša draudze. Man ir tiesības sludināt to, ko es gribu, kamēr vien tas ir no Dieva Vārda. Un es nenosodu jūs, taču paņemsim un izpētīsim to tā laika un tās stundas dēļ, kurā mēs šobrīd dzīvojam.

Sveicieni brāļim Radelam, Junioram Džeksonam un pārējiem, mūsu brāļu draudzēm. Tad es tad par viņiem biju piemirsis. Es domāju, ka arī viņi ir šorīt pieslēgušies, jo dievnamā nav...nav vietas.

144 Tagad vienkārši padomāsim par to, tikai uz brītiņu. Viņi darīja tos pašus brīnumus, ko darīja Mozus. Mozus izsauca blusas; viņi to atdarināja un izsauca blusas. Redzat?

Dievs sacīja: “Tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tajā dienā tu mirsi.”

145 Sātans atnāca un pateica: “Protams, jūs nemirsiet. Jūs vienkārši kļūsiet gudrāki. Jums būs labāka organizācija, labāka...” Jūs saprotat. “Ziniet, jums viss būs labāk, būs vairāk Gaismas.” Saprotiet, īsts izkropļojums. Vajadzētu...

Un atcerieties, TĀ SAKA TAS KUNGS: saskaņā ar Otro Timotejam 3:18, ka “pēdējās dienās uz zemes būs šie Janne un Jambre”. Lūk, es gribu, lai jūs ievērojat, ka viņi ir divi, saprotiet, atdarinātāji.

146 Lūk, pēc kāda brītiņa mēs atgriezīsimies pie Sodomas, pie tiem trim, apskatīsim tos trīs eņģeļus, kas nonāca, un ieraudzīsim atdarināšanu un citas lietas, saprotiet, ieraudzīsim, kur ir pareizi un kur nepareizi. Saprotat? Saprotat?

147 Ievērojiet, viņi darīja tos pašus brīnumus. Taču, ievērojiet, viņi to atdarināja pēc tam, kad īstenais Vārds bija svaidīts ar to īsteno, kuru bija sūtījis Dievs; viņi nāca pēc tam.

Vai mēs nevarētu kādu brītiņu par to aizdomāties? Es ņemu cilvēkus pie rokas (nesen, apmēram pirms divdesmit gadiem) un parādījās zīme. Ak, it visur parādījās daudzas zīmes, un visi... Vienam tas bija labajā rokā, citam tas bija kreisajā rokā, trešais to saoda. Saprotiet, visādi... Un interesanti... Šobrīd Dievs man neļaus izstāstīt jums, kas patiesībā notika, taču reiz jūs to uzzināsi. Tas bija tikai tāpēc, lai kļūtu redzams viņu neprāts. Tas jau no paša sākuma bija nepareizi. Kādreiz es jums to izstāstīšu, ja Tas Kungs atļaus.

148 Ievērojiet, viņi darīja tādu pašus brīnumus, taču viņi ne... Ievērojiet, viņi darīja to tikai pēc tam, kad jau bija izskanējis oriģinālais Vārds. Tieši šādi sātans rīkojās Ēdenes dārzā. Tieši šādi viņš ir rīkojies vienmēr. Kurš pravietoja pirmais? Mozus. Kurš uz skatuves parādījās pirmais, Mozus vai Bileāms? Mozus. Kurš uz skatuves parādījās pirmais, Jeremija vai Hananja? Vai saprotat, ko es gribu pateikt? **[Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]**

149 Ievērojiet, viņi kopēja. Miesīgi atdarinātāji, būdami patiesi, uzskatīdami, ka “pakalpo Dievam”, kā izdarīja Dāvids (iepriekšējā nedēļā), taču tā ir miesīga atdarināšana. Es gribu nedaudz pagaidīt. Es gribu, lai šajās pauzēs jūs pārdomātu. Ja es to neizteikšu, tad, protams, Svētais Gars to atklās, jo īpaši Izredzētajiem. Saprotat?

150 Faraona konfesija sacīja: “Mums ir cilvēks, kas var izdarīt to pašu,” un viņi to izdarīja. Saprotat? Kāpēc faraons to izdarīja? Kāpēc Dievs to pieļāva? Kāpēc gan Dievs turp sūtīja īstenu, svaidītu pravieti, lai darītu zīmi faraona priekšā, bet tad atļāva kaut kādiem konfesionālajiem kopētājiem atnākt un nokopēt to cilvēku priekšā? Kāpēc gan Viņš atļāva uzrasties kādam atdarinātājam, lai tas to izdarītu, un izdarītu precīzi to pašu, ko bija izdarījis neviltotais Dieva Gars? Saprotiet, Rakstiem ir jāpiepildās.

151 Ievērojiet, Viņš izdarīja to šādi, lai nocietinātu faraona un ēģiptiešu sirdis, lai pierādītu, ka Mozus nebija vienīgais, kam bija Vārds. Viņi varēja izdarīt visu tieši tāpat kā Mozus.

Un kāpēc gan Dievs ir atļāvis tam notikt pēdējās dienās? Lūk, tas pats, kā tas melīgais gars sacīja Cedekijam: “Kā lai mēs dabūjam Ahabu uz turieni, lai tas viss piepildītos?” Kā gan Viņš dabūs tos cilvēkus, kuri uzticas savām draudzēm, dabūs viņus tur, lai piepildītos tas, ko Viņš ir paredzējis. Viņus, šajā Lāodikejas Draudzes Periodā: “Tā kā tu saki, ka 'esi bagāts un tev nav nekādas vajadzības. Es sēžu kā ķēniņiene, man nav nekādas...' Vai tad tu nezini, ka esi nelaimīgs, nožēlojams, akls? Un Es dodu tev padomu atnākt un nopirkt no *Manis*,” sacīja Viņš, “eļļu un zeltu.” Kāpēc Viņš to izdarīja?

152 Kāpēc Viņš pieļāva, ka parādās šī atdarināšana šajās pēdējās dienās, kad tas viss piepildās saskaņā ar īsteno Dieva Vārdu; un ir pieļāvis, lai parādās atdarinātāji un dara to pašu, bet noliedz īsteno Dieva Vārdu? Viņš izdarīja to Mozum. Bet faraons izdarīja to pret Mozu; un tie Janne un Jambre izdarīja to pret Mozu. Un Bībele saka, ka tas atkal atkārtosies pēdējās dienās. Lūk, lūdzu.

Nu, ja tie nav piepildījušies Raksti, tad kur tas ir?

153 Vai tad Mozus ar viņiem strīdējās un sacīja: “Ei! Ei! Jūs nedrīkstat to darīt. Tikai es esmu norīkots to darīt. Ei! Tūlīt pat pārtrauciet to!” Viņš vienkārši lika viņus mierā.

Lieciet viņus mierā. Atcerieties, Bībelē ir teikts: “Kā kļuva redzams viņu neprāts, tā tas kļuvis redzams arī šiem pēdējās dienās,” kad Līgava tiks aizrauta un paņemta debesīs. Ievērojiet.

154 Mozus, patiesais izpaustais Vārds, neteica pilnīgi neko, vienkārši lika viņus mierā. Taču Viņš izdarīja to, lai nocietinātu faraona sirdi, maldinātu faraonu.

Viņš izdarīja tieši to pašu, lai maldinātu Ahabu. Un tas necilais puisis, kas tur stāvēja viens pats, tas Miha, sacīdams viņiem: “TĀ SAKA TAS KUNGS.” Un tur stāvēja cits, svaidītais: “TĀ SAKA TAS KUNGS.” Un tie bija pretrunā viens otram.

155 Šodien mēs stāvam ar TĀ SAKA TAS KUNGS, ka ūdens kristībai šajās pēdējās dienās ir jābūt Jēzus Kristus Vārdā. Bet kāds cits stāv un dara brīnumus, un tic trīsvienībai.

Parādiet man Bībelē vārdu *trīsvienība*. Parādiet man, kur tur ir trīs Dievi. Parādiet man, kur tur ir kaut kas tāds. Dieva Vārdā tā nav. Tur nav nekas tāds, kur kāds kādreiz būtu kristīts “Tēva, Dēla, Svētā Gara” vārdā, pielietojot šos titulus. Visas tās lietas: “Ak, viss kārtībā, māsas. Viss ir kārtībā, vienkārši atstājiet...grieziet savus matus. Ar to viss ir kārtībā, jums nav jādara *tas, šitas* vai vēl *kaut kas*. Ak, tās ir blēņas, kaut kāda sena dīvainība.”

Taču tā saka Bībele! Un Viņš ir apsolījis, ka “pēdējās dienās Viņš atsūtīs Ēlijas Garu un izsauks ļaudis, Dieva bērnus, atgriezties pie oriģinālās Ticības, kāda tā bija sākumā, no Vārda”. Tas Vārds bija apstiprināts, Cilvēka Dēls pēdējās dienās, tāpat, kā tas bija Sodomā; vakar šodien un mūžīgi. Viņš apsolīja to izdarīt. Tas ir Dieva apsolījums. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS.

156 Ievērojiet, viņi atkārtoja to pašu, tieši kā Mozus, līdz Dievam bija gana.

Tagad atcerieties, tas ir TAS IR TĀ SAKA TAS KUNGS, tas īstenosies šajā dienā. Lūk, varat pārmeklēt visu pasauli; paskatieties uz jebkuru kultu, uz jebkuru klanu, uz jebkuru cilvēku, uz jebkuru draudzi! Es pieprasu jums Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs to izdarāt, jūs, sludinātāji. Es pieprasu, lai jūs palasāt avīzes vai ņemat to vērā, lai kur arī jūs dotos, un paskatāties, vai tieši šobrīd tas nenotiek uz zemes. Saprotat?

Tātad, Mateja 24:24, pilnīgi pareizi. “Viltus svaidītie celsies pēdējās dienās, un būs viltus pravieši un daudzus pievils.” Tagad paskatieties uz to līdzībās, kā tas šobrīd nāk, saprotiet. “Pievils daudzus.” “Pravieši”, daudzskaitlis; “Kristi”, svaidītie, daudzskaitlis; daudzi un dažādi, metodisti, ziniet, un baptisti un pentakosti, un tā tālāk. Saprotat?

Taču ir viens neviltotais Svētais Gars, un tas ir Vārds tapis par miesu, kā Viņš apsolīja to izdarīt.

Tagad mēs iesim tikai nedaudz tālāk, vēl dažas Rakstu vietas.

157 Līdz Dievam bija gana, tad ar to bija cauri. Viņu neprāts kļuva redzams.

158 Pievērsiet uzmanību. Atcerieties, grauda miziņa izskatās tieši tāda kā pats kviešu grauds. Saprotat? Lūk, toreiz luterāņu periodā nevarēja pateikt, ka “stiebrs ir tas kviesis”, kaut arī tajā bija Dzīvība. Ar stiebru viss ir kārtībā, ar Dzīvību tajā stiebrā viss bija kārtībā, taču neaizmirstiet, Dzīvība virzījās tālāk; virzījās no Elīsas uz Ēliju. Dzīvība visu laiku virzās uz priekšu. Taču, atcerieties, Tā ir citā stadijā. Viņa nevar palikt tajā stadijā. Mēs nevaram baroties no kāda cita perioda maitas. Mēs nevaram baroties no pentakostu, metodistu vai baptistu maitas. Saprotiet, tas kļuva par maitu. Mums ir svaiga Barība, šīs stundas Vārds, un pārējās lietas.

159 Atcerieties, ārējā miziņa izskatās tieši kā kviešu grauds. Jūs nevarat... Tas neizskatījās tam līdzīgs stiebrā, tas neizskatījās tam līdzīgs vārpas **slotiņā**, taču ārējā miziņa tik tiešām bija tam līdzīga. Neizskatījās līdzīgs...Jēzus Kristus tas pats vakar Luterā laikā; nebija līdzīgs Veslija laikā; taču pentakostu laikā tas patiešām ir līdzīgs, jo “pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams”. Saprotat? Lūk, kur ir tie periodi.

160 Taču atcerieties, tā pentakostu draudze pēdējās dienās ir Lāodikeja, bet Kristus tika noraidīts, pats Grauds, Kviesis. Kad Viņš mēģināja... Atcerieties, kad Viņš mēģināja izpausties draudzē, Viņš tika izdzīts. Tā joprojām bija draudze, kā viņa apgalvo; svaidīta.

Taču *šeit* ir tas Vārds, Pats Kristus, tas ir svaidītais Vārds, kas atnāks pēc pārējā Viņa Ķermeņa, Līgavas. Svaidīti; tas pats ūdens, kas aplēja kviešus (kā mēs runājam), aplej arī nezāles, tos svaidītos. Tikai Izredzētie jeb iepriekšnolemtie būs spējīgi ieraudzīt atšķirību starp tiem. Lūk, tā ir pateikts Efeziešiem 5:1 un par to, kā tas bija.

161 Tie ir tie svaidītie. Visi saka: “Slava Dievam! Mums šeit ir brīvība. Aleluja! Mēs... O-o, Aleluja! Mēs runājam mēlēs un lēkājām. Mums ir brīvība sievietēm; bet jūs tikai cenšaties pakļaut viņas visām tām lietām.” Saprotat? Turpiniet vien. Tur neko nevar izdarīt. Saka: “Nu, mēs runājam mēlēs. Mēs skaļi gavilējam. Mēs dejojām Garā. Mēs sludinām Vārdu.” Neapšaubāmi. Pilnīgi nekas pret to. Tāpat arī šie vīri šeit, Bībelē.

Jēzus sacīja: “Tas pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams, pašus Izredzētos.”

162 Un tā, paskatieties, ārējā miziņa... No oriģinālā Grauda... Tas Grauds, kas iekrita zemē, tā nebija nekāda organizācija. Tas bija tikai viens pats Grauds. Taču, kad tas uzdīga, tas nebija Grauds, tā bija organizācija, saprotiet – lapiņas, labība.

Tad tas pārgāja citā stadijā, kas bija vārpas slotiņa. Joprojām tas nebija tāds kā sākumā. Tā bija organizācija.

Tas pārgāja uz grauda miziņu, daudzas lapiņas, pentakosti, nu jau gandrīz noformējies. Paskatieties uz to. Tas pastāvīgi formējas, gandrīz pilnīgi tam līdzīgs, izskatās tieši kā kviešu Grauds, ja skatāties uz to apvalciņu.

Taču visbeidzot Tas tiek izpausts – un nekādas organizācijas. Vairs nav nekādu nesēju. Organizācija ir tikai nesējs. Vairs nav nesēju; stiebram ir jāatmirst, grauda apvalciņam ir jāatmirst, visam pārējam ir jāatmirst, bet kviesis turpina dzīvot. Tas ir tas augšāmcelšanās ķermenis, nonāk lejā un paņem viņus augšā. “Tie pēdējie būs tie pirmie, un tie pirmie būs tie pēdējie.” Saprotiet, paņem viņus augšā augšāmcelšanā. Vai jūs sekojat domai? **[Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]** Labi. Ievērojiet, tas grauds ir...

163 Grauda miziņa izskatās tieši kā grauds. Un vīrs, kas audzē fermā kviešus vai vēl kaut ko, paskatītos un sacītu: “Slava Dievam, man ir kviešu raža,” kaut arī viņam nav pat kriptiņas kviešu. Hm? Tas izskatās tieši kā kviesis, bet tā ir miziņa.

164 Un tā, draugi, kopīgi atcerēsimies pagājušos laikus. Kur atnāca pirmā atmoda (pēc nāves) pēc tām dienām, kad kviešu graudam bija jānokrīt zemē, Tam Ķermenim, Kristus Līgavai? Vai Kristus organizēja Savu Līgavu, vai pareizi, Savu Draudzi? Viņš nekad To neorganizēja; Viņš tikai ielika Draudzē apustuļus, praviešus un tā tālāk, lai uzturētu Viņu tīrībā. Taču Nikejā, Romā, pēc trīssimt sešiem gadiem viņi To organizēja un izveidoja no tās organizāciju. Vai pareizi? Un Tā nomira. Visi, kas nepiekrita tai baznīcai, tika nodoti nāvei. Un daudzus simtus gadus Viņa nekustīgi gulēja zemē.

Taču pēc kāda laika Viņa atnāca Luterā. Uzdīga pirmie grauda asniņi. Otrkārt, no turienes tas sāka attīstīties. Viņi devās tālāk, bija Cvinglijs un pārējie, un citas organizācijas un tā tālāk. Tad, pēc

kāda laiciņa, parādījās anglikāņi.

Un kas notika tad? Lūk, parādās Veslijs ar jaunu atmodu: vārpas slotiņa, kura jau nedaudz vairāk līdzinās Kviesim. Kas ar to notika pēc tam? Arī tas organizējās, izkalta un atmira.

Dzīvība pārgāja uz grauda miziņu, un izauga miziņa, kura izskatās teju vai īsts Kviesis. Taču galu galā tās neprāts kļuva redzams pēdējo astoņu vai desmit gadu laikā, jo īpaši pēdējos trīs gados. Ko tas dara tagad? Atdalās no Kvieša.

165 Nu, kāpēc gan pēdējos divdesmit šīs varenās atmodas gadus nav parādījusies nekāda organizācija; ir svaidītie pravieši, svaidītie skolotāji un tā tālāk, taču kāpēc tādas nav? Pēc Grauda vairs nekas neseko. Saprotiet, Tas ir atgriezies bez kādas organizācijas. Ak, pat aklaiss to ieraudzītu! Tas nevar organizēties; Tas ir kategoriski pret to. Tas ir Pats kviešu Grauds. Cilvēka Dēls tiks izpausts. Kviešu Grauds atkal būs tāds Pats, Cilvēka Dēls pēdējās dienās.

“Pēdējās dienās parādīsies Tā viltus atdarinātāji, kuri teju vai pievils pašus Izredzētos, ja būtu iespējams.” Paskatieties, kā viņu organizāciju miziņa tagad atdalās.

166 Tā tikai padara Izredzētajiem redzamu Kviesi, Kura daļa viņi ir. Ievērojiet, cik brīnišķīgi tas tagad šeit iezīmējas. Tikai... Ievērojiet, svaidītie var... Patiešām izredzētie, iepriekšnolemtie (Efeziešiem 5:1...tas ir, 1:5) būs nozīmēti, izredzēti. Viņi ir vienīgie, kurus tas nepievils.

Ievērojiet, svaidītie pravieši būs kļūdaini, bet starp viņiem būs patiesie svaidītie. Kā gan to varēs noteikt? Pēc Vārda. Kā mēs redzam to ēnās. Vai jūs saprotat? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Saprotat?

167 Ievērojiet, svaidītie, tikai Vārds viņus atšķirs, nevis zīmes. O-o, nē. Viņi darīs tādas pašas zīmes, bet tieši Vārds viņus atšķirs. Protams. Viņi visi pravietoja. Viņi visi darīja *to, šito* un vēl *to*, protams, tieši to pašu. Jēzus sacīja, ka viņi darīs to pašu. Taču viņus atšķirs tieši Vārds, ievērojiet, nevis zīmes.

168 Vai jūs pievērsāt uzmanību? Jēzus sacīja šeit Mateja 24. nodaļā... Viņš neteica: “Pēdējās dienās celsies viltus Jēzi.” O-o, nē, viņi neko tādu nepieļautu. Nē! Atrodiet tādu pentakostu, īstu pentakostu, kurš sacītu par sevi, ka viņš ir “Jēzus”. Saprotat? Atrodiet tādu viltus metodistu vai baptistu, vai kaut ko tādu, vai kādu organizāciju, kas sacītu: “Mēs esam Jēzus!” Viņi nav tik negudri. Viņi neko tādu nedarīs. Taču Bībelē ir teikts, ka būs “viltus kristi”, nevis Jēzi, bet “viltus Kristi”. Viņi nestādītos priekšā ar vārdiem: “Es esmu Jēzus.” O-o, nē.

169 Taču viņi ir “viltus kristi” un nezina to, jo viņi ir pretrunā Vārdam. Un Dievs to apstiprina. Un tā, tagad es vienkārši tuvojos kopsavilkumam, jo jūs esat ieraudzījuši, ka tie cilvēki dara to pašu, ko dara tie īstenie. Un tā sacīja Jēzus.

170 Un tā, kā es jau sacīju, lūk, jūs, kas klausāties tur pa telefonu, es...es nenosodu jūs, taču šī ir mana draudze un...un mana grupa, pār kuru mani ir ielicis Svētais Gars, un man ir jārunā viņiem Patiesība. Kļūst jau vēls.

171 Un tā, viņi neko tādu nedarītu, taču “viltus kristi”, viltus svaidītie, gandrīz vai ar katru zīmi un katru Vārda burtu.

“Vai viņi tic kristībai ar Svēto Garu?”

“Absolūti.”

“Vai viņi tic *tam* visam?”

“Jā.”

“Tic runāšanai mēlēs?”

“Jā.”

“Tic, ka seko zīmes un brīnumi, ka viņiem sekos zīmes?”

“Jā.”

Tie nav metodisti, tie nav baptisti. Nē, nē. Tie ir pentakosti. Saprotiet, šis ir pēdējās dienas.

Lūk, pirmajā draudzes periodā to vispār nepamanīja. Metodistu draudzes periodā to vispār nepamanīja; baptistu draudzes periodā viņi to vispār nepamanīja, prezbiteriešu draudzes periodā to vispār nepamanīja. Taču pentakosti ir tik ļoti līdzīgi tam Īstajam! Lūk, kur tas Kviesis...miziņa ir teju vai kā Kviesis. Tie nekad to nepamanītu. Saprotat? Viņi nepamanītu. Taču šis ir pēdējās dienas, šodien. Tieši tā.

172 Ievērojiet, tieši tā, kā bija sākumā, tā būs arī beigās. Kā Ieva nepareizi izskaidroja tikai vienu Vārdu, sātans izskaidroja Ievai, bet viņa tam noticēja. Viņa, nevis viņš; draudze, nevis Viņš. Saprotat? Draudze bija tā, kas pieņēma viltus vārdu. Saprotat? Nevis Ādams, bet Ieva. Nevis Kristus, bet draudze, līgava, it kā svaidīta, kas sauc sevi par Līgavu, saprotiet, viņa pieņēma viltus vārdu.

Vai tad jūs to neredzat? Nu, tas taču sasienas kopā kā kurpju auklas, kā skropstas uz jūsu acs. Nu, pilnīgi viss, kur vien ieskatīsieties Bībelē, Tas viss pilnībā sasienas kopā. Ieva, nevis Ādams; Ieva tam noticēja, nevis Ādams. Šodienas līgava, tā sauktā, noticēja tam; ne jau Kristus. Tai līgavai ir visvisādi... (tā saucamajai līgavai) ...tās pašas zīmes, tie paši brīnumi, viss tieši tas pats, taču tā nav tā Īstā. Saprotat? “Pieviltu Izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

Tagad ātri; ja mums izdosies to pabeigt piecpadsmit minūtēs, tad mēs iekļausimies laikā. Tagad esiet ļoti uzmanīgi, lai jums ne...lai jums nerastos nekādi pārpratumi.

173 Un tā, nē, viņi nekad neļautos saukties par “viltus Jēziem”. Viņi neļautos būt, saukties par “Jēzu”. Protams, nē. Tas ir pārāk atklāti. To saprastu jebkurš. Jebkurš saprastu, ka viņi nav Jēzus. Pat ja viņiem būtu eļļa uz muguras un asinis uz rokām, un tā tecētu no acīm, cilvēki tik un tā zinātu, ka tas... Jebkurš veselīgi domājošs cilvēks saprastu, ka tas nav Jēzus. Saprotat? Viņi neko tādu neuzdrīkstētos. Taču viņi sauc sevi par “svaidītajiem”. Un viņi dara zīmes un brīnumus, lai “gandrīz pieviltu Izredzētos”. “Taču celsies viltus kristi, svaidītie, celsies un pieviltu Izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

174 Tagad skatieties uzmanīgi. Nepalaidiet garām šo apgalvojumu, jo ir vērts tajā ieklausīties.

(Viņš vienkārši aizlīmē ar lentu šo mikrofonu, lai tas stāv vietā. Es esmu nosvīdis, tas pil uz lentas, saprotiet.)

175 Un tāpēc tas būs ļoti līdzīgs Tam, tā ir teikts Bībelē. Saprotat?

176 Ievērojiet, nevis viltus Jēzi. “Viltus kristi!” Viņi uzskata, ka viņi ir svaidīti, taču viņi zina, ka viņi nav Jēzus. Saprotiet, tas ir pārāk saprotami. Ja šodien pieceltos kāds cilvēks un sacītu: “Paskatieties uz rētām uz manas rokas. Paskatieties uz manu pieri. Es esmu Jēzus.” Nu, mēs taču zinām, ka tā nav taisnība. Un, atcerieties, Jēzus neteica, ka parādīsies tādi tipi. Viņš sacīja, ka parādīsies “viltus kristi”. “Kristi”, daudzskaitlis, konfesijas un tā tālāk, *svaidītie*; svaidīti ar konfesionālu garu, nevis ar Vārdu. Vai saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Nevis viltus Jēzus. “Viltus kristi”, viltus svaidītie. Saprotat? Ak, tik skaidri! Kā mēs... Nekādā gadījumā nepalaidiet to garām!

177 Un tā, atcerieties, es vienmēr esmu jums sacījis, ka pastāv trīs cilvēku kategorijas. Ir trīs

cilvēku rases: Hams, Šems un Jafets, trīs rases. Trīs kategorijas, un es sacīju, ka tie ir: ticīgais, liekulis un neticīgais. Tā vienmēr ir bijis, vienmēr būs. Saprotat? Tur bija Mozus – ticīgais; tur bija Janne un Jambre – neticīgie. Saprotat? Tur bija Bileāms, Mozus... Vienmēr tās trīs cilvēku kategorijas, trīs kategorijas; ticīgais, liekulis un neticīgais.

178 Lūk, atcerieties, neticīgais, konfesionālā draudze, netic vispār nekādām zīmēm; auksta, formāla, ceremoniāla draudze pasaulē, konfesija. Taču liekulis ir tā grauda miziņa. Tas ir tas puisis, kas izliekas, ka tic. Un vēl tur ir īstens ticīgais, kurš patiešām tic. Un tā, tagad uz brītiņu pavērojiet viņus tālāk.

179 Un ievērojiet, cik nekaunīgi ir šie neticīgie...tas ir, šie liekuļi un neticīgie. Ak! Viņi ir nekaunīgi, skatieties, pat tad, kad sātans stāvēja pašā patiesā Vārda Klātbūtnē un sacīja: “Ir rakstīts!” Vai pareizi?

Kāpēc sātans to izdarīja? Tāpēc ka viņš nezināja Vārdu tam... Viņš zināja, ka bija Vārds tai stundai, taču viņš šaubījās par to, ka tas pazemīgais cilvēks bija tas Vārds. “Ja Tu esi Dieva dēls... Es zinu, ka atnāks Cilvēka Dēls, jo ir sacīts, ka Viņš to darīs. Un ir rakstīts: 'Saviem eņģeļiem Viņš ir pavēlējis par Tevi.' (Redzat?) Pierādi to man! Uztaisi brīnumu! Parādi man, kā Tu to dari.” Saprotat? Saprotat?

Redziet, neticīgais, liekulis, atdarinātājs. Paskatieties, Jūda taču bija starp viņiem, bet tajā pašā laikā bija liekulis! Saprotat? Ievērojiet, un tur bija patiesais Vārds.

180 Viņi ir tik bezkaunīgi! “Nu, nepievērsiet uzmanību tām blēņām. Tur nekā īpaša nav. Neejiet tur. Tā ir tikai trokšņošana. Tur nekā tāda nav. Tas viss ir izdomājums. Tās ir tavas iedomas.” Saprotat? Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Stāv pašā Vārda Klātbūtnē un šādi runā.

181 Sātans braši ienāca... Kā ir teikts šeit Bībelē, Jūdas vēstulē: “Pat erceņģelis, strīdēdamies ar sātanu, sacīja: 'Lai Tas Kungs tevi norāj'.” Pret pašu Vārdu!

Un, lūk, antikrists, svaidītais, stāvēdams šeit pret īsteno konkrētās dienas Vārdu, Jēzu Kristu, sacīja: “Ir rakstīts.”

182 Paskatieties uz pēdējām dienām. “Tas būs tik līdzīgi, ka pieviltu pat pašus Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Ak vai! Vai jūs zināt, kāds ir iemesls, kāpēc Izredzētie netiks pievilti? Tāpēc ka viņi ir Vārds. Saprotat? Tāpat kā tā Dzīvība, kas ir saknē, kā es pirms brītiņa sacīju, Tā nevar noliegt pati Sevi. Saprotiet, tas ir Vārds un konkrētajā Vārda laikā. Tā tas ir.

183 Tieši kā Jeremija, viņš zināja. Nebija svarīgi, ko sacīja Hananja, viņš zināja, uz kā viņš stāv. Un tieši tā rīkojās Mozus un...un visi pārējie. Tas ir, viņš zināja, lai ko arī runāja tas viltus pravietis, tas bija Dieva Vārds. Tas bija uzrakstīts.

Lūk, kāpēc Miha varēja pateikt: “Labi, vienkārši pagaidiet un redzēsiet.”

Ahabs sacīja: “Es ticu saviem praviešiem. Manai organizācijai ir taisnība. Kad es atgriezīšos mierā... Ielieciet to puisi tur cietumā. Es tikšu ar viņu galā! Neko vairāk par maizi viņam nedodiet. Izslēdziet viņu, lai jums nav ar viņu nekādas sadraudzības. Kad es atgriezīšos mierā, mēs tiksim ar to puisi galā.”

184 Miha sacīja: “Ja tu vispār atgriezīsies, tad Tas Kungs uz mani nav runājis.” Viņš zināja, ka viņam bija TĀ SAKA TAS KUNGS, un viņa vīzija bija pilnīgā saskaņā ar TĀ SAKA TAS KUNGS; nevis kādam citam laikam, bet tieši tam laikam. Āmen! Aleluja! Konkrētajam laikam!

185 Nekaunīgi, uzceļas un strīdas ar erceņģeli! Ir teikts, ka “muļķi bradā ar naglotiem zābakiem tur, kur eņģeļi bīstas staigāt”. Tā tas ir.

186 Izredzētie netiks pievilti, sacīja Jēzus, tāpēc ka viņi ir tas Vārds. Viņi nevar būt nekas cits. Viņi neko citu nedzird. Viņi neko citu nezina. Tā tas ir.

Atcerieties, Mozu neietekmēja visi viņu atdarinājumi. Vai pareizi? Vai tad Mozus sacīja: “Nu, brītiņu pagaidi, faraon. Vai zini ko? Tas Kungs man pateica to izdarīt, taču, slava Dievam, es redzu, ka tavi puīši var izdarīt to pašu. Tāpēc zini, ko es darīšu? Es pievienošos jums!” Ha! Kaut kā neizskatās pēc Dieva pravieša. It nemaz! Viņš bija nelokāms. Viņš konkrēti zināja, ka Dievs kaut kādā veidā tiks ar to galā, jo Viņš to bija apsollījis. “Es būšu ar tevi. Es neatstāšu tevi.”

187 Viņš zināja, tāpēc viņš tiem nepievienojās. Ak nē! Viņš nelokāmi stāvēja. Viņš negribēja nekādas viņus konfesijas. Viņš palika cieši pie Dieva. Viņu neietekmēja tas viss, ko varēja izdarīt viņi. Kad viņi darīja ko vienu... Viņš uzsūtīja utis – viņi uzsūtīja utis. Viņš izsauca asinis – viņi izsauca asinis. Lai ko arī viņš neizsauca, viņi pastāvīgi visā atdarināja viņu. Viņš neuztraucās. Viņš precīzi zināja, ka Dievs dara Savu darbu.

Vai tagad jūs saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Jūs saskaitījāt divi plus divi, jums sanāca četri? [“Āmen.”] Negribas runāt pārāk asi. Tāpēc...tāpēc jūs...jūs saprotat. Vai ne?

188 Kāpēc? Viņi netiks ar to pievilti, īstenie ticīgie, viņi ir iepriekšnolemtā Sēkla, kurai ir jānostāv konkrētajā laikā.

189 Vienkārši, Jēzus sacīja arī tā: “Tajā dienā daudzi atnāks Manā Vārdā un sacīs: 'Kungs, vai tad es neizdzinu ļaunos garus Tavā Vārdā?’” Jēzus sacīja: “Pēdējās dienās, kad laiks būs pavisam beidzies un iestāsies varenā augšāmcelšanās, daudzi nāks un apsēdīsies Valstībā.” Dieva Valstība ir jūsos.

Daudzi, nezāles atnāks un apsēdīsies tieši blakus Kviešiem, sacīs: “Nu, brītiņu uzgaidi, Kungs! Es taču runāju mēlēs. Es taču skaļi gaviļēju. Es taču dejoju Garā. Es taču izdzinu ļaunos garus. Es taču runāju mēlēs. Es visu to darīju.”

Ko tad teiks Viņš? Pievērsiet uzmanību. “Jūs, netaisnības darītāji, Es nekad neesmu jūs pazinis.”

190 Kas ir *netaisnība*? Pajautājiet kādam. Tas ir “kad tu zini, ka tev kaut kas ir jādara, bet tu to nedari”. Viņi zina šo Vārdu. Viņi To dzird. Jūs klausāties šo lentu. Jūs klausāties šo Vēstījumu. Jūs redzat, ka Tas Kungs Dievs tā saka; jūs redzat, kā Viņš to apstiprina, piepilda. Un jūs zināt To tik skaidri kā tur ārā spīd saule, taču tu turēsies pie savas konfesijas, turēsies pie tiem viltojumiem; tu, netaisnības darītāj!

“O-o, jā, man bija varenas kampaņas. Es taču darīju *to*. Es taču darīju *šito*.”

Sacīja: “Atkāpies no Manis, netaisnības darītāj, Es nekad neesmu tevi pazinis.”

191 “Nu, pār mani taču nonāca Svētais Gars.” Es par to nemaz nešaubos. “Es runāju mēlēs. Es dziedāju Garā. Es darīju...” Es par to it nemaz nešaubos. Par to nav nekādu šaubu. Ak, brāli, māsa, kāds stāvoklis!

Šis ir ļoti nopietns laiks. Kur mēs atrodamies? Šis Vārds tagad atdzīvojas. Ievērojiet.

192 Jā, Viņš pateica, ka viņi to darīs. Pievērsiet uzmanību: “Jūs, netaisnības darītāji.” Man šeit ir pierakstīta Rakstu vieta. Es nezinu, kur tieši tas ir. Esmu aizņēmis jau tik daudz laika. Es to ātri sameklēšu un paskatīšos, kas tas bija. Man...man ir pierakstīts Mateja 7:21. Es...es vienkārši nezinu, kur... Es... Reizēm es kaut ko nepierakstu, nu, es...es, šādi sludinot, es...es aizmirstu, uz kādu Rakstu vietu atsaukties. Mateja 7:21.

Ne katrs, kas uz Mani saka: Kungs, Kungs, ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana

Debesu Tēva prātu.

Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs, Kungs, vai mēs Tavā Vārdā neesam pravietojuši...

Pravieši, svaidītie! Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] “Vai tad mēs nebijām pravieši? Vai tad mēs nebijām svaidīti, tie svaidītie? Vai tad es nepravietoju Tavā Vārdā? Vai tad Tavā Vārdā es neizdzinu ļaunos garus?” Kā var to visu darīt un atteikties kristīties Jēzus Vārdā? Saprotat? Ak vai! Vai redzat, cik mājīgi? Aiziet līdz tam punktam un tad atkāpjas. Viņi aiziet līdz pašam Vārdam un tad atkāpjas. Tagad paskatieties uz šo te. Mēs par to parunāsim, acumirkli.

Daudzi uz Mani sacīs...Kungs, Kungs, vai mēs neesam sludinājuši, neesam bijuši pravieši?

Jā, es runāju par to Mateja 24:24.

...un vai mēs Tavā Vārdā neesam velnus izdzinuši? vai mēs Tavā Vārdā neesam daudz brīnumu...darbus darījuši?

“Kad tas bija tieši jūsu acu priekšā, un jūs esat redzējuši To un redzējuši To darbībā, redzējāt, ka Tas ir Vārds; taču savas konfesijas dēļ jūs turējāties pie tās. Es pat zinājis jūs nekad neesmu. Man ir vienalga, cik daudzus ļaunos garus jūs esat izdzinuši, cik daudz jūs esat darījuši *to* un *šito* – Es neko par jums nezināju.”

Bileāms sacīja: “Es pravietoju pareizi Tavā Vārdā. Tas piepildījās.”

193 “Tā tas patiešām ir, taču, kad lieta nonāca līdz Vārdam, tu noraidīji To.”

Ak, brāli, vai redzi, kur ir tā maldinošā daļa? Ne tieši ar “pravieti”, bet ar Vārdu, patieso Vārdu, apstiprināto un izpausto Vārdu. “Jūs, netaisnības darītāji!”

194 Mēģinājais...visos periodos sātans ir mēģinājis atdarināt patieso Vārdu. Mēs to zinām, vai ne?

195 Ievērojiet, pienāk pie robežlīnijas un apstājas. Paskatieties, lūk, viņš pateica vēstulē Ebrejiem 6. nodaļā (lūk, mēs to nesen lasījām, es jums sacīju, ka “mēs uz to atsauksimies”, un mēs to uz pāris minūtēm izdarīsim), viņš sacīja:

...bet ērkšķus un dzelkšņus...kas ir gandrīz nederīga; tās gals ir ugunī. (Robežlīnija!)

...jūs, kas esat baudījuši debesu dāvanu...

“Baudījuši”, citiem vārdiem, jūs esat To redzējuši! Jūs nevarat [Brālis Branhams čāpstina lūpas–Tulk.] nogaršot To ar savu muti. Taču jūs To redzējāt, un jūs zinājāt, ka Tā ir Patiesība. Jūs zinājāt, ka Tā ir Patiesība. “Baudījuši Debesu dāvanu.”

...un kļuvuši Svētā Gara dalībnieki, kad Tas nonāca pār tevi,

...baudījuši labo Dieva vārdu...

“Baudījuši”, jūs redzējāt, ka Tā ir taisnība. “Un Svētais Gars nāca pār jums,” nezāles uz lauka.

...un tad atkrituši...

“Noliegdami to pašu Kristu, kas jūs darīja svētu un jūs aicināja, un sūtīja to svaidījumu uz jums.

...neatliek vairs upuris par grēku, (par ko tādu)...

Tas ir nepiedodami! “Viņiem nav iespējams nonākt pie Patiesības iepazīšanas.”

Jo ir neiespējami tos, kas bija...kļuva Svētā Gara dalībnieki...

Tas izlija uz nezālēm, saprotiet, “sāka ar Jēzu un: 'Kungs, es iešu līdz galam,’” taču, kad jūs atduraties pret Vārdu, jūs griežaties atpakaļ. “Kļuvuši Svētā Gara dalībnieki un pat baudījuši jeb redzējuši paša Vārda izpaušanos.” Bet tad novēršas no Tā, “tādiem vispār nav iespējams kādreiz To ieraudzīt vai pie Tā atnākt”.

Tas ir TĀ SAKA RAKSTI. Lūk, jūs... “Debesis un zeme zudīs, bet Tas nezudīs.” Vai jūs saprotat? “Pilnīgi neiespējami.” Tā ir teikts Bībelē, un par to liecina Gars.

196 Ievērojiet, es gribu iedot jums nelielu piemēru. Paskatieties uz tiem cilvēkiem, kas iznāca Mozus pravietojuma laikā, iznāca no tās organizācijas un iznāca no visa, pravietojuma laikā, redzēja varenus darbus un brīnumus, un visu ko tādu un nonāca pie robežlīnijas, lai ieietu.

Un tā, Lī, lūk, kur tev “vārds tajā Grāmatā”. Redzi? Lūk, kur tev labojums. [Brālis Lī Veils saka: “Izlaboju.”–Tulk.] Bet tiem, kuri nav šeit un kas ir...uz telefona sakariem, šeit sēž doktors Lī Veils. Viņš kārtu gramatiku tajā grāmatā “Septiņi Draudzes Periodi”. Un parādījās problēma jeb jautājums par to, kā tavš “vārds tiek izdzēsts no Jēra Dzīvības Grāmatas”. Saprotiet, tas ir apmulsinājis daudzus sludinātājus. Taču pagaidiet, kad dabūsi to grāmatu, jūs to sapratīsiet, ja jūsos ir kaut nedaudz Gaismas. Saprotat?

197 Ievērojiet, nu, jūs aizgriezīsiet galvu un pat nepaskatīsieties uz To, ja negribēsiet To ieraudzīt. Kā mēdza sacīt mana māte: “No rāceņa asinis neizspiedīsi, jo tajā nav asiņu.”

198 Ievērojiet, Gaismai ir jāatnāk; tas nav tumsā. Gaisma atnāk tumsā, bet tumsa To neuzņem. Un tā, pievērsiet uzmanību, svaidītie šajā laikā.

Kā Mozus izveda tos Israēla bērņus; bet viņi ieklausījās un pavisam apjuka ar to tur vareno tautu. Lūk, Israēls bija starpkonfesionāls. Tam nebija zemes, tam nebija mājas. Tas bija ceļā uz mājām.

Mums nav draudzes. Mēs neesam... Mēs...mēs esam ceļā uz Draudzi, uz Pirmdzimto Draudzi, to Draudzi, kas ir Godībā; nevis uz to draudzi, kas ir uz zemes, no cilvēka. Uz to Draudzi, kas ir Godībā, tie izsauktie, iepriekšnolemtie Mūžīgajai Dzīvībai, saprotiet, dodamies uz savām Mājām.

Un, kad viņi nonāca līdz tai vietai, lai pārietu otrā krastā, viņi sāka šaubīties par Vārdu un atgriezās. Pēc tam, kad Jozua un Kālebs, un pārējie bija aizgājuši un atnesuši vīnogu ķekaru, lai pierādītu viņiem, ka tā zeme tur bija, Dieva apsolījuma Vārds: “Tā ir laba zeme, piens un medus.” Un atnesa to uz šo krastu, lai pierādītu to viņiem. Un viņi to nogaršoja un pateica: “Ak vai, tomēr mēs nevaram to izdarīt.”

Kas notika? Viņi aizgāja bojā tuksnesī. Viņi palika tur uz vietas un organizējās, un nomira, ikviens no viņiem, izņemot tos, kuri pārgāja un atgriezās – Jozua un Kālebs; Mozus tika pārņests. Tas Draudzei ir prototips gaidīšanai; un Vecās Derības un Jaunās Derības Augšāmcelšanai; un aizrautajam Ķermenim. Vai redzat šo trijnieku? Tiem trijniekiem ir jāpievērš uzmanība, saprotiet, lūk, ticīgajiem un neticīgajiem. Saprotat?

199 Ievērojiet, tas taču bija pilnīgi... Atcerieties, Dievs nekad nepiedeva to grēku. Nu, kā gan viņi grasās ieiet? Ja tie jau no sākuma ir ērkšķi, tad tie ir ērkšķi arī beigās. To ieraudzīs tikai iepriekšnolemtie.

200 Tagad klausieties uzmanīgi. Tieši tāpat kā svētā Martina dienās tieši pirms Tumšajiem Viduslaikiem; dievbijīgs cilvēks. Kurš no jums ir lasījis svētā Martina rakstīto? Daudzi no jums. Mēs atnācām pēc svētā Martina pierakstiem; priesteris sacīja: “Viņš taču nebija kanonizēts.” Hm-hm! Protams, nebija; viņi to neizdarīja, bet Dievs to izdarīja. Svētais Gars pateica mums ielikt viņu

tur, tajā trešajā draudzes periodā. Saprotat?

201 Paskatieties, cik tas bija godbijīgs bija vīrs; izsaukts, iepriekšnolemts. Viņa vecāki bija pagāni. Viņa tētis bija zaldāts. Viņam bija jāiet pa to pašu ceļu, jāklūst par zaldātu. Un, kad viņš tā darīja...bet viņš vienmēr ticēja, ka kaut kur ir Dievs; mežu cilvēks, viņš mācēja redzēt Dievu. Viendien viņš gāja garām kādai pilsētai, un tur gulēja vecs klaidonis, mira, lūgdams kādu... Tonakt viņam bija auksti. “Ak,” sacīja, “iedodiet man ar kaut ko apsegties; es šonakt nomiršu.”

202 Neviens viņam nepalīdzēja. Bet Martins apstājās malā un kādu laiku viņu vēroja. Neviens nepalīdzēja. Viņam bija tikai viens mētelis. Viņš pats nosaltu, ja viņš...ja viņš iedotu viņam to mēteli, viņš pildīja dienesta pienākumus. Tāpēc viņš nodomāja: “Mums abiem būs izredzes izdzīvot, ja es padalīšos ar viņu.” Tāpēc viņš novilka savu mēteli un pārgriezta to uz pusēm ar savu zobenu, un ietina tajā veco klaidoni. Arī viņš ietinās savā mētelī.

Visi sacīja: “Skat, cik smieklīgs sargkareivis. Skat, cik smieklīgs zaldāts, aptinies ar pusi no mēteļa!”

203 Nākamajā naktī, kad viņš atpūtās no dežūras un gulēja gultā, viņš tika uzmodināts. Paskatījās, stāvēdams tur istabā...tur stāvēja Jēzus Kristus, ietinies tajā drānas gabalā, kurā viņš to bija ietinis. Tad viņš uzreiz saprata: “Ko jūs darāt Maniem mazajiem, to jūs esat izdarījuši Man, Manam svaidītajam,” kas tur gulēja.

Viņš bija varens Dieva kalps. Draudze par viņu smējās, vajāja viņu, dzina viņu ārā un visu ko tādu, taču viņš bija Dieva pravietis. Tas, ko viņš sacīja, piepildījās. Tajā periodā bija arī daudzi, kuri viņam ticēja.

204 Es gribu parādīt jums, cik velns ir viltīgs. Reiz viņš sēdēja savā kabinetā. Un pēkšņi parādījās varens eņģelis ar kroni uz galvas, zelta apavos, ar zelta izšuvumiem uz apģērba, un saka: “Martin, vai tu mani pazīsti?” Viņš sacīja: “Es esmu tavs Kungs un Glābējs. Es esmu tas, kurš tevi izglāba. Pielūdz mani, Martin.” Taču tas pravietis, zinādams, ka tur kaut kas nebija īsti kārtībā, viņš turpināja uz viņu skatīties. Tas sacīja: “Martin, es esmu tavs Glābējs, Jēzus Kristus. Pielūdz mani! Vai tad tu nepazīsti mani, Martin?”

205 Martins turpināja uz viņu skatīties, Rakstu vietas joņoja caur viņa galvu. Viņš sacīja: “Sātan, atkāpies no manis.” Viņš sacīja: “Tev uz galvas ir kronis. Bet Dieva Vārds saka, ka Viņu kronēs Viņa svētie laika beigās.”

Vai tad pentakosti uz tā neuzķertot? Hm-hm. Saprotat? Skaties uz šo Vārdu, brāli. Lūk, ko ir vērts darīt.

206 Viendien, atkal, tur klosterī bija viens padzīvojis svēts vīrs, grupiņa ar jauniem mūkiem. Viens no tiem bija tāds kā ātri aizkaitināms. Ieklausieties tajā, tā ir laba...laba līdzība šodienai. Viņš gribēja būt augstāks par tiem pārējiem. Viņš gribēja sevi parādīt kā autoritāti, kā kaut ko lielāku, kaut ko labāku, ļoti izcilu, ziniet, būt tas lielais un varens. Viņam gribējās būt ievērojamam. Nekad negribēja, lai citi brāļi... Ziniet, viņam gribējās izcelties. Saprotat? Viņš... Lai kā tur arī nebūtu, viņš bija ļoti iedomīgs. Viņš bija pasaules naba. Neviens nedrīkstēja viņu aizskart. Un tā, paskatieties, kas notika. Viņam vajadzēja kaut ko grandiozu. Viņam vajadzēja pielīdzināties augstākajai sabiedrībai. Vai jūs sekojat domai? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Un tā, viņš pateica...viņš pravietoja. Viņš sacīja: “Tas Kungs arī mani padarīja par pravieti. Es esmu pravietis.”

Lūk, tai valstī jau bija viens apstiprinātais pravietis, tas bija svētais Martins; viņš piedzima par pravieti.

207 Taču tas jaunielis sacīja, jaunais puisis sacīja, jaunais mūks, aptuveni divdesmit piecus gadus vecs, sacīja: “Tas Kungs ir padarījis mani par pravieti, un es jums to pierādīšu.” Sacīja:

“Šovakar Tas Kungs iedos man svarīgas, smalkas drēbes, man tās uzģērbs, baltas drēbes, un noliks starp jums. Tad jums visiem būs jānāk pie manis, saprotiet, un jūs saņemsiet no *manis* rīkojumus.”

208 Tagad salīdziniet to ar šodienu, redziet: “Es būšu šīs organizācijas vadītājs. Es par jums parūpēšos, par jums, pārējiem mūkiem.”

Un, protams: “Tovakar tajā ēkā parādījās uguni,” tā ir rakstīts svētā Martina pierakstos. Palasiet to. Un tas ir autentiski. Tā ir vēsture. Un parādījās uguni, bet visi pārējie vēroja, un, lūk, parādījās... Viņš nostājās viņu priekšā baltās drēbēs. Viņš sacīja: “Redzat, ko es jums sacīju?” Taču tas bija pretrunā Vārdam.

209 Un, kad viņš aizgāja pie gados vecā koledžas dekāna, tas, nedaudz pastaigājies šurpu turpu, sacīja: “Dēliņ, te kaut kas nav labi.” Viņš sacīja: “Ir tikai viens veids.” Lūk, kāds! “Mēs varam to uzzināt tikai vienā veidā. Izskatījās tas, protams, pārdabiski.” Ak, pentakosti pa galvu pa kaklu bez mazākajām šaubām pie tā būtu pieķērušies! Viņš sacīja: “Brīnums varbūt arī ir noticis, taču šķiet, ka tas nesaskan ar Vārdu. Nu, mums ir tāds cilvēks, svaidīts pravietis vārdā Martins. Aizej, nostājies viņa priekšā.”

Tas puisis sacīja: “Nē, nē! Martinam ar to nav nekāda sakara.”

210 Tas sacīja: “Tu tik un tā iesi!” Un viņi satvēra viņu aiz rokām, aizveda un nostādīja Martina priekšā, un tās drēbes izzuda.

211 Saprotiet, “pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams”. Saprotiet, viņi tos pazīst. Jēzus sacīja: “Manas aitas pazīst Manu Vārdu.”

“O-o,” jūs sacīsiet, “dzird Manu *Balsi*.”

Tas ir Viņa Vārds. “Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda.” Saprotat? Iepriekšnolemtais to zina. “Svešam vārdam jeb svešai balsij viņi nesekos.”

Tas pats toreiz bija ar tiem puisiem, viņi nesekoja. Viņi zināja, ka tur bija Martins, tā perioda pravietis, Dieva apstiprināts caur Vārdu, zināja Vārdu. Bet tas cilvēks negribēja stāties viņa priekšā.

212 Viņš pateica arī: “Kur svaiga Gaļa,” jeb Vārds, “tur attiecīgajā laikā sapulcēsies ērgļi.” Lūk, tas ir Mat... Ja gribat to pierakstīt, tas ir Mateja 24:28. Nedaudz augstāk ir Mateja 24:24; četrus pantīņus zemāk, redziet, ja gribat to atzīmēt. “Kur ir svaiga Gaļa,” Manna, Vārds, “tur salasīsies ērgļi.”

213 Un tā, man ir jāpasteidzas. Es pacēlu acis un ieraudzīju, cik laika... Ir...ir septiņas vai astoņas minūtes pāri diņpadsmītiem. Es tā ātri pasteigšos, vai arī mēs varam pabeigt to šovakar – kā gribat, tā arī darīsim. Šajā rītā vai šovakar? Hm? Cik daudziem ir jādodas mājās šodien pēc kalpošanas, paceliet savu roku, labi? Ak vai, labāk turpināt!

Piedodiet, ka es tik ilgi šādi aizturu tos cilvēkus uz telefona līnijas, bet es pasteigšos. Tas ir vērtīgāk par jūsu naudu. Tā es uzskatu, priekš manis, saprotiet. Jūsu nauda pazudīs. Bet šis nepazudīs, tas ir Vārds. Saprotat?

214 “Kur ir Gaļa, tur savāksies ērgļi.” Kur ir Gaļa, kur ir laupījums, tur savāksies ērgļi. Kur ir svaiga Gaļa, Vārds konkrētajam laikam, tieši tur savāksies ērgļi.

Taču, kad tā sabojāsies, tad pie tās sadrūzmēsies maitasputni. Jā. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Kad ir nogalināts laupījums, ērgļi ir klāt; taču, kad tas tur gulēs un sabojāsies, tad uzreiz parādās maitasputni. Ērglim tur vairs nebūs ko darīt. Saprotat?

Jēzus sacīja: “Kur svaiga Gaļa,” kur nokrita Manna, vakarā, kad krīt svaiga Manna, “tur pēc

Tās salidos ērgļi.” Tā ir Manna tai dienai. Saprotat? Pievērsiet uzmanību.

215 Taču, kad tā sabojājas, tajā iemetas tārpji, tad maitasputni ir klāt. Viņi nevar to saost, kamēr tā nesabojāsies. Nav brīnums, ka Jēzus tur stāvēja un sacīja: “Jeruzaleme, tu, kas nomētā ar akmeņiem katru pravieti!” Pievērsiet uzmanību tam personas vietniekvārdam, redziet, “Jeruzaleme, Jeruzaleme, cik reižu Es gribēju...” Kas Viņš tāds bija? “Cik bieži *Es* gribēju sapulcināt tevi, kā vista sapulcina savus cālīšus, tevi, kas nomētāji ar akmeņiem katru pravieti, ko Es tev sūtīju,” tā lielā draudze, Jeruzaleme.

216 Tā Jeruzaleme, kas nav šeit uz zemes, “bet mēs esam no tās Augšējās Jeruzalemes”, no kuras nāk Vārds, no iepriekšnolemtības, saprotiet. Nevis vecā iznīkstošā Jeruzaleme, bet Jaunā Jeruzaleme, kas nevar iznīkt. Nevis vecā Jeruzaleme, ko uzcēla cilvēki; bet Jaunā Jeruzaleme, ko ir uzcēlis Dievs, saprotiet, tur, kur šobrīd izpaužas Vārds. “Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. Es iešu un sataisīšu tos jums,” Radītājs taista zelta ielas un tā tālāk. Lūk, Tā ir tā, kas neiznīks.

217 Jeruzaleme, Jeruzaleme, cik bieži gribēju *Es*,” no laika sākuma; nevis trešā persona, nevis kāds cits, bet, “Es gribēju sapulcināt tevi, kā vista sapulcina savus cālīšus, bet tu negribēji. Taču tagad tava stunda ir pienākusi.” Saprotat?

“Kur ir svaiga Gaļa, tur sapulcēsies ērgļi.” Bet, kad tā gaļa ir sabojājusies, tad savācas maitasputni. Saprotat?

218 Ievērojiet. Mozus, viņš nekad nedeва Dieva bērniem... Mozus bija ērglis, un viņš nekad nedeва Dieva bērniem Noas ēdiena atliekas. Saprotat? Viņam bija svaigs Dieva Vārds. “Tas Kungs Dievs satika mani tuksnesī un apstiprināja Savu Vārdu, un atsūtīja mani šurp, lai jūs izsauktu.” Pēc tam tur visapkārt uzradās atdarinātāji, kas to atdarināja. Saprotat? Taču viņam bija tā laika Vārds.

Jo Dievs bija pateicis Ābrahāmam, tam, kuram bija apsolījums: “Tavs dzimums būs piedzīvotāji svešā zemē četrsimt gadus, taču Es viņus piemeklēšu un izvedīšu ar stipru roku.”

219 Mozus sacīja: “Lūk, Tas Kungs Dievs runās uz mani un rādīs, un Viņš ir pateicis man, kas ir jādara, un es pateikšu jums.” Sacīja: “Mani sūtīja ES ESMU.”

“ES ESMU!” Nevis “Es biju” vai “būšu”. “ES ESMU,” tagadne, Vārds šobrīd. Nevis Vārds, kas bija, Vārds, kas atnāks; bet Vārds, kas ir tagad. Saprotat? Vai sapratāt? “ES ESMU!” “ES ESMU” ir Vārds. “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva.” Vai pareizi? “ES ESMU.” “Dievs sūtīja mani kā pravieti, lai apstiprinātu, ka tā ir taisnība. Es esmu tā atbilde uz šo Vārdu, pateica man atnākt šurp un to izdarīt.”

220 Un, kad viņš to izdarīja, faraons sacīja: “Nu, mūsu grupā ir pilns ar tādiem puisiem, kuri arī var to izdarīt,” atdarinātāji.

Jēzus sacīja: “Lūk, tas atkal atkārtosies pēdējās dienās,” saprotiet, pretendē uz to pašu. Paskatieties, kurš atnāca pirmais. Paskatieties, kurš palika ar Vārdu. Tieši tā. Lūk, kā to atpazīst. Tāpēc jūs redzat...

221 Mēs redzam, ka Mozus nedeва viņiem to, kas bija Noas laikā: “Mēs tagad būvēsim šķirstu, jo, ziniet, tas ir Vārds. Reiz Noa uzbūvēja šķirstu.” Nē, no tā barojās maitasputni. Nē. Nē.

222 Tas ir apsolīts Vārds. Ievērojiet, kas attiecas uz viņa vēstījumu, ko viņš saņēma no Dieva, tad viņam bija īstens iepriekšnolemts Dieva Vārds tai stundai.

Arī Jēzus nebaroja cilvēkus ar Mozus ēdiena atliekām. Mozum bija Vārds tai stundai, taču Mozus bija pravietis. Bet šeit pats Dievs, saprotiet, Viņš nebaroja cilvēkus ar Mozus...Mozus ēdiena atliekām.

Bet vienkārši paskatieties uz tiem maitasputniem tur tajā organizācijā, kas rija to pilnām mutēm. “Mēs zinām! Mums ir Mozus! Mums Tu neesi vajadzīgs!”

223 Viņš sacīja: “Ja jūs pazītu Mozu, tad jūs atpazītu Mani, jo Mozus runāja par Mani.” Saprotat?

“Kur svaiga Gaļa, tur savāksies ērgļi.” Ērgļi! Svaigi kauta Vārda gaļa, Vārds, kas ir izaudzēts un nobarots, un ticis izpausts, un atdots bērniem par Barību.

Lūk, veca gaļa, kas ir gulējusi tur simtiem gadu, tur tā arī paliks.

Tas pats šodien! Luteram bija grēku nožēlas vēstījums, taču jūs esat luterāņu maitasputnu bars! Baptistiem bija vēstījums, bet jūs esat baptistu maitasputni! Saprotat? Pentakostiem bija vēstījums, nu tik būs, pentakostu maitasputni!

“Bet kur ir svaiga Gaļa, tur sapulcēsies ērgļi.”

224 Atcerieties, tajos laikos nebija iespējams iebarot luterāņiem (tagad jau var) katolicisma maitu. It nekādi. Viņam bija svaiga gaļa. Tas bija tāds draudzes periods.

Nebija iespējams iebarot metodistiem luterāņu vēstījumu. Ak nē, viņiem nebija vajadzīga tāda maita. Tā bija sabojājusies. Saprotiet, Dzīvība no turienes jau bija izgājusi un pārgājusi kaut kur citur. Tas stiebrs tur jau bija atmiris. Dzīvība virzās tālāk.

Tāpat jūs nevarēsiet Kristus Līgavam iebarot pentakostismu. Nekādā gadījumā! Pārtārpojušās organizācijas; nekā tamlīdzīga! Nē, nē!

Jo apsolījums saka: “Un pirms nāks tā lielā un briesmīgā diena, Es sūtīšu jums Ēliju pravieti. Viņš atkal pievērsīs bērnu sirdis tēvu ticībai.” “Visus tos solījumus, kas ir doti Bībelē, Es tos piepildīšu, un tur sapulcēsies ērgļi.” “Visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis.” Saprotat?

225 Jēzus to nemēģināja. Taču, kad Jēzus atnāca, Viņš ieraudzīja veselus maitasputnu barus: “Mums ir Mozus likums.” Saprotat? Nu, tā barība derēja tam laikam, kad tā tika nokauta un iedota viņiem. Saprotiet, toreiz tas derēja.

Bet tas ir tas, kas bija paredzēts pašam Mozum, kas nokāva to upuri, sacīja: “Tas Kungs, jūsu Dievs, cels jūsu vidū, no jūsu pašu brāļiem, Pravieti. Notiks tā, ka ikviens, kas nebūs uzticīgs tam Pravietim un tam, ko Viņš saka, tiks izdeldēts no tautas vidus.” Tā arī notika.

226 Paskatieties, kā piepildījās aptuveni sešsimt dažādi pravietoējumi no Vecās Derības tur Jēzū Kristū. “Viņi caurdūra Manas rokas un Manas kājas.” Aptuveni... Es aizmirsu, cik daudzi piepildījās Viņa dzīves pēdējās septiņās vai astoņās stundās, viss, ko bija sacījuši pravieši, precīzi!

227 Ja šodien es pravietotu, ka kaut kas konkrēts notiks tieši pēc gada no šī brīža, tad man...man, iespējams, būtu divdesmit procentu iespēja, ka tas notiks, vai nu tas ir pareizi vai nē. Bet, ja es pravietotu, ka tas notiks, bet nepateiktu kad, tad man būtu mazāks procents. Ja es paredzētu, kad tas notiks, tad vēl mazāka iespējamība. Ja es paredzētu, kādā vietā tas notiks, tad paliek vēl mazāka iespējamība. Ja es paredzētu to...kurā cilvēkā tas notiks, tad man būtu jau aptuveni viena simttūkstošā daļa iespējamības, ka tas vispār notiks, ja tā nebūtu taisnība.

Bet katrs Vārds, aleluja, kas bija uzrakstīts par šo Mesiju, piepildījās līdz pēdējam sīkumam! Pat tā, ka reiz, lasīdams Rakstus, Viņš apstājās pašā teikuma vidū un pateica: “Dieva Gars ir uz Manis, lai sludinātu Evaņģēliju un atbrīvotu...” Un apstājās tieši tur, teikuma vidū, jo pārējais notiks Viņa otrajā Atnākšanā. Āmen! Debesis un zeme zudīs, Mani Vārdi nezudīs.” Saprotat?

228 Toreiz Viņš bija Vārds, Kas baroja cilvēkus tajā laikā. Mozus pateica viņiem Patiesību, taču,

redziet, viņi vienmēr uztaisa no tā konfesiju, lai maitasputni...

Tur vēl kaut kas no Tā paliek, kad ērgļi paēd un aizlido mājās. Tad viņi gaida vēl kaut ko. “Vārds,” viņi saka, “lūk, Tam ir jāatnāk. Vakar mums bija briedis; rīt mums būs aita.” Vai saprotat, ko es gribu pateikt? “Tur guļ veca brieža maita, kas tiek aprīta, bet mums šodien būs aita. Kur tā ir?” Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Eņģeļu Barība! Tie cilvēki, kas viendien ēda mannu, ja viņi mēģināja saglabāt to uz nākošo dienu, tā sabojājās. Vai jūs redzat visas šīs līdžības, tik nevainojamas? Tas pats ir tagad!

229 Ievērojiet, Jēzus laika maitasputni arī dzina ārā ļaunos garus; svaidītie, no vecas maitas. Vai pareizi? Viņi dzina ārā ļaunos garus. Tā sacīja Jēzus.

Un atcerieties, tajā laikā viņiem bija pravieši. Kajafa, virspriesteris, pravietoja. Cik daudzi to zina? Kajafa pravietoja. Pievērsiet uzmanību, kāds ir nezāles stāvoklis uz lauka, tā tiek laistīta ar to pašu svaidījumu. Kāpēc Bībelē ir teikts, ka viņš pravietoja? “Tāpēc ka tajā gadā viņš bija virspriesteris.” Pretīgs maitasputns, nezāle un dzelksnis, kas auga Kviešu vidū; taču uz viņa bija Gars, neveltots Svētais Dieva Gars. Dieva Svētais Gars bija uz viņa sludinādams, pravietodams un paredzēdams, ka tas notiks; bet pats noraidīja un sita krustā apstiprināto tās stundas Vārdu.

Ak, lai Dievs ir žēlīgs, brāli! Cik ilgi vēl mums ir tas viss jāsaka, cik daudz vēl jārāda Rakstos? Es pasteigšos. Man šeit ir aptuveni desmit lapas ar Rakstu vietām, kas to visu pierāda. “Saule pār taisnajiem un netaisnajiem, vienādi.”

230 Jēzus pateica, lai to apstiprinātu: “Ja Es izdzenu ļaunos garus ar Dieva pirkstu, tad kā tos izdzen jūsu bērni?” Lūk, viņi dzina ārā ļaunos garus. Viņi pravietoja. Vai pareizi? Taču viņi neatpazīna, ka Viņš ir Vārds tai stundai (kāpēc?), tāpēc ka Viņš nebija pievienojies viņiem.

Tagad paņemiet Mateja 24:24: “Viltus kristi,” svaidītie, “celsies un viltus pravieši to pravietos,” redziet, “un pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Vai tagad saprotat?

231 Pievērsiet uzmanību, bērni. “Ar ko bērni... Ja Es izdzenu ļaunos garus ar Dieva Vārdu,” un Viņš bija Dieva Vārds, “tad ar ko tos izdzen jūsu konfesionālie bērni?” Lūk, un ļauno garu izdzīt var tikai Dievs, mēs to zinām, tikai Dievs. Jo stipram cilvēkam ir taču jābūt stiprākam nekā tam, kas ir viņa namā. Viņiem bija vara to darīt.

Jūs zināt, ka tur Atklāsmes grāmatā ir teikts, ka viņš...ka antikrists, kas cēlās pēdējās dienās, “darīja tādas zīmes un brīnumus, ka pievīla visus, kas dzīvoja uz zemes virsas, un pievīla ikvienu, kristiešus un visus, kuru vārdi nebija ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā”, atbilde uz Mateja 24:24, “kuru vārdi nebija ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radīšanas.”

Tā Dzīvība, kura bija tā...tā īstenā apelsīnkoka saknēs, pacēlās cauri visiem tiem citrusiem un visam pārējam, aizgāja tālāk un nesa augļus tā koka galotnē, augstāk par visiem konfesionālajiem piepotējumiem un zariem. Vai jūs sapratāt? Es pasteigšos. Stiprais cilvēks...

232 Tagad atcerieties Dāvidu, viņš bija godīgs, patiess, centās izdarīt darbu Dievam, taču nebija norīkots to darīt.

Viņi ir svaidītie, bet Jēzus sacīja: “Viņi māca kā mācību cilvēciskus Rakstu skaidrojumus,” saprotiet, nevis Dieva Vārdu, nevis Viņa apstiprināto Vārdu; māca vēsturisku Kristu, saprotiet, kaut ko, kas ir bijis.

Bet Bībelē ir teikts: “Viņš ir.” “ES ESMU”, nevis “Es biju vai būšu. “ES ESMU tieši tagad.” Viņš ir tas joprojām dzīvais Vārds.

Viņš bija... Sākumā Viņš bija... Viņš bija stiebriņos; Viņš bija vārpas slotiņā; Viņš bija miziņā; taču tagad Viņš ir Graudā.

233 Nu, pamēģini atgriezties un dzīvot no jauna. Kā būtu, ja tā Dzīvība atkal nolaistos lejup... Vai domājat, ka paliktu...ka šī Dzīvība spētu runāt...atgriezties atpakaļ, kad tā vecā miziņa jau ir izkaltusi, atgriezties atpakaļ un atkal dzīvot tajā? Tā nenotiek. “Jo ir neiespējami tos, kas reiz apgaismoti,” bet negāja tālāk kopā ar Vārdu, kad Tas īstenojās... Viņi ir miruši, zuduši; un dzelkšņi un ērkšķi, kuri ir tuvu noraidījumam, kuru gals ir ugunī. Vai pareizi?

Tagad pasteigšos, cik ātri vien varēšu.

234 Tagad pievērsiet uzmanību Rakstiem. Māca vēsturisku Dievu, saprotiet, gluži kā mēģina dzīvot pagātnē, piemēram: “Nu, Veslijs sacīja *to un to*. Vai arī: “*Tāds un tāds* sacīja *to un to*.” Jūs noraidāt konkrētās dienas apsolīto Vārdu, to Mannu, kas ir skaidri identificēta konkrētajam laikam. Viņi cenšas ieliet savu veco luterāņu, baptistu, pentakostu vīnu mūsu jaunajos traukos. Nekas nesanāks. Un mūsu jauno Vīnu viņu vecajos traukos, nekas nesanāks. Ja viņi mēģinās ieliet šo jauno Vīnu savā konfesijā, tad viņu neprāts kļūs skaidri redzams. Nekas viņiem nesanāks. Tas sarauj to gabalos.

235 “Klau, brāli, es ieraudzīju Dieva Vārdu, precīzi pēc Vārda!”

“Nu, paklau, doktor, ja... Mēs...mēs nevaram To pieņemt.” Ned, man šķiet, ka nesen tu ko tādu piedzīvoji. “Mēs...mēs šobrīd nevaram To šeit pieņemt. Es...es domāju, ka varbūt tev labāk būtu jāaiziet.” Jūs zināt. Saprotiet, nekas tur nesanāks. Tas sarauj to gabalos.

“Jūs neliekat jauna auduma ielāpu uz veca auduma, jo tas viss saplīsīs.” Saprotat? Vai tad Jēzus tā neteica? Nevar liet jaunu vīnu vecos traukos. Tie pārplīsīs. Jaunajā vīnā ir dzīvība. Labi.

236 Pievērsiet šeit kaut kam uzmanību, tagad patiešām ātri, mēs jau beidzam mūsu runāšanu. Pievērsiet uzmanību Atklāsmes grāmatai 16:13-14, ja gribat to pierakstīt. Varbūt man nebūs laika pie tā vērsties. Es gribu, lai jūs noteikti to ieraugāt. Un tā, ievērojiet, tas skan starp Sesto un Septīto Kausu.

237 Un tā, mēs...mēs beigsim pēc brītiņa, pacietieties vēl tikai dažas minūtes. Mēs jau beidzam.

238 Ievērojiet, Atklāsmes grāmata 16:13-14, starp Sesto un Septīto Kausu: “Trīs nešķīsti gari, līdzīgi vardēm” (vai jūs to ievērojāt?) “iznāca no kāda mutes.” Tagad ātri paskatieties. Vai esat gatavi? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Garu trīsvienība!

239 Lūk, konfesionālais brāli, tikai brītiņu pasēdi mierīgi. Nevajag celties kājās un iet ārā no istabas tur pie tā radioaparāta, pie telefona līnijas pieslēguma. Neslēdz ārā savu magnetafonu. Tikai brītiņu pasēdi mierīgi un paklausies. Ja tu esi dzimis no Dieva, tu tā izdarīsi.

240 Varžu trīsvienība! Varde ir tāds dzīvnieks, kas vienmēr skatās atpakaļ. Tā nekad neskatās tur, kur viņa iet; tā skatās, no kurienes ir nākusi. Saprotat? Vai tad jūs neredzat? Kur piedzima trīsvienības ideja? Atcerieties, “trīs nešķīsti gari”, atsevišķi gari. [Brālis Branhams kādu laiku klusē–Tulk.] Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

241 Ievērojiet, viņi skatās atpakaļ uz Nikejas Padomi, kur piedzima tā trīsvienības mācība; nevis uz Bībeli, tur nekā tāda nav. Viņi skatās atpakaļ uz Nikejas Padomi Nikejā, Romā, kur tika dzemdēta trīsvienība.

Pievērsiet uzmanību, no kurienes tās iznāca. Ievērojiet. Šī varžu trīsvienība iznāca no vecās trīsvienības, viņu māte piedzemdēja jaunu trīsvienību. No kurienes tā iznāca? No trīsvienības: “pūķis”, redziet, “zvērs” un “viltus pravietis”. Trīsvienība, jauna... Kad tās vārdes iznāca? Kad tas bija? Ievērojiet, tās bija tur visu laiku, taču tās nebija redzamas līdz Sestajam un Septītajam Kausam, tieši pirms Zīmogu atvēršanās (Hm?), lai to atklātu.

“Jo septītā eņģeļa Vēstījuma dienās kļūs zināmi Dieva noslēpumi”, visām tām trīsvienības

lietām un neīstajām kristībām, un visam tam bija jātiek parādītam. Lai Dievs palīdz mums ieraudzīt, kas ir Patiesība! Un nedomājiet, ka kāds mēģina kaut ko pateikt, lai...

242 Es jūtu, kā tas gars Tam pretojas, saprotiet. Es nerunāju no sevis, brāli. Es runāju no Dieva Eņģeļa, Kurš ir nometnē. Pilnīgi pareizi.

243 Ievērojiet, trīsvienība! “Pūķis”, cik daudzi zina, kas bija pūķis? Tā bija Roma. “Un pūķis stāvēja sievas priekšā, lai aprītu viņas bērnu, kad tas piedzims.” Vai pareizi? Ko Bībelē nozīmē “zvērs”? Spēku. Labi. “Viltus pravietis”, viltus pravietis, viltus svaidītais. Saprotat?

244 Kur tas sākās? Tur ir “viltus pravietis”, vienskaitlis. “Viltus pravietis”, pirmais pāvests; un no turienes iznāca lielā ielasmeita un netikļu māte, viss pārējais.

Cēlās viltus trīsvienība; nevis agrīnajās dienās, tas nekļuva redzams agrīnajās dienās, kad tas netraucēti virzījās uz priekšu. Taču, kad atnāca Septiņu Zīmogu laiks un atvēra tos noslēpumus, un atklāja tos, lūk, kad “šīs vārdes, trīs nešķīstie vārdem līdzīgie gari iznāca, lai sevi parādītu”, trīsvienības mācība pret Patiesību. Saprotat? Hm!

245 Vai redzat, no kurienes tas iznāca? Vai redzat, kur tas atgriežas? Uz Ekumēnisko Padomi. Viņi visi vienalga ir brāļi, tie paši gari, tas pats.

Un paskatieties. Tik maldinoši, dara brīnumus! Un tie ir ļaunie gari, kas ir izgājuši pie visiem zemes dieviem, dara brīnumus, lai pieviltu tos, kas dzīvo pēdējā dienā, un viņiem tas izdosies. Ko par to ļauno garu sacīja Dievs?

Sacīja: “Es noiešu lejā un ielīdīšu to praviešu mutēs, un izdarīšu tā, ka tie pravietos melus, lai liktu Ahabam no turienes aiziet un tikt iznīcinātam.”

245 Dievs sacīja: “Ej. Tev izdosies. Tu liksi viņiem tam noticēt. Viņi jau no paša sākuma nestāv uz šī Vārda.” Saprotat? “Ej, jo tu viņu pārliecināsi. To izdarīsi tieši tu, kad ieiesi tajos viltus praviešos, jo viņš paļaujas tieši uz viņiem. Un viņš neko nezina par Vārdu, bet viņš arī necentīsies uzzināt par To. Viņš nevar to izdarīt, jo viņš jau no sākuma ir dzelksnis. Saprotat? Saprotat? “Tev izdosies.”

246 Paskatieties uz tām melīgajām vārdēm, kas skatās atpakaļ: “Nu, vai tu zini, ko viņi toreiz pateica Nikejā?”

Man ir vienalga, ko viņi runāja tur Nikejā. Es saku, ko viņi pateica šeit pie Dieva Troņa; kas būs, nevis, kas bija; kas būs, jo Viņš ir “ES ESMU”. Saprotat?

“Viltus”. Vienkārši paskatieties. Hm! Ievērojiet, no kurienes tās iznāca.

247 Tagad (klausieties uzmanīgi) mēs skaidri to redzam pēc Septiņu Zīmogu atvēršanas. Lūk, kam ir jāatver šis noslēpums: Kas tā par trīsvienību? Saprotat? Kur to vispār nosauca par trīsvienību? Saprotat? Kur Bībelē kaut vai ir pieminēts vārds “trīsvienība”? Kā var būt trīs Dievi, ka mēs pielūgtu trīs Dievus un nebūtu pagāni?

Kā viņus var atdalīt, ja Viņš pateica: “Es un Mans Tēvs esam viens?” “Ja nenoticēsiet, ka Es esmu Viņš, tad mirstiet savos grēkos, saprotiet, savā neticībā.” Grēks ir neticība. “Jūs aiziesiet bojā savā neticībā.”

Ak, kas tavuprāt Es esmu un no kurienes nāku,
Ak, vai Tēvu Manu tu zini, vai Viņa Vārdu nosaukt vari?
ES ESMU Šāronas Roze un Spožā Rīta Zvaigzne.

Vai varat man pateikt, kas Viņš ir?
ES ESMU, kas runāja uz Mozu degošajā uguns krūmā,

ES ESMU tas Ābrahāma Dievs, Spožā Rīta Zvaigzne.
ES ESMU Šaronas Roze, ak, no kurienes, tavuprāt, nāku Es;
Ak, vai Tēvu Manu tu zini, vai Viņa Vārdu nosaukt vari?
(Āmen!)
ES ESMU Alfa, Omega, Sākums no Beigām;
ES ESMU visa radišana, un Jēzus ir Viņa Vārds.

248 Tā tas ir. Nekādas trīs vienības! It nekādas. Tas ir kaut kas melīgs.

Septiņi Zīmogi, kas atver tos noslēpumus, “kuriem ir jāpiepildās”, parāda. Atvērts Zīmogs atbrīvo, parāda, padara saprotamas apslēptās Patiesības, kas visus šos gadus bija apslēptas zem Zīmogiem, visu to draudžu un konfesiju laikā.

“Lielā netikle” no Atklāsmes grāmatas septiņ... Kas tā tāda? Taču, turklāt viņa ir arī NETIKĻU MĀTE. Saprotat?

249 Lūk, jūs sacīsi: “Brāli Branham, nu, tu nosauci viņus par maitasputniem.” Tā tas ir.

Taču atcerieties, maitasputns ir putns. Arī viņš ir svaidīts, lai lidotu. “Tie divi gari būs tik līdzīgi, ka pieviltu pat Izredzētos...” Maitasputns ir tikpat liels kā...kā ērglis. Viņš var lidot kā ērglis; un ir svaidīts lidot jeb sludināt, jeb pravietot, ievērojiet, tāpat kā ērglis. Taču viņš nevar sekot ērglim augstumos. Nē, nē. Ja viņš mēģinās lidot pakaļ ērglim, tad viņa neprāts kļūs redzams. Tieši tā. Viņš nespēj lidot pakaļ ērglim.

Ak, viņš var pateikt: “Es ticu, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls. Es ticu Dievam Tēvam, Visuvarenajam, debesu un zemes Radītājam; Viņa Dēlam Jēzum Kristum,” un tā tālāk. Ak, protams, šādi viņi var. Taču kā ar to, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi? Saprotat?

250 Ērglis ir īpaši veidots putns. Uz zemes nav neviena viņam līdzīga. Saprotat? Viņš...viņš... Ja kāds maitasputns vai kāds cits putns mēģinātu viņam sekot, tas izjuks gabalos. Viņa neprāts kļūs redzams, noteikti. Viņš pārsprāgs, ja viņš mēģinās ieliet jauno Vīnu vecā traukā. Saprotiet, viņš pārsprāgs. Viņš izjuks gabalos. Viņš nav radīts...viņš nav... Viņam nav tāda miesas uzbūve, lai uzturētos tādā augstumā. Kad viņš paceļas tajās varenajās sfērās tur augšā, ja viņš nav tā radīts, tā nozīmēts, iepriekšnolemts, nav dzimis kā ērglis, tas viņu saraus gabalos. Saprotat? No viņa spārniem izkritīs spalvas, un viņš nokritīs uz zemes. Neapšaubāmi. Viņš nevar sekot ērglim augstumos. Ja viņš to pamēģinās, tad viņa neprāts kļūs redzams. Tā tas ir. Nevarēs.

251 Kāpēc? Viņš neredz tā, kā redz ērglis. Kāda jēga ir censties uzlēkt ļoti augstu, ja tur augšā tu neredzi, kur tu atrodi? Un, ja viņš pamēģinātu, kaut vai pamēģinātu atdarināt to ērgli augstumos, tad viņš paliks tik akls, ka nesapratīs, ko viņš te vispār lidinās. Tā tas ir. Viņš bļautās, skaļi gaviļē un trokšņo; taču atliek pateikt viņam Vārdu, ak, viņa neprāts uzreiz kļūst redzams.

Parunā ar viņu par kristību Jēzus Kristus Vārdā vai par to, ka Viņš vakar, šodien un mūžīgi ir tas pats un visu...visu ko tādu, un pasaki viņam. “Nu, o-o, brītiņu uzgaidi!” Saprotat? Ak, jā, šeit viņa spalvas izkrīt. Saprotiet, viņš palecas un sāk pravietot, un izdzen ļaunos garus, un runā mēlēs, un skaļi gaviļē, un trokšņo, skraida šurpu turpu pa ēku. Taču lai nemaz nemēģina lidot viņam pakaļ Tur augstumos; nu, viņš pavisam noteikti tiks atpazīts.

Un tomēr viņš ir ordinēts. Viņš ir svaidīts. Viņš prot lidot. Viņš var noturēt līdzsvaru, uzlidot tur, taču ne...tikai līdz noteiktam augstumam. Saprotiet, viņš var ēst maitu, bet viņš nevar ēst svaigu Gaļu, kas nāk no Troņa.

Viņš ir akls. Viņš jūtas ļoti stimulēts, bet viņš nezina, kāpēc viņš ir tik stimulēts. Redziet, pār viņu ir nonācis tas pats Gars kā lietus, lai padarītu viņu par kviesi; bet viņš jau no sākuma nav kviesis. Viņu tas pārplēš. “Ak, es nevaru iet, jo... Ak, nu nekādi! Es zinu, ka doktors Džons

pateica...” Labi, turpini vien. Saprotat? Turpini vien, ja vien gribi.

252 Nē, ievērojiet, viņš nav dzimis jeb veidots, jeb iepriekšnolemts būt par tāda veida putnu. Viņš var... Viņš ir...varbūt viņš ir citrons, kas aug uz apelsīnkoka, taču viņš nav nācis no tām saknēm. Viņš ir kaut kas, kas ir ticis pievienots. Un, kad viņi paceļas tik augstu savās konfesijās, kad viņi nevar ieraudzīt, kā tiek apstiprināts iepriekšnolemtais Dieva Vārds, tad viņu neprāts kļūst redzams. “Ak, tās muļķības, tas oreols ap galvu, un pārējais, ak, tās ir blēņas.” Saprotat? Kļūst redzams.

253 Viņš nav veidots, lai tik tālu redzētu. Viņš redz tikai tik tālu, cik tālu ļaus redzēt viņa konfesionālās brilles. Taču tālāk par to viņš ir akls kā sikspārnis. Lūk, kad viņa neprāts kļūst redzams. Saprotat? Lūk, kur apsēžas īstenais ērglis, lai paēstu. Tieši tā. Lūk, kad tie īstenie, izredzētie ērgļi ierauga, kas viņš ir. Kad viņš nevar pieņemt to Vārdu, tad viņi uzreiz saprot, ka viņš ir konfesionālais maitasputns.

254 Kāpēc, kāpēc viņš nevar lidot? Jo paskatieties, no kā viņš barojas. Viņš barojas no sapuvušās konfesionālās maitas. Tā...tā neapgaros viņa ķermeni, citiem vārdiem, nedos viņam fizisko sagatavotību, lai paceltu viņu augstāk par konfesionālajām nesaskaņām. Saprotat? Saprotiet, viņš vienkārši barojas ar kaut ko sapuvušu; no tā sastāv viņa ķermenis. Viņš nespēj pacelties tur, kur tā svaigā Gaļa ļauj pacelties ērglim. Viņš vienkārši to nespēj. Saprotat?

255 Šādi piepildās Mateja 24:24. Viņš lido, lēkā augšup, vicina spārnus, taču viņš vienkārši nespēj pacelties pietiekami augstu. Saprotat? Tā tas ir. Saprotiet, viņš nevar paņemt...viņš nevar sasniegt tādu augstumu, lai iegūtu to svaigo Mannu. Viņš var ēst veco mannu, kura ir lejā uz zemes, vecus beigtus zaķus, kuri tika sabraukti pirms nedēļas vai mēneša, vai pirms četrdesmit gadiem, samaitājušies. Viņš var to ēst un vienkārši dzīrot par to, čiepstēt un bļausfīties, un trokšņot, lēkāt un lidot kā jebkurš ērglis. Viņš ir svaidīts, tāpat kā citi putni.

Un maitasputns ir viens no ērgļa paveidiem. Mēs to zinām. Tas, protams, tā ir, taču viņš nespēj lidot pakaļ īstenam ērglim. Saprotat? Viņš vienkārši nav spējīgs. It nekādi. Viņa ķermenis nav tā veidots, viņš ir barojies no kaut kā cita, no maitas, saprotiet, bet tas nav...tas nav...tā nav svaiga Gaļa, svaiga Manna. Tas ir kaut kas, ko pateica Luters, pateica Veslijs vai arī ko pateica *Tāds un tāds* doktors. Tas nav tas, ko Jēzus pateica šai stundai.

256 Tagad noslēgumā. Svaidītie, “kristi” (pēdējās dienās) bet “viltus mācītāji un viltus pravieši”. Paskatieties, cik pārsteidzoši! Lūk, es gribu, lai jūs to salīdziniet (mums nav laika to izlasīt): Mateja 24:24 ar Otro vēstuli Timotejam 3:8.

Mateja 24:24 ir teikts, ka pēdējās dienās, redziet: “Parādīsies viltus kristi,” viltus svaidītie, “viltus pravieši un parādīs zīmes un brīnumus,” tieši tāpat kā Tas īstais...Īstais, “un...un gandrīz pievils pašus Izredzētos”. Lūk, pievērsiet uzmanību, to sacīja Jēzus.

257 Uzreiz pēc Viņa parādās Pāvils un saka: “Lūk, pēdējās dienās parādīsies reliģiozi cilvēki, redziet, kuriem būs ārēja dievbijība. Un vedīs gūstā sievietes, kuras vada visvisādas pasaulīgās iekāres.

Bet cilvēki brīnās, jautā: “Kāpēc tu piekasies tām sievietēm?” Ak, ir nu gan... Viņi vienkārši To pat neredz.

“Vedīs negudras sievietes, kuras ir apkautas ar iekārēm,” prom no tādām lietām kā...par... Redziet, “kā Janne un Jambre...”

Mateja 24:24, “viltus Kristi,” viltus svaidītie, dara zīmes un brīnumus, lai pieviltu Izredzētos.

“Lūk, kā Janne un Jambre pretojās Mozum, tā šie samaitātie; samaitāti savā prātā attiecībā

uz ticību.” Nevis uz kaut kādu “ticību”. “Uz to Ticību!”

“Viena ticība, viens Kungs, viena kris...” Jums nevar būt “viena ticība”, ja jūs neticat “vienam Kungam”. Nevar būt divas kristības; nevis viena Tēvam un Dēlam, Svētajam Garam. “Viena ticība,” Jēzū Kristū. Tā tas ir. Redziet, viltus kristība!

258 Pievērsiet uzmanību, salīdziniet šīs vietas, kad pārnāksiet mājās. Ievērojiet, Mateja 24:24, runā Jēzus; otrā vēstule Timotejam 3:8, Pāvils; daudzas citas. Un tagad salīdziniet to.

259 Un vēl pierakstiet no Rakstiem Lūkas 17:30, Maleahijas 4[3].

“Kā Janne un Jambre pretojās Mozum,” tā laika svaidītajam Vārdam, “tā arī šie cilvēki,” nevis cilvēks, bet *cilvēki*, tie svaidītie, “pretojas Patiesībai.”

260 “Tieši tajā dienā, kad atklāsies Cilvēka Dēls.” Atklāsmes 10:1-7, izlasiet to, kad pārnāksiet mājās, “septītā eņģeļa Vēstījums atver Zīmogus”. Kas tas ir? Pats eņģelis nav Cilvēka Dēls, taču vēstnesis atklāj Cilvēka Dēlu. Vai tagad jūs jau redzat atšķirību? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Šķiet, ka tieši to jums ir ļoti grūti saprast, saprotiet. Nevis pats Cilvēka Dēls, bet septītais eņģelis, septītais vēstnesis atklāj sabiedrībai Cilvēka Dēlu, jo Tas ir iznācis ārā no grauda apvalka. Viņš nevar to organizēt. Tas atkal ir Pats Grauds.

“Un tajā dienā Janne un Jambre pretosies,” tie svaidītie (liekulīgie ticīgie un neticīgie, formālā draudze un pentakosti) uzstāsies pret patieso Graudu, “taču lieciet viņus mierā; viņu neprāts kļūs redzams, kā arī ar tiem notika.” Saprotat? Vai tagad jūs saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

261 Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā ir teikts: “Tajās dienās, kad skanēs septītā eņģeļa balss.” Lūk, atcerieties, septītais, Lāodikejas Draudzes Periods. Kad runās tas eņģelis,” kad tas periods būs jau konfesionalizējies un kļuvis par draudzes periodu, kad tas ir noticis tā [perioda] pentakostu organizācijā; kad vēstnesis tam...

Kas bija katrs vēstnesis? Kas bija Mārtiņš Luters? Pārmetums katoļiem. Kas bija Veslijs? Pārmetums tiem luterāņiem. Kas bija pentakosti? Pārmetums tiem pārējiem. Uz kuriem tagad ir aizgājusi Dzīvība? Prom no organizācijas. Vairs nekādu pelavu; tas ir Grauds. Kas tas ir? Pārmetums pentakostiem, saprotiet, lai piepildītos šī laika Raksti. Saprotat?

262 Pievērsiet uzmanību, tieši tajā laikā, kad šis vēstnesis... Nevis tad, kad viņš sāk, bet tad, kad viņš sāk izziņot savu Vēstījumu. Saprotat? Pirmais Rāviens, dziedināšana; Otrais Rāviens, pravietošana; Trešais Rāviens, Vārda atvēršana, atklāti noslēpumi. Nav lielāka...Vārda atvēršanai nav augstākas pakāpes par praviešiem. Taču vienīgais veids, kā pravietis var tikt apstiprināts, ir caur Vārdu. Un atcerieties, Trešais Rāviens bija to Septiņu Zīmogu atvēršana, lai atklātu apslēpto Patiesību, kas bija aizzīmogota Vārdā. Vai saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

Tieši tad, tajā laikā, kad tam ir jānotiek, atkal parādīsies Janne un Jambre, atdarinātāji. Tieši tā, kā viņi izdarīja, kad uzradās Mozus ar oriģinālo Vārdu, lai To izteiktu, viņi uzrodas, lai to atdarinātu. Pilnīgi pareizi. Vai tagad jūs saprotat, ko nozīmē Mateja 24:24? Saprotiet, svaidītie!

263 Lūk, ir trīs lietas, ko mēs pateiksim nobeigumā. Lūk, kas tas ir. Es gribu, lai tagad jūs klausāties ļoti uzmanīgi, mēs beidzam. Trīs lietas, atcerieties, ir piepildījušās trīs lietas. Tieši šobrīd jūsu acu priekšā ir trīs lietas.

264 Pirmā. Pasaule ir Sodomas stāvoklī. Jēzus sacīja, ka tā būs. Paskatieties uz to perversiju; mūsu sievietes mēģina uzvesties kā vīrieši; mūsu vīrieši mēģina uzvesties kā sievietes, memmesdēļiņi; sapuvuši, nekārtīgi, nolaidušies, velna apsēsti un nezina to. Bībelē ir teikts, ka tas notiks, un tieši tas ir noticis.

265 Otrkārt. Tieši tajā stundā, saskaņā ar šo te Rakstu vietu, parādās Janne un Jambre. Otrkārt.

266 Treškārt. Tieši tajā stundā ir jātiek atklātam Cilvēka Dēlam.

267 Lūk, jums ticīgais, neīstais ticīgais un neticīgais. Lūk, ir atklāti skatāms neviltots Vārds, apstiprināts; neīstais ticīgais To atdarina, bet neticīgais noliedz pilnīgi visu.

Taču būs Gaisma vakara laikā,
Lai ceļu uz Godību atrastu tu. (Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

Valstis šķeļas, un Israēls mostas,
Tās zīmes, kas teiktas mums Bībelē;
Pagānu Dienas ir skaitītas (Sodoma),
Tautas, šausmu pārņemtas,
Ak, atgriezieties, izklīdušie, pie savējiem.

Izpiršanas diena ir tuvu jau,
Cilvēku sirdis dreb bailēs;
Ar Dieva Garu piepildīts esi,
Lai lukturis tavs apgriezts un tīrs (lai tu varētu redzēt šī laika Vārdu),
Lai skats tev uz augšu, izpiršana ir tuvu jau.

Viltus pravieši melo (ir teikts, ka tādi būs, svaidītie), Dieva Patiesību tie noliedz,
ka Jēzus Kristus ir mūsu Dievs.

Tā ir, viņi Tam netic. Tur Bībelē ir teikts, ka tā tas notiks. Te nu tas ir!

Bet mēs iesim pa taku, kur apustuļi gāja. (Tā pati Gaisma! “Un atjaunos tēvu Ticību bērniem.”)

Izpiršanas diena ir tuvu jau, tik tuvu,
Cilvēku sirdis dreb bailēs (zeme iebrūk);
Ak, ar Dieva Garu piepildīts esi,
lai lukturis tavs apgriezts un tīrs
Lai skats tev uz augšu, izpiršana tuvu ir jau.

Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Tad nolieksim mūsu galvas.

268 Tajās vietās, uz kurieni dodas šis Vēstījums, no austrumu piekrastes līdz rietumiem, no Kalifornijas līdz Ņujorkai, tur dienvidos, tur ziemeļos, misionāru darba laukos, lai kur tas nedotos, un šajā dievnamā. Mēs esam nabadzīgi. Mums nav to vareno, lielo, krāšņo lietu un televīzijas pārraižu. Mēs vienkārši cenšamies darīt visu, kas ir mūsu spēkos. “Taču visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks.”

269 Lūk, es gribu, lai jūs zinātu, ka tā tas patiešām ir, arī jūs, kas klausāties šo lenti. Varbūt jūs šodien domājāt, ka es centos to pateikt par sevi, it kā es būtu pasniedzis šo Vēstījumu. Man ar To nav pilnīgi nekāda sakara, tik vien kā balss. Un mana balss, pat tas ir pret maniem paša uzskatiem; es gribēju būt mednieks. Taču tā ir mana Tēva griba, ko es esmu **pasludinājis** darīt, un apņēmies darīt.

Tas nebiju es, kas parādījās tur uz upes; es tik vien tur stāvēju, kad Viņš parādījās. Es

neesmu Tas, kas īsteno visas tās lietas un paredz visas tās lietas, kas īstenojas tik nevainojami; es tikai atrodos blakus, kad Viņš to dara. Es biju tikai balss, kuru Viņš lietoja, lai To pateiktu. Tas nebija tas, ko es zināju; es vienkārši Viņam ļāvos, lai Viņš runā caur mani. Tas neesmu es, tas nebija septītais eņģelis, ak nē, tā bija Cilvēka Dēla izpausme. Tas nebija tas eņģelis, viņa Vēstījums; tas bija noslēpums, kuru atklāja Dievs. Tas nav cilvēks, tas ir Dievs. Tas eņģelis nebija pats Cilvēka Dēls, viņš bija vēstnesis no Cilvēka Dēla. Cilvēka Dēls ir Kristus, tieši no Viņa jūs barojaties. Jūs nebarojaties no cilvēka; cilvēks, viņa vārdi pievils. Taču jūs barojaties no nemainīgā Cilvēka Dēla Ķermeņa-Vārda.

270 Ja jūs neesat barojušies no pilnīgi katra Vārda, lai iegūtu spēkus un uzlidotu virs visām tām konfesijām un pasaulīgajām lietām, vai jūs izdarīsiet to tagad, kad mēs lūgsim?

271 Dārgais Tēvs, tas ir smagi. Mirstīgajam to izdarīt nav viegli. Tu zini visu. Un es lūdzu Tevi, dārgais Dievs, lai tas netiek pārprasts. Taču, lai cilvēki staigā Tava Vārda Gaismā.

272 Un, Tēvs Dievs, es nezinu, kurš ir izredzēts; Tu zini. Es nezinu, kad būs Tava Atnākšana. Bet es tikai zinu, ka Tu pateici, ka tad, kad tas notiks,

šie viltus svaidītie... Nevis uzreiz, kad viņi parādīsies.

Mozus vienkārši lika viņus mierā, jo neko vairāk viņš nevarēja izdarīt. Viņš tikai varēja pateikt to, ko runāji Tu. Tu pateici viņam izsaukt blusas; pēc tam tās izsauca viņi. Tu pateici viņam pārvērst ūdeni par asinīm; pēc tam to izdarīja viņi. Mozus vienkārši turpināja Vārdu pēc Vārda, kā Tu teici, bet pēc tam Tu biji Tas, Kurš lika tam neprātam kļūt redzamam.

273 Tēvs, Tu joprojām esi Dievs. Tas pats Vārds pateica, ka tas notiks pēdējās dienās. Daudzi godīgi cilvēki – kā mēs runājam pagājušajā svētdienā – pielikdami savu roku pie tā Šķirsta, kas stāv uz jauniem ratiem, nevis uz levītu pleciem, ir nokrituši beigti, “miruši grēkā un pārkāpumos”, strīdas paši ar savu sirdsapziņu.

274 Daudzi kalpotāji sēž savā kabinetā un lasa to Vārdu, un ātri pāršķir lappusi, lai nedabūtu brāzienu, zinot, ka viņi zaudēs savu sabiedrisko stāvokli starp cilvēkiem, savā draudzē un savā konfesijā. Lai Dievs mums palīdz nekad šādi nedarīt!

275 Attīri mūsu sirdis, Kungs, no visas pasaulīgās netīrības. Kungs, es stāvu gatavs šķīstīšanai. Es stāvu gatavībā līdz ar šo draudzi un ar visiem klausītājiem, un ar tiem, kas klausīsies šo lenti. Es stāvu, Kungs, un lūdzu attīrīšanu. Kungs, aizved mani uz podnieka namu un salauz mani, izveido no manis Tev tīkamu kalpu.

Jo, Kungs Jēzu: “Es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām,” kā iesaucās Jesaja, “dzīvoju starp cilvēkiem ar nešķīstām lūpām; un bēdas man, jo es redzu, kā kļūst redzama Dieva atklāsme,” kad Jesaja redzēja eņģelus templī. Es redzu pēdējo laiku, Kungs, un bēdas man un manai ģimenei; bēdas man un maniem ļaudīm. Ak, Mūžīgais Dievs, esi mums žēlīgs. Es lūdzu par sevi un par cilvēkiem. Neļauj mums aiziet pazušanā līdz ar tiem, kuri netic, bet ļauj mums dzīvot kopā ar ticīgajiem.

276 Katra konfesija, Kungs, katrs vīrietis vai sieviete...Es nevaru lūgt Tevi svētīt kādu konfesiju, jo es zinu, ka Tu esi pret to. Bet es varu vien pateikt, Kungs: ja tur starp viņiem ir kāda Tava aitiņa, lai viņi dzird šo lenti. Lai viņi dzird To, Kungs, un saprot To ar to izpratni, ko Tu iedosi viņiem, un lai viņi iziet ārā un pieņem Tevi. Lai viņi nav pievilti ar šīs dienas aklumu un tradīciju. Lai viņi nemēģina baroties no kaut kā, kas bija svaiga gaļa citā laikā. Lai viņi pieņem Vārdu.

Tieši tādā veidā farizeji sita krustā Tevi, Kungs. Viņi ēda Mozus laika gaļu un centās par to tīkmināties; kaut arī Tu jau tuksnesī biji parādījis līdžību par svaigu mannu ik vakaru, kas simbolizēja katru paaudzi. Lūk, kur viņi cieta neveiksmi. Tas saindēja viņus. Tas viņus nogalināja, tās samaitātās barības ēšana.

Un garīgā ziņā šodien notiek tas pats; tas viņus nogalina, garīgi, līdz ar konfesiju.

Palīdzi mums, dārgais Dievs. Tagad tas viss ir Tavās rokās. Jēzus Kristus Vārdā.

277 Ar noliektām galvām mēs dziedāsim, kamēr jūs pieņemat savu lēmumu. Vai jūs iesiet visu ceļu līdz galam?

Dzirdu es, sauc mans Glā...(un Viņš ir Vārds)...bējs, dzirdu es...

“Ak, es jau ilgi esmu klīdis, taču šobrīd es patiešām Viņu dzirdu: 'Nāciet pie Manis, jūs visi, kas esat meklējumos.' Dzirdu: 'Ņem savu krustu, seko Man katru dienu.' 'Jā, kaut arī es ietu caur ēnu un nāves ieleju, es ļauna nebīšos; caur tām ēnainajām, zaļajām ganībām un gar klusajiem ūdeņiem.'”

Un lai kur Viņš mani vestu, es...

“Kungs, es redzu to trīsvienības neprātu. Es redzu, kā ar to ir apsēta visa pasaule; it visur aug nezāles. Taču, kad Tu tagad mani vedīsi, Kungs, es būšu kā tie no Apustuļu darbu 19. nodaļas: 'Kad viņi To izdzirdēja, viņi pārkristījās Jēzus Kristus Vārdā.'”

...sekošu (“Es esmu nogājis kādu ceļa gabalu, Kungs, pietiekami, lai pieņemtu Tevi.”)

Tagad iešu ar Viņu līdz galam es.

[Brālis Branhams sāk dungot “*Lai kur Viņš mani vestu*” –Tulk.]

278 Dārgais Dievs, es ticu, ka tas nāk man no sirds. Es ticu, ka tas nāk no sirds katram, kas šobrīd to dzied; varbūt daudziem, kas klausīsies šo lenti, kuri šobrīd neatrodas šeit vai arī šobrīd to nedzird. Ļauj mums būt gribošiem, Kungs, lai ko tas arī maksātu. Ir teikts: “Kā cilvēks, kas grasījās iet pretim citai armijai, kareivis, ķēniņš: sākumā viņš apsēdīsies un aprēķinās, vai viņš ir spējīgs to izdarīt, vai viņš var atteikties no šīs pasaules lietām.” Vai jūs varat atteikties un nostāties rakstītā Dieva Vārda armijas ierindā, maršēt kopā ar Viņa kareivjiem, lidot ar Viņa ērgļiem? Dāvā to, Kungs, Jēzus Vārdā.

279 Vai jūs ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.” –Tulk.] Vai jūs viņu pieņemat? [“Āmen.”] Labi. Mēs atkal redzēsimies šeit šovakar, ja Kungs ļaus. Vai ticat, ka tā ir Patiesība? [“Āmen.”] Vai tas ir pietiekami skaidrs? [“Āmen.”]

Jēzus dārgo Vārdu tagad
Paņem cieši, sāpju bērns,
Nes to līdz zemē plašā,
Viņš dos mieru...

Tagad spiediet roku kādam, kas ir jums blakus.

Dārgais Vārds, salds ir man!

Prieks līdz Debesīm lai skan;

Dārgais Vārds, salds ir man!

Prieks līdz Debesīm lai skan.

Jēzus Vārda priekšā galvas lieksim,

Un pie kājām kritīsim,

Un par ķēniņu Ķēniņu Debesīs to kronēsim...

(tādā Viņš ir Dievs)

Kad mūsu ceļu noslēgsim.

Dārgais Vārds, dārgais Vārds, salds ir man! Salds ir man!

*Prieks līdz Debesīm lai skan;
Dārgais Vārds, salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan.*

280 Man šķiet, ka šorīt visi kalpotāji tika iepazīstināti, atpazīti.

Kad cilvēks visu nedēļu ir bijis lūgšanā, bijis pārdomās, skatot šīs Rakstu vietas, kad tās ir tev acu priekšā: “Un bēdas man,” sacīja Pāvils, “ja es nesludinu Evāngēliju.” Šī ceļa beigās viņš pateica: “Jo es neesmu vairījies jums pavēstīt Dieva prātu pilnībā, kā Tas man bija iedots.”

281 Reizēm es aizmirstu atzīt, stādīt priekšā...veltīt mazuļus.

Billijs sacīja, ka nesen atnāca viens vīrs, sacīja: “Es braucu šurp divus gadus, lai veltītu manu mazuli.”

Billijs sacīja: “Nedomā ļaunu. Manam bērniņam jau ir gads, bet viņu vēl...vēl nav veltījuši. Tāpēc es, droši vien, vienkārši pagaidīšu, līdz viņš vēl pieaugs, lai pats varētu tur aiziet.”

282 Tāpēc mēs redzam, brāli, māsa, ka tas nav...tas nav, saprotiet, es... Tas nu ir skaidrs, mums ir jāveltī mūsu bērni.

Mums ir jākrīsta visi. Tur ir baseins, tur ir ūdens. Ja tu neesi kristījies, tad kas tev traucē? Tur ir ūdens. Nāc tieši tagad. Negaidi līdz vakaram, nāc tieši tagad. Tur ir cilvēks, kurš nokristīs ikvienu, kurš būs atgriezies un atzinies grēkos. Ja tu esi kristīts neskaitāmas reizes, tad tu tiks kristīts Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai. Saprotat? Mēs darām šādi.

283 Taču, saprotiet, šis Vēstījums man ir uz sirds. Man ir Tas jāizsaka. Tas ir mans vienīgais mērķis, neskatoties uz to, ko saka mana sieva, mani bērni, mans draudzes gans, lai kas viņš arī nebūtu. Tas ir mans Kungs. Man ir Tas jāizsaka. Tas ir mans vienīgais mērķis.

284 Un, lūk, es ļoti bieži aizmirstu pasveicināt kalpotājus. Es domāju, ka varbūt...mūsu brālis, brālis Nevils, dārgs cilvēks. Tie citi brāļi šeit, mēs priecājamies, ka jūs mums esat.

285 Ne jau tas, ka mēs nepiekrītam jums, brāļi, lai būtu citādāki. Daudzi no jums šeit, iespējams, ir trīsvienības sludinātāji. Mums nav vēlēšanās uz jums dusmoties. Mēs jūs mīlam. Ja mēs nemīlētu...ja es tā nedomātu, es neietu prom no šī dievnama, līdz nenomestos tur ceļos un nepateiktu: “Dievs, izlabo mani.”

Es negribu, lai tas augstprātīgais, egoistiskais gars samaisās ar manējo. Es gribu, lai mans gars ir šķīsts un tīrs, brāļu mīlestību, svētu ar Svēto Garu. Lūk, ja kāds izdara man kaut ko ļaunu, tas nekas. Kaut arī man varbūt ir tiesības viņiem atdarīt, es to savā dzīvē negribu. Nē, es...es gribu, lai man ir mīlestība. Es gribu būt gatavs izlabot ar mīlestību, ar mīlestību, kura tur pilnībā atbild par to.

286 Man nav vēlēšanās izcelties. Metodisti, baptisti, katoļi, prezbiterieši, lai kas arī tu nebūtu, es nesaku to visu, lai tik vien kā izceltos, būtu pret jums augstprātīgs. Ja tas ir tā, tad es esmu liekulis un man būtu šeit jānometas ceļos pie šī altāra, laužoties lūgšanā pie Dieva.

Bet es saku to mīlestības dēļ, un es redzu, kurp jūs dodaties. Es nerunāju to no sevis un nesaku, ka tie ir mani pieņēmumi. Es saku jums TĀ SAKA TAS KUNGS. Tā ir tā Patiesība. Un es mīlu jūs tā visa dēļ. Lai Dievs jūs svētī.

287 Un tā, kad mēs dziedāsim vēl vienu šīs dziesmas pantiņu, pirms dosimies prom... Gribētos, lai jūs atnākat šurp šovakar, ja varēsiet. Ja nevarēsiet, tad lai Dievs ir ar jums, līdz mēs tiksimies. Mēs vienkārši lūdzam, lai Dievs jūs svētī un dāvā jums Savas zemes vislabāko daļu, saprotiet.

Paņem Jēzus...

Svaidītie laika beigās

(The Anointed Ones At The End Time)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 25. jūlijā Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 65-0725m ilgst 3 stundas un 8 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2020. gadā.